

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 29th August 1961.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Teachers (Sirkali taluk)

* 13 S.N.Q.—SRI R. SRINIVASA IYER (on behalf of SRI C. MUTHIAH): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state:

(a) whether any representation regarding weightage has been received on 24th March 1961 from teachers of Sirkali taluk whose salaries have been fixed for the purpose of direct payment;

(b) if so, the action taken thereon; and

(c) whether similar representations have been received from other districts and if so, the action taken thereon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration.

(c) Some representations have been received. The general orders that will be issued in the matter, will cover these cases also.

SRI K. VINAYAKAM: Are Government aware of the fact that no consideration was paid to similar request made in connection with the weightage of teachers' service in the City of Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is what I have just now stated. Some representations have been received. The general orders that will be issued in the matter will cover these cases also. So, when general orders are issued, this will cover the City cases also.

Third Five-Year Plan

* 14 S.N.Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to place on the table of the House the final report of the Third Five-Year Plan as approved by the Planning Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sufficient number of copies of the Third Five-Year Plan have not been received from the Planning Commission. Additional copies have been called for from the Planning Commission and they will be placed

[29th August 1961]

on the Table of the House on their receipt. Meanwhile five copies of the publication have been supplied to the Legislature Library for the use of the Members of the Legislature.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நம்முடைய ஸ்டேட் பிளான் எப்போது பூர்த்தியாகும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுவும் பூர்த்தியாகி அச்சில் இருக்கிறது. அச்சிலிருந்து வெளி வந்தவுடன் அங்கத் தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

Public Services—Promotions

* 15 S.N.Q.—SRI N. MARUDACHALAM (on behalf of SRI N. K. PALANISAMI) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) whether the State Government have received any suggestions from the Prime Minister regarding the system of regulating promotion to the public services, on communal and caste considerations; and

(b) if so, the details of the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Television for Educational purposes

* 16 S.N.Q.—SRI N. K. PALANISAMI : } Will the
SRI S. M. ANNAMALAI : }
Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

(a) whether there is any proposal to introduce Educational Television in this State; and

(b) if so, the details of the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Certain proposals have been received for the setting up of a Television project in Madras, for educational purposes. The proposal will have to be examined before a final decision is taken by the Government.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் நேரில் பார்த்ததின் அனுபவத்தைக் கொண்டுதான் இங்கும் அம்மாதிரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களா? அப்படியானால் அதைப்பற்றி விவரமாக தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படிப் பார்த்த பின்னால்தான் இந்த பிரப்போசல் வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்திய அரசாங்கத்துடனும் இதைப்பற்றி கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதன் பிறகுதான் இதைப்பற்றி முடிவு செய்யவேண்டும்.

29th August 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM : டெலிவிஷன் மத்திய சர்க்கார் பிரிவைச் சேர்ந்ததாயிற்றே, அப்படியிருக்கும்போது நம் சர்க்கார் இதை எப்படி தனியாக நடத்த முடியும்? அதோடு இப்போது கல்விக்கு மட்டும்தான் இது பயன்படுத்தப்படுமா அல்லது வேறு உபயோகத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்தது. தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் இருந்தும் இதற்கான பிரப்போஸல் வந்திருக்கின்றது. அதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும். முதலாவதாக கல்வித்துறையில் மட்டும் இதை பயன்படுத்தலாம் என்பது இப்போது உத்தேசம். அதன் பின்னால் வேறு விஷயங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படும்.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Government of the United States of America have offered any television units?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is not a proposal of the Government of the United States of America.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துமா அல்லது தனியார் துறை நடத்துமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

Loans for digging wells

* 1461 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் நவம்பர் மாதத்தில் பெய்த மழையின் காரணமாக இடிந்த கிணறுகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், சர்க்கார் கிணறுகள் பாழடைந்து கிடக்கின்ற இடங்களிலிருந்து பணம் வந்தால் அதோடு கடன் கொடுத்து கிணற்றை சீர்படுத்தலாம் என்று நினைத்து பல இடங்களுக்கு பணம் கொடுப்பதில்லை. பல இடங்களில் கிணறுகள் எல்லாம் சீர்கெட்டு இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அவ்விதம் மறு பரிசீலனை செய்து இந்த பழைய கிணறுகளை எல்லாம் புதுப்பிப்பதற்கு கோருகின்ற விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது சாதாரணமாக அதிகமாக மழை பெய்வதால் சேதமடைந்துவிடுகின்றன. இதற்கு வேண்டிய உதவியும் கொடுக்கிறார்கள். லான்ட் இம்ப்ரூவ்மெண்ட்

[29th August 1961]

லோன் மூலம் கலெக்டர் 5,000 ரூபாய் வரையில் லோன் கொடுக்கலாம். போர்ட் 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுக்கலாம். அரசாங்கம் இதற்காக 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து மனுக்கள் ஒன்றும் வரவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

Tourist Centre (Muthukulivayal)

DEPUTY SPEAKER : As the hon. Member who gave notice of Question No. 1462 is not in his seat, the question and answer will be printed in the proceedings.

* 1462 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to convert Muthukulivayal in Kanyakumari as a tourist centre or hill station?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Panchayat Union Councils (Tiruttani taluk)

* 1463 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state when the Panchayat Union Councils would be constituted in the four blocks of Tiruttani taluk of Chingleput district, under the Panchayat Act of 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question of extending the provisions of the Madras Panchayats Act, 1958 to the areas transferred from the Andhra Pradesh to the Madras State by undertaking special legislation is under the consideration of the Government. Now the Bill also has been introduced.

Panchayat Union Councils will be constituted for the four blocks of the Tiruttani taluk in the Chingleput district as soon as the said special legislation is passed into an Act.

SRI K. VINAYAKAM : May I know when the elections would be held for these panchayat union councils in those blocks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : After the legislation is passed, steps will be taken and the programme also will be chalked out.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதிக்குள் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது நமது திட்டம். அப்படியிருக்கும்போது இந்த இடத்தில் அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதிக்குள் எல்லா பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் அமைக்கப்பட்டுவிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முடியும் என்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன். அதற்காகத்தான் அவசரமாக சட்டம் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றிவிட்டால் அக்டோபர் இரண்டாம் தேதிக்குள் எல்லா இடங்களிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைத்து விடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

29th August 1961]

SRI K. VINAYAKAM : May I know whether by-elections, if vacancies occur in village panchayats, would be ordered so as to enable such candidates to contest the elections for the panchayat union councils?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That will have to be governed by the provisions of the Act and just now the Madras Panchayats Act does not apply to these areas. As soon as the legislation is passed, if there is provision, I suppose, all necessary action would be taken.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அந்த இடத்தில் நமது ராஜ்ய பஞ்சாயத்து சட்டம் அமல் நடத்தப்படவில்லை. அங்கு எல்லா இடங்களிலும் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? இல்லையென்றால் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் அமைத்து, அதன் பின்னால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டுவிடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் என்னிடத்தில் இப்போது இல்லை. என்னுடைய ஞாபகத்தில், அங்கு அவர்களுடைய பஞ்சாயத்து சட்டப்படி பிளாக் எரியாக்களில் சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டத்தை நம்முடைய சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்து மாறுதல் செய்யப்பட்டாக வேண்டும்.

SRI P. S. SANTHANAM : தலைவர் அவர்களே, இப்போது நடைமுறையில் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துக்கள் தங்களுடைய எல்லையை பிரித்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதன்பிரகாரம் பிரித்து அதன் பின்னால் பஞ்சாயத்து யூனியன் எலெக்ஷன் நடத்துவதற்கு அரசாங்கத்தினிடத்தில் ஏதாவது திட்டமிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது திருத்தணி தாலு காவைப்பற்றியது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member may put a separate question.

School fees

* 1464 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளில் சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசுபடி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுப்பதற்காக மாணவர்களின் பள்ளிக்கூட சம்பளத்தை உயர்த்தப்பட்டதா? காரணமென்ன?

(இ) சர்க்கார் நடத்தும் பாடசாலைகளிலும் சம்பளத்தை உயர்த்தும் உத்தேசமுண்டா?

(உ) எந்த அளவுக்கு உயர்த்த உத்தேசம்?

[29th August 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir. Some managements of Secondary Schools are reported to have raised the tuition fees with a view to implement the revised scales of pay.

(b) No, Sir.

(c) This does not arise.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இப்படி தனியார் நடத்தக்கூடிய சில பாடசாலைகளில் சம்பள உயர்வு செய்ததின் காரணமாக பல ஏழை மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்கு தெரியுமா? இவ்விதம் வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் ஒரே மாதிரியாக சம்பள விகிதம் இருக்க சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களில் சம்பளம் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், பல பள்ளிக்கூடங்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் நடத்தப்படுகின்றன. இது தவிர கணக்கில்லாமல் தனியார் பள்ளிக்கூடங்களில் சம்பளத்தை உயர்த்திவிட முடியாது. இதை அனுசரித்துத்தான் ஏழை குழந்தைகள் இலவசமாக படிக்கலாம் என்று அரசாங்கம் திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறது.

Legislature Proceedings (Publication of)

* 1465 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have been approached by the Press seeking unqualified freedom in the matter of publication of the proceedings of the Madras Legislature; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்த சட்டசபை நடவடிக்கைகளைப் பிரசுரம் செய்வதிலே பிரசுரகர்த்தாக்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டில் ஒரு சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே ஸ்டேட்டிஸ்யூம் போடவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஸ்டேட்டிஸ் அந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது அவசியமில்லை என்பது எனது கருத்து. இங்கு நடக்கும் நடவடிக்கைகளை வெளியில் பிரசுரித்தால் சட்டத்திற்கு விரோதமாக ஏதாவது இருந்தால் அப்போது டெஃப்மேஷன் போடலாம். நம் சட்டசபையில் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கக்கூடிய நடவடிக்கையே ஒன்றும் இல்லாததால் அதற்காக ஒரு சட்டம் போட்டு அந்த முறையில் தான் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டிய நிலை இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

29th August 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM : நம் சட்டசபை சட்டத் திற்கு உட்பட்டு முறையாக நடக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதன் அர்த்தம் இங்கே சிலரைப்பற்றி விமரிசனம் செய்வதையெல்லாம் அப்படியே பிரசுரிக்க முடியும் என்பதல்ல. தனி நபர் பற்றியோ அல்லது ஒரு ஸ்தாபனம் பற்றியோ இங்கே பேச இரமை இருக்கிறது. அந்த நடவடிக்கைகளை அப்படியே பிரசுரித்தால் கட்டாயம் அவர்கள் பாதுகாக்கப்படமாட்டார்கள். பொதுமக்கள் இங்கே நடக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை அறிந்து கொள்ளும் முறையில் பத்திரிகைகள் அவைகளை அப்படியே பிரசுரிக்க வேண்டுமென்று உத்தேசித்து இந்த மாதிரியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இங்கே கூட தனிப்பட்டவர்களைக் குறித்து அவதூறாக பேசுவது கிடையாது. அவதூறாகப் பேசாமல், அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளில் குற்றம் கண்டுபிடித்துப் பேசினால் அவைகளை இப்போதும் பிரசுரிக்கலாம். அதில் தவறு ஒன்றும் கிடையாது. தனிப்பட்டவர்களைப்பற்றி டெஃப்மேஷன் குற்றம் வரும்படியான அளவுக்கு இங்கே பேசினால் அதைப் பிரசுரம் செய்ய வேண்டுமானால், அந்த சுதந்திரம் இல்லாமல் இருப்பது நல்லது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் சமாதானத்தை ஒத்துக்கொள்ளுவதானால், பார்லிமெண்ட்டில் சட்டவிரோதமான நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன. அதனால்தான் அங்கே இத்தகைய ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கு எந்த சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தினார்களோ, நம் சூழ்நிலையைப் பொருத்த வரையில் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற முடிவுக்குத்தான் வந்திருக்கிறோம். பார்லிமெண்ட்டில் அங்கு இருக்கும் நிலைமையை ஆலோசித்து சட்டம் செய்கிறார்கள். நம்முடைய நிலைமையைத்தான் விளக்க முடியுமே தவிர மற்றவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி விளக்க முடியாது.

Poramboke lands (Assignment of)

DEPUTY SPEAKER : As the hon. Member who gave notice of question No. 1466 is not in his seat, the question and answer will be printed in the proceedings.

1466 Q.—SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா நெம்மேலி திப்பியக்குடி கிராமத்திலுள்ள சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்யவேண்டுமென்று விவசாயிகளால் மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா?

[29th August 1961]

(இ) அவைகளின்பேரில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir. Petitions were received in respect of certain lands.

(b) The question of assignment of the lands to the applicants will be taken up after the question of granting a patta to Sri Jagannatha Gopalar in respect of these lands, is decided as the lands are in his possession.

Eleventh Standard in High Schools

*1467 Q.—SRI A. A. RASHEED (on behalf of SRI N. K. PALANISAMI) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for including the Eleventh Standard in High Schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Under the reorganized pattern of Education, Secondary Education is a four-year course, in Standards VIII to XI. The XI Standard has therefore to be included in High Schools.

SRI A. A. RASHEED : When will the XI Standard be introduced in all the high schools in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I am not in a position to answer that question.

SRI K. VINAYAKAM : What would be the nature of curriculum of study in this XI Standard? Would it cover the syllabus that is now gone through in the Pre-University course in the colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes. That is the idea. The syllabus has already been framed.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இந்த 11-வது படிவம் உயர்நிலைப் பள்ளியோடு சேர்க்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எந்தக் காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டு பூர்த்தி யாகும் என்று சொல்ல முடியாது என்று சொன்னார்கள். ஆரம்ப நடவடிக்கையாக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆரம்ப நடவடிக்கையாக 1962-63-ல் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று முதலில் முடிவு செய்தோம். இப்போது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகளைப் பார்த்ததில், அடுத்த வருஷம்கூட முடியாது என்பதுதான் எனது கருத்து. பூர்வாங்கமாக பரிசீலனை செய்து எதிலே வைப்பது நல்லது, மாற்றம் வேண்டுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். அதனால்தான் முடிவு சொல்ல முடியாதிருக்கிறது.

29th August 1961]

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்த 11வது வகுப்பை ஆரம்பிக்கும் விஷயமாக கல்லூரி ஆசிரியர்களிடத்திலிருந்து ஆட்சேபனை ஏதாவது வந்திருக்கிறதா? அதையொட்டித்தான் இந்தத் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கல்லூரியிலிருந்து ஒன்றும் வரவில்லை. எப்படி நிறைவேற்றுவது என்று தீர்க்கமாக ஆலோசித்து முடிவு எடுக்கவேண்டியது அவசியம். படிப்புத் திட்டமே மாறும் கட்டத்தில் இருப்பதால் சங்கடம் ஏதும் உண்டா காமல் இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்வது அவசியம்.

SRI R. SRINIVASA IYER : 10-வது படிவத்திற்கு எஸ்.எஸ். எல். ஸி. பரீட்சை இருக்கிறது. 11-வது படிவத்திற்கு பி.யூ.ஸி. ஸிலபஸ் வைத்தால் அதன் பிறகு தனியாக பரீட்சை உண்டா? இப்போது பரீட்சை முடிவின் பேரில் காலேஜ் அட்மிஷன் இருக்கிறது. ஏ, பி, ஸி, டி, ப்ளஸ் என்றெல்லாம் போடுகிறார்களே அந்தமாதிரி ஏற்படுத்தி காலேஜுக்கு சேர்க்கப்படுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 11-வது வகுப்பு படித்த பிறகு பரீட்சை இருக்கும். அந்த பரீட்சை முடிவையொட்டித் தான் காலேஜில் சேர்க்கப்படும். எந்தெந்தத் தகுதி வேண்டுமென்று யூனிவர்ஸிட்டி நிர்ணயிக்கும். அப்படி நிர்ணயிக்கும் போது அந்த அடிப்படையில் பரீட்சையும் நடத்தப்படும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : 11-வது வகுப்பை உயர் நிலைப்பள்ளியோடு இணைப்பதை ஆட்சேபித்து யூனிவர்ஸிட்டியிடமிருந்து ஏதாவது கடிதம் அல்லது கருத்து வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : யூனிவர்ஸிட்டியிடமிருந்து அப்படி ஒன்றும் வரவில்லை. பல இடங்களிலிருந்து 11-வது வகுப்பை ஹைஸ்கூல்களில் வைப்பதால் சங்கடங்கள் நேரும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் இப்போது நாம் புனராலோசனை செய்யும் கட்டத்தில் இருக்கிறோம்.

SRI M. WILLIAM : I know whether there is any idea to revive the old Intermediate system and drop the Pre-University course?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know what would be revived and what would not be revived. My own impression is that we have reached a stage when we have to reconsider the entire position and take a final decision.

SRI T. S. RAMASWAMI : இன்டர்மீடியட் கோர்ஸை நிறுத்திவிட்டு கல்லூரிகளில் ஒரு வருஷ பி.யூ.ஸி. கோர்ஸ் இருக்கிறது. இப்போதே அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் அவதிப்படுவதாகவும் பி.யூ.ஸி.-யையும் எடுத்துவிட்டால் கல்லூரியையே நடத்த முடியாது என்றும் அவர்களிடமிருந்து மகஜர் வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தமாதிரி சங்கடம் இருந்தாலும் இது பொருளாதார அடிப்படையில் செய்யக் கூடிய முடிவு அல்ல. எந்த அடிப்படையில் ஏற்படுத்தினால் கல்வி

[29th August 1961]

யின் தரம் உயரும் என்று பார்த்து முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால்தான் போதனா மொழி எதுவாக இருக்கிறது என்று பார்த்து முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பள்ளியில் கடைசி வரையில், 11-வது வகுப்பு வரையில் தமிழில் படித்து விட்டு டிகிரிக்கு ஆங்கிலத்தில் படிப்பது முடியாத காரியம். அதனால் பல சங்கடங்கள் நேரிடலாம் என்று பலர் கருதுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலும் புனராலோசனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : 11-வது வகுப்பு பாடத் திட்டங்கள் பரீ-பரோஃபெஷனல் கோர்ஸுக்கு பதிலாக, என்ஜினியரிங், வைத்தியம் போன்ற தனித் தனித் பட்டப்படிப்புக்குப் போகிறவர்கள் அந்தந்த பாடத் திட்டங்களைப் படிக்கும் முறையில் பல பிரிவாகப் பிரித்து படிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பரீ-பூனிவர்ஸிட்டி கோர்ஸுக்குப் பிறகுதான் பரீ-பரோஃபெஷனல் கோர்ஸ் வைத்திருக்கிறது. அதையெல்லாம் இப்போது இன்டெக்ரேட்டெட் கோர்ஸாக வைத்து விட்டார்கள். ஆகையால் பரீ-பூனிவர்ஸிட்டிக்கு வரும்போது இன்னென்ன தொழில் படிப்புக்குப் போகிறார்கள் என்று வகுக்க முடியாது. பொதுவாக ஸயன்ஸ், ஹிஸ்டரி போன்ற பிரிவுகள் இருக்கும்; எத்தனை பிரிவுகள் படிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அந்த முறையில்தான் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : As regards teaching personnel that would be required for teaching the XI standard, do the Government propose to retain ordinary B.A., B.T.S., who are now handling the high-school classes or would they go in for better stuff, like University men or men with post-graduate qualifications who would be specially equipped to handle these higher classes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : When the XI Standard is started in high schools, we would require teachers with post-graduate qualifications to teach the subjects. That is one of the conditions laid down. There is the difficulty of finding sufficient number of post-graduate teachers for all high schools.

SRI M. KALYANASUNDARAM : 11-வது வகுப்பில் போதனா மொழி தமிழா, ஆங்கிலமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டப் பிரகாரம் ரீஜனல் லாங்குவேஜ்தான் போதனா மொழியாக இருக்கும்.

N.C.C. Centre

*1468 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to construct a N.C.C. Centre on Island Grounds in Madras City?

29th August 1961]

THE HON. C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. A committee has been constituted by the State Government, with Dr. A. L. Mudaliar, Vice-Chancellor of the Madras University as its Chairman to go into the question and the report of the Committee is awaited.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that the open space in Island Ground is essential for the health of the City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why there is a Committee appointed with Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar as Chairman. He is an eminent medical man. That aspect also will be taken into consideration by the Committee.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that the Island Ground is considered to be the lung of the City of Madras and Mr. Mudaliar having brought a Private Bill to safeguard and protect open spaces and playgrounds, would the Government advise that Committee to desist from the temptation of recommending the construction of any unit in the Island Ground?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have sought the advice of the Committee. All aspects will be taken into consideration before it tenders its advice to the Government.

Rice Mills

* 1469 Q.—**SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to State—

(a) the number of applications for installation of rice mills pending with the Collector of Chingleput;

(b) of these, how many are pending for more than one and a half years; and

(c) If so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 89.

(b) 4.

(c) The cases are under investigation and are pending with the subordinate officers.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Inasmuch as six petitions are pending for more than one and a half years, will the Government take early steps to dispose of them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. The Government will look into the matter and expedite their disposal.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், ரைஸ்மில்லுக்கு அனுமதி கொடுக்கும் அதிகாரம் இப்போது அரசாங்கத்திடமிருந்து ரெவின்யூ போர்டுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ரெவின்யூ போர்டுக்கு அதிகாரம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக்

[29th August 1961]

காரணம் தாமதமாவதைக் குறைப்பதற்காகத்தான். ரெவின்யூ போர்டு மறுத்தால், அதற்குப் பிறகு அரசாங்கத்திற்கு அப்பீல் செய்யலாம் என்று செய்திருக்கிறோம்.

Work-charged Establishment

* 1470 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the categories of workers under the work-charged establishment in the (i) Medical department, (ii) Public Health department; and

(b) the steps taken to provincialise these categories as recommended by the Madras Pay Commission?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Nil, Sir.

(b) Does not arise.

Sulphone

* 1471 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that Sulphone (D.D.S.) a specific drug for the treatment of leprosy is not available; and

(b) the steps taken to tide over the present emergency?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) There is a scarcity of the drug in the open market, but sufficient stocks are available in the Government Leprosy Centres.

(b) The Director-General of Health Services and the Medical Stores Depot, Madras, have been instructed to stock sufficient quantities of the drug in the Depot.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that some of the life saving drugs are in short supply and if so, will the Government take steps to import these drugs in large quantities?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I want notice about that. The reference here is that a particular drug which is given for leprosy is not available.

SRI M. S. SELVARAJAN: ஸார், இந்த மாத்திரை தற்காலிகமாக வேணும்போது போதிய அளவில் கிடைப்பதற்கு தடை இருக்கக்கூடாது. இப்போது தடை இருப்பதற்கு எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பெனிதான் இதை இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருப்பதுதான். அப்படி இல்லாமல் தாராளமாக கிடைப்பதற்கு, யாருக்கும் இறக்குமதி செய்யலாம் என்றே அல்லது குறிப்பிட்ட சில கம்பெனிகள் மட்டுமாவது இறக்குமதி செய்யலாம் என்றே விதியைத் தளர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

29th August 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது ஒபன் மார்ட் கெட்டில் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஸ்டாக்கை அதிகப்படுத்துவதற்கு. The depot has placed an order for 9-50 lakhs of tablets with Messrs. Burroughs Wellcome Co., Ltd. (India) and the supplies are expected shortly.

S.S.L.C. Examination (Private Study)

* 1472 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பெண்கள் பள்ளியில் சேராமல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சை எழுத சர்க்கார் உத்தரவிட்டுள்ளார்களா?

(இ) அப்படியானால், ஆண்களுக்கும் அச்சலுகை கொடுக்கப் படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir, subject to certain conditions.

(b) No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், பெண்களும், ஆண்களும் சமம் என்று சொல்லும் இந்தக் காலத்தில், ஆண்களுக்கு மட்டும் இந்தச் சலுகையைக் கொடுக்காமல் பெண்களுக்கு கொடுத்திருப்பதால், ஆண்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆண்களும், பெண்களும் சமம் என்று சொன்னாலும்கூட, அரசியல் சட்டப் பிரகாரமே சலுகை கொடுப்பதற்கு இடமிருக்கிறது. ஆகவேதான் அந்த முறையில் கருதப்பட்டு இந்தச் சலுகை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஆண்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், பின்னர் அது சலுகையாகக் கருதப்படாது. ஒரு திட்டம் போட்டிருப்பதாகத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, may I know what conditions are subject to which girl students are permitted to appear for S.S.L.C. examination after private study?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Women candidates who have attained the age of 20 and who have passed E.S.L.C. examination or III Form (new VII Standard examination) can appear privately for S.S.L.C. examination (new X Standard) to be held from March 1962 onwards.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know, Sir, whether the students who have failed for the first time can appear for the examination privately? Will the Government consider the desirability of permitting these girl students to appear privately for the examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think even now persons who have failed in the examination need not attend the classes and they can appear for the examination privately.

[29th August 1961]

Groundnut Crops (Pest attack)

* 1473 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of SRI T. T. DANIEL) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) how many acres of groundnut crops were affected by caterpillar pest in the Madurai district;

(b) the steps taken to prevent this; and

(c) the nature of relief given to the agriculturists whose crops were thus destroyed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A paper * is placed on the table of the House.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரி கம்பளிப் பூச்சி அடிக்கடி, அதாவது ஒவ்வொரு ஆண்டும் மதுரை ஜில்லா, இன்னும் இதர ஜில்லாக்களிலும் ஏற்பட்டு பெருந்த நஷ்டமேற்படுகிறது. ஆகவே இதைப் பரிசீலனை செய்து, கிராப் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த கிராப் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதுபற்றி முன்னாலேயே நான் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆனால் இதிலே அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் விவசாயிகள் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால், இந்தக் கஷ்டம் வராமல் தவிர்க்கலாம். ஆனால் மதுரை ஜில்லாவிலே இந்தப் பூச்சித் தொல்லை அதிக கஷ்டத்தை விளைவித்திருக்கிறது. அதை ஒழிப்பதற்காக விவசாய இலாகாவின் விவசாயிகளிடையே இப்போது தீவிர பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

Private Electrical Undertakings.

* 1474 Q.—SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் மின்சார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தற்சமயம் மின்சார விநியோகம் செய்யும் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Of the 21 private company electrical undertakings, the Government have already acquired 13 and the question of acquiring 8 electrical undertakings in the State is under the consideration of the Government.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்தத் தனியார் துறை மின்சார வில்தரிப்புக் கம்பெனிகளை எவ்வெப்போது அக்வயர் செய்ய திட்டமிடப்பட்டு இருக்கிறது. அவைகளை அக்வயர் செய்யாமல்

29th August 1961]

இருப்பதால், அவர்களும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால், உடனடியாக அவைகளை அக்வயர் செய்வதற்கு ஏதாவது சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எப்போது அக்வயர் செய்யலாம், எந்த முறையில் அக்வயர் செய்யலாம் என்பதையெல்லாம் இப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

DEPUTY SPEAKER : The mike in the front bench is not working. I would request the hon. Member to speak aloud.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டு வரும் சில இடங்களிலேகூட இந்தத் தனியார் துறையினரின் ஆதிக்கம் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, விவசாய வேலைகளுக்குட அல்லப்போது மின்சாரம் விஸ்தரிக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக அதற்கு மட்டுமாவது ஒரு தனிச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இப்போது அரசாங்கத்தின் முன் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையெல்லாம் எப்படித் தனியார் துறையினரிடமிருந்து அப்படிப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு துரிதமாக மின்சாரம் கொடுப்பது என்பதுதான். அதற்கு என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமென்பது இப்போது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இந்த தனியார் துறையினரிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும் விஷயமானது சுமார் 7, 8 வருஷமாகவே பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்று கேட்கும் போதெல்லாம் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இந்த முயற்சியின் இறுதி முடிவு எப்போது எடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நீண்ட காலம் பரிசீலனையில் இருந்து, அடிக்கடி பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அவ்வப்போது சாத்தியமானவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைப்போல் தொடர்ந்து செய்து, நமக்கு வசதிப்பட்டதையெல்லாம் கூடிய விரைவில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Homœopathic System of Medicine

* 1475 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to bring in legislation to recognise Homœopathic System of medicine?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், முன்பு ஒருமுறை கேள்வி கேட்டபோதும், இதைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போதும்

[29th August 1961]

அதே பதில்தான் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கமிட்டி 1959-லே ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்தது, அதை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்களே, அதிலே உண்டான இக்கல்கள்தான் என்ன? அப்படி சிக்கல்கள் இருந்தால், ஏன் சீக்கிரம் அவைகளை நீக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கக் கூடாது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகவில்லை. இந்தக் கமிட்டி 1959 டிசம்பரிலேதான் ரிப்போர்ட்டைச் சமர்ப்பித்தது. இன்னும் ஒரு வருஷம்கூட ஆகவில்லையே. (பலத்த சிரிப்பு).

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒண்ணேமுக்கால் வருஷம் ஆகிவிட்டதே.

Mosquito Nuisance (Madras City)

* 1476 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have drawn the attention of the Corporation of Madras to the mosquito nuisance in Madras City; and

(b) if so, the reply received from them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The Corporation has replied that the nuisance is abating as a result of intensive measures taken by it.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that the mosquito nuisance in Madras City has increased even after the spraying of D.D.T?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am not prepared to accept the statement.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கொசு இவ்வளவு தூரம் பரவி இருப்பது சென்னை நகரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற அளவுக்கு சாக்கடை வசதி விஸ்தரிக்கப்படாதது காரணமா? அம்மாதிரி விஸ்தரிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Government have drawn the attention of the Corporation of Madras to the mosquito nuisance in Madras city. The Corporation have replied that the nuisance was abating as a result of intensive measures taken by the Health Department. The following measures have been taken by the Corporation :—

(1) Six special groups consisting of 24 Thozhilalies have been appointed for the intensification of the anti-larval measures in the City.

(2) Dweeding and edging of the rivers and the canal. Oiling of the breeding places along the waterways.

29th August 1961]

(3) Staff for the proper maintenance and oiling of the storm water drains has been strengthened.

(4) With the help of the conservancy staff, the removal of silt and sullage water from cess pools is being attended to before oiling is done. There are about 9,000 cess pits and 8,000 cess pools in the City which receive constant attention.

(5) Wells, tanks, overhead tanks and cistern have been taken up under National Malaria Eradication Programme for intensification of anti-larval measures.

(6) Mechanical sprayers have been ordered for, to supplement the existing hand sprayers.

(7) Proposals have been placed before the Standing Committee and the Council of the Corporation for sanction of additional staff for Anti-mosquito Campaign and cleansing the main drains and storm water drains.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to celebrate a Mosquito Eriadication Week', Sir?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is a 'Cleanliness Week' that is being celebrated and that includes all these things.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்போது உற்பத்தி ஆகும் கொசுக்கள், மருந்து, எண்ணெய் இவைகளுக்கெல்லாம் அஞ்சுவதில்லை. அவைகளெல்லாம் 'இம்ப்யூன்' ஆகிவிட்டன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா. ஆகையினால் இதற்காக செலவிடப்படுகிற பணம் விரயம் ஆகிறதே தவிர எந்தவிதமான தொந்தரவும் குறையவில்லை. ஆகவே, இதைப்பற்றி ஆழமாக பரிசீலனை செய்து விரிவான திட்டம் போடுவதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 'இம்ப்யூனிடி' அடையும் என்று தெரியும். அதனால்தான் சீக்கிரம் 'இம்ப்யூனிடி' 'டெவலப்' ஆழமாக பரிசீலனை செய்து விரிவான திட்டம் போடுவதற்கு எடுக்கப்படுகிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER : பக்கிங்ஹாம் கெனல், கூவம் ஆகிய இரண்டு ஆறுகளிலும் தண்ணீர் தேங்கியிருப்பதில் மேலே எண்ணெய் அடித்தால் கூட கொசு உற்பத்தியாகிவிடுகிறது. அதிலே ஒரு தினசரி மீன்களை வளர்த்தால் அந்த 'ஜெர்ம்லை' தின்று விடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்களே? இந்த ஆறுகளில் உள்ள ஜலம் சமுத்திரத்தில் கலக்கும்படி சேர்த்துவிட்டால் தானாகவே மீன்கள் வந்து இதில் கலந்து உற்பத்தியாகும் கொசுக்களை சாப்பிட்டுவிடும். ஆகையால் இந்த இரண்டு கால்வாய்களையும் சமுத்திரத்துடன் சேர்த்து, 'மெட்ராஸ் லிடியில்' பக்கிங்ஹாம் கெனல், கூவம் இவற்றினால் ஏற்படும் துர்நாற்றத்தையும் கொசு உற்பத்தியையும் ஒழிப்பதற்கு ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டு முலமாகவது வழி செய்ய முடியுமா?

[29th August 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : *Long range solution of the problem* அதுதான். அதற்காக இதை அவ்வப்பொழுது பரிசீலனை செய்து 'டி.ரெட்ஜ்' பண்ணி சமுத்திரத்தில் சேர்ப்பதற்கு அதுபற்றி ஆராய்ச்சி, விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு நிறைய செலவு ஆகும். அம்மாதிரி ஒரு காலத்தில் செய்து தான் ஆகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் தொந்தரவு குறையும். மீன் விடுவதைப்பற்றி சொன்னார்கள். ஜாஸ்தி கொசு இருப்பதால் அவைகளை மீன்கள் சமாளிக்க முடியாது (சிரிப்பு).

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the mosquitoes that are bred in Mambalam and Kodambakam area have surpassed in size the proverbial Kumbakonam mosquitoes? Has not the Hon. Minister for Health, living as he does in Mambalam, come across this mosquito nuisance? If he has come across this nuisance, how does he combat it personally?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : At one time, there was this mosquito nuisance in that area. Now, it has abated. Now, I do not have any nuisance from mosquitoes.

Hospital for Arantangi taluk

* 1477 Q.—**SRI R. SRINIVASA IYER :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to construct a hospital in Arantangi taluk, Thanjavur district;

(b) if so, the steps taken in this regard; and

(c) the bed strength of the proposed hospital and the capital cost involved?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The question of acquisition of a suitable site for the construction of buildings for the hospital is under consideration.

(c) The bed strength and the estimated cost of construction of the proposed hospital will be 32 and Rs. 2.06 lakhs, respectively

SRI R. SRINIVASA IYER : டாக்டர் செல்வராஜ், டி.எம்.ஓ-வாக இருக்கும்பொழுதே 1½ வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு ஸ்தலத்தைப் பார்த்து அது தரிசு, அதை 'அக்வையர்' பண்ணியாகவேண்டும், 5, 6 பேர்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கிறது என்று 'ப்ரபோஸல்' அனுப்பப்பட்டது. 'லாண்டு அக்விஸிஷன் ஆக்ட்' 17-வது செக்ஷன்படி இதை அவசரமாக எடுத்து, ஒரு பெரிய தாலுகாவுக்கு தலைநகரமாக இருக்கிற அறந்தாங்கியில் ஆஸ்பத்திரிக்கான நிலத்தை சீக்கிரம் 'அக்வையர்' செய்து, கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, It is proposed to acquire sufficient land for the construction of a pucca hospital with all modern amenities.

29th August 1961]

Cashewnut Cultivation

DEPUTY SPEAKER : As the hon. Member who gave notice of question No. 1478 is not in his seat, the question and answer will be printed in the Proceedings.

* 1478 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மதுரை ஜில்லா, பெரியகுளம் தாலுகா வைகை அணைக் கட்டுப் பகுதியில் முந்திரிக்கொட்டை பயிரிட உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no proposal to undertake Cashew plantation, as such, in the Vaigai Dam area. As part of the Farm Forestry Scheme, it has been proposed to raise fuel plantations over an area of 100 acres scattered in 7 or 8 hillocks around the Vaigai Dam during 1961-62. If the soil conditions are found to be favourable, Cashew also will be raised along with fuel species.

Polytechnics for Women

* 1479 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் பெண்களுக்கு பாலிடெக்னிக் அல்லது தொழில் கல்வி தொடங்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(இ) அப்படியானால், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Details of the scheme are being worked out.

SRI A. A. RASHEED : May I know where these polytechnics for women will be located and what the subjects are that will be taught there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think a final decision has been taken with regard to the location. As I have already stated, the matter is under consideration.

Ryotwari Lands

* 1480 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : } Will the Hon.
SRI S. M. ANNAMALAI : }
the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) when the Ryotwari lands were surveyed last in the State;

(b) whether there is any proposal to resurvey such lands in the near future; and

[29th August 1961]

(c) what precautions and safeguards the Government propose to take to prevent unauthorised encroachments (by adverse possession of 60 years and 12 years) getting legalised?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) A statement ^a is placed on the table of the House.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

SRI R. SRINIVASA IYER : மேஜைமேலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்டேட்மெண்டைப் பார்த்தால் ஏறக்குறைய 40 வருஷங்களுக்குள்ளே 'ரி-சர்வே' ஆகவில்லை. 'ரிஜிஸ்டர்' ஆப் ஹோல்டிங்ஸ் முதலிய பெர்மனென்ட் லாண்டு ரிகார்ட்டை பாதுகாத்துவந்தால் தான் தீர்வை வசூல் பண்ணுவதற்கோ, அல்லது நடவடிக்கை நடத்தி சரியாக வசூல் பண்ணுவதற்கோ சாத்தியப்படும். புது சர்வே அல்லது ரி-செடிவ்மெண்டு 'இன்டர்ரெடியூஸ்' பண்ணுவதற்கு திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ரி-சர்வே திட்டம் 1937-லிருந்து நிறுத்தப்பட்டது. இப்போது ரி-சர்வே கன்யா குமாரியில்தான் நடக்கிறது. கோவை ஜில்லாவில் 4 தாலுகாக்களில் நடக்கிறது. மற்றபடி மற்ற இடங்களில் ரி-சர்வே செய்வதாயிருந்தால் நிறைய செலவு ஆகும். அதற்கு அவசியம் இல்லை. அவ்வப்பொழுது அதை கண்காணித்து 'என்க்ரோச்மெண்டு ஆக்ட்' பிரகாரம் 'என்க்ரோச்மெண்டு' இருந்தால், 'பி' மெமோக்கள் 'இஷ்யூ' பண்ணி என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அவைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

SRI K. R. VISWANATHAN : சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் பல பேர்கள் செய்துவருகிற 'என்க்ரோச்மெண்டுகளை' சட்டப்படி அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுப்பதோ, அல்லது இன்னொருவர் நிலத்தை மற்றொருவர் ஆக்ரமித்துக்கொண்டு வருகிற படி 12 வருஷங்களுக்கு ஆக்கிரமித்து வருவார்களேயானால், அவர்களுக்கு சொந்தம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி இருக்கிற விஷயங்களில் உடனடியாக ரி-சர்வே செய்து அந்த எல்லையை நிர்ணயித்தால்தான் இம்மாதிரி தகராறுகள் ஏற்படாமல் இருக்க முடியும். ஆகையினால், 60 வருஷங்களுக்கோ அல்லது 12 வருஷங்களுக்கோ மற்றவர்கள் அனுபவத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லி அதனால் தகராறு வந்த இடங்களிலாவது ரி-சர்வே செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : லிமிடேஷன், கவர்ன்மென்ட் நிலத்தைப் பொருத்தவரைக்கும் 12 வருஷங்கள் இல்லை, 60 வருஷங்கள். மற்றபடி எங்கெங்கே இம்மாதிரி தகராறுகள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளையெல்லாம் 'செக்-அப்' செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதையொட்டி சில இடங்களில் அந்த மாதிரி இருக்கிறது என்பதற்காக

29th August 1961]

முழுவதிலும் ரி-சர்வே பண்ணுவது சாத்தியமான காரியம் இல்லை. அதற்கு பணமும் அதிகமாக செலவாகும், இன்னும் அதில் மற்ற கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன.

SRI G. G. GURUMURTHI : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது கோவை ஜில்லாவில் 4 தாலுகாக்களில் ரி-சர்வே நடப்பதாகச் சொன்னார்கள். ரி-செடிட்மெண்டு செய்யும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா? எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ரி-சர்வே ஆனபிற்பாடு இதுபற்றி யோசிக்கப்படும். எந்தமாதிரி, என்ன, என்ற பிரச்சனை யெல்லாம் இப்பொழுது இல்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : ரி-சர்வே செய்யாவிட்டாலும்கூட, 'பீல்டு மாப்ஸ்' போன்ற ரிகார்டுகள் சரிவர இல்லாத காரணத்தினால் சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன்களை பெறுவதற்குக்கூட சில சமயங்களில் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைப் பரிசீலனை செய்து 'பீல்டு மாப்ஸ்' போன்றவைகளையாகிலும் புதுப்பித்து தருவதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கஷ்டம் எஸ்டேட் பிராந்தியத்தில்தான் உண்டு. இப்பொழுதெல்லாம் எஸ்டேட்களை எடுத்துக்கொண்டாகிவிட்டன. அங்கே 'பீல்டு மாப்ஸ்' எல்லாம் செய்து தருகிறார்கள். மற்றபடி ரையத் வாரி இடங்களில் அம்மாதிரி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எங்கே யாவது அப்படி ஒன்றிரண்டு இடங்களில் அம்மாதிரி இருந்தால், கண்காணிக்கிற இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் அவ்வப்பொழுது அதை சரிப்படுத்தக்கூடும்.

SRI P. KOLANDA GOUNDER : கொஞ்சகாலமாக நிலத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறவர்களுக்கே, அதை ஒதுக்கி பட்டா செய்துத்தர அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த விஷயத்தைப் பற்றி தனியாக கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : From the statement placed on the table of the House, I find that nothing is mentioned about the Tirutani taluk of the Chingleput district. Was it ever surveyed not to speak of resurvey?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : திருத்தணி பிராந்தியம் எங்கோ வெளியிலிருந்து வந்துவிடவில்லை. இதற்கு முன்னும் கூட நம்முடைய ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்துதான் இருந்தது. ரூப்பது வருஷகாலமாக எப்படி இருந்துவந்ததோ அதேமாதிரி யாக இப்பொழுதும் இருந்துவருகிறது.

[29th August 1961]

Sulphur

1481 Q.—SRI S. M. ANNAMAIL கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம், போளூர் தாலுகா தானியார்பங்களாவுக்கு அருகில் கந்தகம் கிடைப்பதை ஜெர்மனி நிபுணர்கள் ஆராய்ந்தார்களா?

(இ) அப்படியாயின், அதன் முடிவென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Government have no information of any such investigation by German experts.

(b) Does not arise.

Handloom Goods (Stamping of)

* 1482 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of SRI T. T. DANIEL) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to get the handloom goods stamped to show the place of origin; and

(b) whether producers will have to pay any fee for getting the certificate of stamping?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A scheme has been introduced by the All-India Handloom Board for stamping handloom goods to indicate the place of origin.

(b) No fee is levied at present.

Industrial Co-operative Estates

* 1483 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Industrial Co-operative Estates to be established during the Third Plan period; and

(b) the centres where they are to be located?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) : The number of Co-operative Industrial Estates to be set up in the Third Five-Year Plan period will depend upon the demand for such estates from the promoters and the availability of funds. So far, the Government have sanctioned the establishment of a Co-operative Industrial Estate at Tuticorin. It is also proposed to sanction similar estates as and when Government are approached with schemes.

Textile Mills (Workload)

* 1484 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்திலுள்ள பஞ்சாலைகளில் வேலை பளு, ஆள் குறைப்புத் திட்டம் அமுலில் கொண்டு வரப்போவது உண்மையா?

29th August 1961]

(இ) அது விஷயமாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) இல்லை, ஐயா.

(இ) இந்தக் கேள்வி எழவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், சமீபத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும், மில் முதலாளிகளுக்கும் ஏற்பட்ட சச்சரவின் காரணமாக ஒரு விசாரணைக் கோர்ட் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஆள் குறைப்பு திட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது முதலாளிகளின் நோக்கம். இம்மாதிரி பழைய வேலை பளுவைத் திணித்தால் தொழிலாளர்களால் வேலை செய்ய முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்கும் இப்போது கேட்கும் சப்ளிமென்டரி கேள்விக்கும் சற்று வித்தியாசம் இருக்கிறது. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் கள்பற்றி அவர்களுடைய சிபார்சு பாரா 101-104-ல் குறிப்பிட்டிருப்பது அவர்களுக்கு அதிகமான சம்பள விகிதம், சிக்கன சீறமைப்புபற்றியும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டு பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் வேலை பளுவை அதிகரித்து ஆட்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்ல தாக தெரிவிப்பது சரி அல்ல.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இப்பொழுது அமைக்கப் பட்டிருக்கிற கமிட்டிக்கு முன்னால் யோசனைக் கூறுவதற்கு வேண்டி இதில் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் நிபுணர்களைப் போடாமல் இதற்குப் பக்கத்து ராஜ்யத்தில் இருக்கும் நிபுணர்களைப் போடுகிறார்களே. நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து நிபுணர்களைப் போட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது நியமிக்கப் பட்டிருக்கும் கமிட்டியில் சேர்மேன்கை ஸ்ரீ ராமசாமி கவுண்டர், இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிபுனல், சென்னை, இரண்டு அசெஸ்ஸர்கள், (1) டாக்டர் எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி, ப்ரோபசர் இன் டெக்ஸ்டைல் டெக்னாலஜி, அளகப்பா காலேஜ், கிண்டி, (2) ஸ்ரீ எம். ஏ. நடராஜன், இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பாக்டரிஸ் (ப்ரோடக்ஷன்) போட்டிருக்கிறார்கள்.

Film Actors (Award of Prizes)

* 1485 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of SRI N. K. PALANISAMI) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to Question No. 1022 on 23rd March 1961 whether the Centre has consulted this Government before awarding prizes to the best film actors and technicians in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

[29th August 1961]

Lands within Madras City (Acquisition of)

* 1486 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the reasons for banning the acquisition of lands within the City limits for housing purposes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In view of the proposal to acquire large extent of lands around municipal limits for development of "Neighbourhoods", Government do not consider it necessary to acquire lands within City municipal limits under Land Acquisition Act for housing purposes.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that the price of vacant private lands is still prohibitive and, if so, will the Government consider the question of bringing forward a legislation to fix or control their price?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government have no such proposal.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Minister aware that even for the development of neighbourhoods around the City of Madras, lands inside the city limits have been notified for the purpose of acquisition, and if so, what steps do the Government propose to take to leave out such kind of acquisition?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Neighbourhood consists of areas outside the City as well as within the City. It is not proposed to leave out those areas in the City because they form part of the composite neighbourhood.

Silk Farm

* 1487 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI M. P. SARATHI): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம் குடியாத்தத்தில் பட்டு உற்பத்திப் பண்ணை (Silk Farm) ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b).—A scheme for the establishment of a Demonstration Silk Farm in Gudiyatham taluk of North Arcot district has been sanctioned recently.

Cinema Picture (Banning of)

* 1488 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of SRI N. R. THIAGARAJAN): கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

திருட்டு சம்பந்தமான சினிமா படங்களை நமது ராஜ்யத்தில் காட்டக்கூடாது என தடை விதிக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no such proposal.

29th August 1961]

SRI K. VINAYAKAM : At present scenes depicting taking of liquor and other things connected with the use of liquor are prohibited in the pictures taken in our Madras State because of its bad psychological effect upon the people who witness those pictures. Will similar steps be taken in the interests of the public to ban scenes depicting the tactics adopted in pick-pocketing and other thefts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that the sifting of films is done by the Government of India.

Clashes between Harijans and Caste Hindus (Chidambaram taluk)

* 1489 Q.—**SRI P. ARASAN :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சிதம்பரம் தாலுக்காவில் ஹரிஜனங்களுக்கும் ஜாதி ஷீந்துக்களுக்கும் 1960-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட சண்டை சச்சரவுகள் சம்பந்தமாக எத்தனை கேஸ்கள் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டன?

(இ) இவைகளுள் எத்தனை கேஸ்கள் விசாரிக்கப்பட்டு மேற் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டன?

(உ) எத்தனை கேஸ்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 10 cases, Sir.

(b) All the 10 cases were investigated and charged.

(c) No case was dismissed by the Courts. In one case the parties compounded the offence.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether these riots were of a political nature?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no politics involved.

Forest lands (leasing of)

* 1490 Q.—**SRI P. G. MANICKAM** (on behalf of **SRI M. A. B. ARUMUGASWAMY**) : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மதுரை ஜில்லாவில் கொடைக்கானல் மலையிலுள்ள காட்டிலாகா பகுதிகளில் மலைவாழை, ஆரஞ்சு, காப்பி போன்றவைகள் பயிரிட லீசுக்கு விடும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

[29th August 1961]

Catering Establishments Act

* 1490-A Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960-ல் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மீறியவர்கள் எத்தனைபேர்? எத்தனைபேர் எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டனர்?

(இ) எத்தனை வழக்குகள் தொடரப்பட்டன?

(உ) எத்தனை வழக்குகளில் எவ்வளவு பணம் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (அ) 5,778 நபர்கள் சட்டத்தை மீறினர். 4,650 நபர்கள் எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டனர்.

(இ) 953 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன.

(உ) 907 வழக்குகளில் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. அபராதம் விதிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 9,092.50 ந.பை.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஏறத்தாழ 4,500 பேர்கள் எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா? அதற்கு காரணம் அவர்கள் மீது வழக்குத்தொடரவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: வழக்குத் தொடரப் படவில்லை. வாரண்ட் மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டது.

Industrial Estate (Coimbatore)

* 1490-B Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of SRI T. T. DANIEL): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to start 100 Unit Industrial Estates in the Coimbatore district;

(b) the estimated cost thereof;

(c) if it is to be started under the private sector what financial aid will be given?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (a) & (b): A proposal sent by the South India Mill Owners' Association, Coimbatore, for setting up an industrial estate with 100 units at Coimbatore is under the consideration of the Government in consultation with the Association.

(c) The Government assistance will be in the shape of a loan not exceeding 4/5th of the total cost of the industrial estate and the sanction of the free services of an Administrative Officer for a period of three years in accordance with the pattern laid down by the Government of India.

Sales tax (Motor spare parts)

* 1490-C Q.—SRI A. GOVINDASAMY: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) the percentage of Sales Tax levied on second hand Motor Spare Parts Dealers in the year 1958-59 and 1959-60;

29th August 1961]

(b) the reason for the sudden increase in the year 1959-60;

(c) whether any representation has been made by the Motor Spare Parts Dealers to the Government on 17-3-1961 in this regard; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Second hand motor spare parts were not liable to sales tax in 1958-59 or 1959-60.

(b) Does not arise.

(c) A representation has been received from certain dealers in second hand motor spare parts to the effect that they have been assessed to sales tax at 7 per cent, though their sales were not first sales.

(d) The representation is being examined by the Government.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த மாதிரி பழைய ஸ்பேர் பார்ட்டுகள் விற்பவர்கள் இந்த விற்பனை வரியினால் பாதிக்கக்கூடிய காரணத்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த ஒருமுனை விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாவது, மூன்றாவது விற்பனைகள் நடக்கிறபொழுது, முதலிலே வரி கட்டப்பட்டது என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு இரண்டாவது, மூன்றாவது வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் மேல் இருக்கிறது. முதலிலே விற்பனை செய்கிறபொழுது “சிங்கிள் பாயிண்டுதான்” என்று நிரூபிக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒருமுனை வரியிலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களில் இதுவும் ஒன்று.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த ஸ்பேர் பார்ட்டஸ் விற்பவர்கள் தங்களுடைய கார்களில் உள்ள பழைய இரும்பு சாமான்களை விற்கிறார்கள். ஒருமுனை வரி செலுத்தப்பட்டது என்பதை அவர்களால் நிரூபிக்க முடியாது. ஆகவே, அப்படிச் செய்ய வற்புறுத்தாமல், அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறபொழுது, அவர்களிடம் வரியே போடக்கூடாது என்று சொன்னால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் வந்துவிடும். ஏனென்றால் “ஸெகண்டு ஹாண்டு” என்பதை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு வியாபாரிகளிடத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு சரியல்ல.

Central Co-operative Banks

* 1490-D Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(a) whether the Government have finalised the proposals for the bifurcation of District Central Co-operative Banks; and

[29th August 1961]

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (a) & (b) : Proposals for the bifurcation of the Salem, Coimbatore and Madurai Co-operative Central Banks are in the preliminary stage of investigation and the details have not yet been finalised. There is no proposal to bifurcate the other co-operative central banks in the State.

SRI M. KALYANASUNDARAM : செங்கற்பட்டு, கன்யாகுமரி, நீலகிரி ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களைத் தவிர மற்ற ஜில்லாக்களில் இரண்டு டெவலப்மெண்ட் டிஸ்ட்ரிக்குகள் இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலே எல்லா மத்திய பாங்குகளையும் பிரிப்பதற்கு உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த மாதிரி யோசனை இப்பொழுது இல்லை. இந்த மூன்று ஜில்லாக்களை மாத்திரம் பிரிக்கலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : What is the basis on which these bifurcation proposals have been taken up in certain districts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (1) Area of operation, (2) Volume of transaction, and (3) Request from those areas.

Theft (State Bank, Vellore)

* 1490-E Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1961 ஏப்ரல் மாதத்தில் வேலூர் ராஜ்ய பாங்கில் திருடு போனதைக் குறித்துப் போலீசுக்குப் புகார் வந்ததா?

(இ) அப்படியானால், அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The case is under investigation by the Police.

SRI S. M. ANNAMALAI : எவ்வளவு தொகை திருட்டுப் போனது, எப்படி என்பதெல்லாம் நல்ல முறையிலே விசாரணை செய்யப்படவில்லை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : காணாமல் போன தொகை 10,000 ரூபாய். இது ஏப்ரல் மாதத்திலே நடந்தது. நல்ல முறையில் விசாரணை செய்வதற்கு எவ்வளவு அவகாசம் வேண்டுமோ, அதை கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

Pepper (Export)

* 1490-F Q.—**SRI T. S. RAMASWAMI** (on behalf of **SRI T. T. DANIEL**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state :

(a) the total quantity of pepper exported from the State during the last five years;

(b) the extent of pepper cultivation in the State;

29th August 1961]

(c) the steps taken to increase the pepper cultivation;

(d) whether there is any scheme for advancing loans to ryots for cultivating pepper; and

(e) the price of pepper per hundred weight?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (e) A paper ^a is placed on the table of the House.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know why this export is dwindling year by year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: For the previous year when Kerala was not formed and there was Composite Madras, the figures were higher. After Kerala was formed and some portions of Madras went to Kerala, the figures were naturally lower. We have pepper cultivation only in Kanyakumari, Kuttalam and Madras.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஒன்றும் காகதில் விழவில்லையே.

DEPUTY SPEAKER: மைக்ரோபோன் சரியாக வேலை செய்யவில்லை.

SRI T. S. RAMASWAMI: In 1957-58 we have exported about 600 cwts. of pepper. In the next year the export is 'nil'. May I know the reason for the same and why production has been affected so much?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have with me now the exact reasons under which the export was reduced. But I may tell the hon. Member that intensive propaganda for pepper cultivation is now being carried on in districts where pepper is being cultivated. It is also proposed to celebrate "pepper week" shortly.

Experimental Farm (Danishpet)

* 1490-G Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state:

(a) the extent of land taken on lease for the experimental Farm at Danishpet, Omalur taluk in Salem District;

(b) the lease amount paid per year;

(c) the basis on which the lease amount was fixed;

(d) whether any of the relatives of the owner of the land is an officer of the Agricultural Department; and

(e) the benefits derived from this farm since it was taken over?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No lands were taken on lease. An extent of 110 acres 90 cents was requisitioned under the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Act, 1956, and was taken possession on 18-3-1960.

[29th August 1961]

- (b) & (c) The compensation amount has not yet been fixed.
 (d) Yes.

(e) This farm was requisitioned on 18th March 1960. From the date of taking possession of the land up to 31st December 1960 various crops were raised.

SRI M. KALYANASUNDARAM : வருஷம் ஒன்றுக்கு அந்த நிலச்சுவான்தாருக்கு எவ்வளவு தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்வதில் தாமதமாக வேண்டிய காரணமென்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ரெவின்யூ அதிகாரிகளைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் கொஞ்சம் அவகாசம் தேவைப்படுகிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த நிலத்தை பண்ணைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எந்த நிபுணர்கள் பார்த்து லாயக்கான இடம் என்று அபிப்பிராயம் கூறினார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆராய்ச்சி நிலையத்திலே இந்த நிலத்தின் மண் பரிசோதனை செய்யப்பட்டது. அலிஸ்டெண்ட் டைரெக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சர் இந்த ஆராய்ச்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். பரிசோதனையின் முடிவுகளை ஆராய்ந்துப் பார்த்து இந்த நிலம் தகுதியானது என்று சொல்லி, அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்டது. நான் அளித்த விடையிலே ஒன்று தெரிவித்தேன். இந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர் களுடைய உறவினர் விவசாய இலாக்காவிலே இருக்கிறார் என்ற கேள்விக்கு “ஆம்” என்று பதில் சொன்னேன். அந்த உறவினர் தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஒரு பெரிய அதிகாரி. ஆனால் அவருக்கும் இந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுப்பதற்கும் ஒருவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை.

Poonthope Forests

* 1490-H Q.—**SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state :

the purpose for which the Poonthope of Mirattunilai, Tirumayam taluk, Pudukkottai Division, Tiruchirappalli District has been put to use now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Poonthope forest in Mirattunilai village otherwise called as Poonampattil Mango Tope will be leased out under the terms governing the lease of Minor Forest Products for collection of usufructs. The old building in the Poonthope has since been repaired and is being used as a Rest House by the Forest Department.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : புதுக்கோட்டையிலே தர்பார் காலத்திலே கோழி வளர்த்தல், தேனீ வளர்த்தல் ஆகியவற்றுக்கு பண்ணைகள் வைத்திருந்தார்களே, அதேபோல அது ஒரு

29th August 1961]

பிளாக் ஏரியாவாக இருப்பதினாலே கோழி வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா? டிகாட்டிலாக்காவைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே நல்ல வகை மரங்களை, நர்ஸரி முதலியவைகளை வைத்து அந்தக் காட்டை வளர்ப்பதற்கு முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTHAVATSALAM : தர்பார் காலத்திலே என்னென்ன இருந்ததோ அதையே நாமும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல. அதைவிட இப்பொழுது அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் என்ன வகையிலே அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

Vadavar Extension Canal

DEPUTY SPEAKER : As the hon. Member who gave notice of question No. 1490-I is not in his seat, the question and answer will be printed in the proceedings.

*** 1490-I. Q.—SRI A. R. MARIMUTHU :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வடவாறு எக்ஸ்டென்ஷன் வாய்க்காலின் கடைசியிலுள்ள நிலங்களுக்கு உள்ள தண்ணீர் சிரமத்தைப் போக்க என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The additional vents to the head sluice of Vadavar river were constructed and brought to beneficial use during the last irrigation season itself (1959-60). There has been considerable improvement in the supply position in the tail end areas.

Development of a New Town near Kodambakkam

*** 1490-J. Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை கோடம்பாக்கம் அருகே ஒரு புதுநகர் கட்ட திட்டமிருக்கிறதா?

(இ) அதுபற்றிய விவரம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A project for the development of a self-sufficient "Neighbourhood" in Kodambakkam area, called Kodambakkam Pudur, is under implementation.

(b) About 320 acres of lands have already been acquired and an equal extent of lands is proposed to be acquired. A composite layout for the area already acquired has been prepared, and development work has been taken up. About 1,200 slum families have already been rehabilitated there with moderate amenities.

[29th August 1961]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, in this new scheme of development of the neighbourhood near Kodambakkam, it is designed to lay fresh road connecting the Mount Road at Industrial Estate, Guindy, passing through Vadapalani area connecting in the north with Poonamallee High Road. This is designed as 100 feet road. This road affects the developed area, i.e., houses constructed at Vadapalani as well as Vengeeswarar temple and Vadapalani Andavar temple. Would the Government reconsider the proposal and lay a by-pass road a little farther away outside the City limits to the west of the Cinema studios in that area or think, in the alternative, of reducing the width of the road to 50 feet at least?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member's suggestion would totally be against the civic development. We should take into account the development that would come ten years hence. This road is connecting the North Trunk Road with the South Trunk Road. There is likely to be heavy traffic. At my instance, the Department have increased the width of the road from 60 feet to 100 feet.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், இந்தப் புது நகரமே சென்னை அருகில் கட்டப்படுவதில், நகர்புற முன்னேற்றமும் நாட்டுப்புற முன்னேற்றமும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியவை என்று சொல்லும்போது, நகர்புறம் மாத்திரம் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது என்று சொல்வதற்கு காரணம் இருக்கிறதா?

(பதில் இல்லை.)

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I request that I may be permitted to put one more supplementary on this question.

DEPUTY SPEAKER : I am sorry. It is time already. However, I will allow one supplementary as a special case.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, a persistent attitude has been adopted by the Hon. Minister in fixing the width of the road. Does it mean that he contributes to the theory of demolishing temples like the Vadapalani Andavar temple?

(No answer.)

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[NOTE.—An asterisk * at the commencement of a speech indicates revision by a member.]

9-30
a.m.

II. ADJOURNMENT MOTION—DELIMITATION OF CONSTITUENCIES

DEPUTY SPEAKER : I have received notice of an adjournment motion from Sri M. Kalyanasundaram, which reads as follows :

“ I move that the House be adjourned to discuss the following matter of urgent public importance, viz.

The action of the Government in having suggested modifications of delimitation of constituencies without consulting the House. ”

29th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

என்ற நிர்ப்பந்தம் கிடையாது, விதி கிடையாது. இருக்கக் கூடிய இரட்டை மெம்பர் தொகுதிகளைப் பிரிப்பது என்ற பிரச்சினையில், ஆலோசனை சொல்வதுதான் சர்க்காரின் பொறுப்பு. ஆலோசனைப் பொறுப்பு மட்டுந்தான். இதிலே, 'adjournment motion'. ஆக வருவதற்கு இடமே கிடையாது. அதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு, எலெக்ஷன் கமிஷனைப் பற்றிக் குற்றம் சொல்லுவது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. இனிமேல் இவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அரசாங்கம் நடு நிலைமை வகித்து, யோசனைக் கொடுத்திருந்தால், அது நலமாக இருந்திருக்கும். இதிலே எலெக்ஷன் கமிஷனைப் பற்றிய பிரச்சினையே கிடையாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எலெக்ஷன் கமிஷன் உரிமையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், அதனால் நான் அது தவறு என்று சொன்னேன். எதிர்க்கட்சிக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது, கட்சி சார்பில் கொடுத்தார்கள், அதை ஒத்துக்கொண்டு எலெக்ஷன் கமிஷன் நடந்து விட்டது என்று சொல்வதைக் கண்டிக்கிறேன். தயவுசெய்து இனிமேல், இது எலெக்ஷன் கமிஷனை இருந்தாலும் சரி, நீதி மன்றங்களாக இருந்தாலும் சரி, ஜாக்கிரதையாகப் பேசவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : An adjournment motion should relate to an important matter and the matter should be urgent also. The matter raised by the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram is no doubt important. But there does not seem to be any urgency. The subject is not so urgent as to warrant the adjournment of the business of the House to discuss it at once. This Government have no responsibility in the matter as required by Rule 50 (x) of the Assembly Rules as pointed out by Hon. the Leader of the House.

I, therefore, do not give consent to raise the matter.

III. ANNOUNCEMENTS

(1) BILL PASSED BY THE LEGISLATIVE COUNCIL.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Madras Preservation of Private Forests (Amendment Bill), 1961 (L.A. Bill No. 25 of 1961) has been passed by the Legislative Council without any amendment.

(2) AMENDMENTS TO THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) BILL, 1960.

I have also to announce to the House that notice of amendments to the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 8 of 1960) as amended by the Joint Select Committee should reach the Secretary to the Assembly before 5 p.m. on the 11th September 1961.

[29th August 1961]

IV. AMENDMENT TO THE NOTIFICATION ISSUED WITH G.O. No. 2083, REVENUE, DATED 16TH MAY 1961 (LAID ON THE TABLE OF THE ASSEMBLY ON 17TH AUGUST 1961).

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ That the following amendments be made to the notification issued with G.O. No. 2083, Revenue, dated 16th May 1961 relating to the scope of expression ‘ Electrical Undertakings ’ in the Madras State used in Revenue Department Notification II-1 No. 1450 of 1960, dated 27th September 1960 and circulated to Members on the 7th July 1961.

AMENDMENTS.

“ In the Explanation to the amendment issued in G.O. No. 2083, Revenue, dated 16th May 1961.

(1) Omit—

(a) the words ‘ or private ’; and

(b) item (ii); and

(2) renumber item (iii) as item (ii). ”

The amendments were duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The amendments are before the House for discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM :

அரசாங்க உத்திரவு 2083, ரெவின்யூ—தேதி 16-5-1961-ல் கொடுக்கப்பட்ட டுள்ள விளக்கத்திற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதிலே தனியார் நடத்தக் கூடிய கம்பெனிகள், அரசாங்க மின்சார போர்டு ஆகியவைகள் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளிடத்தில் வாங்கக்கூடிய மின்சாரப் பொருள்களுக்கு 2 சதவிகிதம் விற்பனை வரி என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார போர்டு வாங்கக்கூடிய சாமான்களுக்கு விற்பனை வரியை 2 சதவிகிதம் ஆகக் குறைப்பதைக்கூட நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய மின்சார அன்டர்டே கிங்ஸ் சம்பந்தமாகவும் இது அவசியந்தான் என்பது ஆலோசிக்க வேண்டிய விஷயம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏன் அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை அவசியமில்லை என்கிறேன் என்றால் தனிப்பட்டவர்கள் அநேகமாக இரண்டு பெயரில் இரு கம்பெனிகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று வேறாகவும், இன்னொன்று வேறாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய சம்பந்தம் உடையனவாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஒரு கம்பெனி அந்தப் பொருள்களை விற்பதாக இருக்கும். இன்னொன்று வாங்குவதாக இருக்கும். இப்படி தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகை பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆகவேதான் இந்த சலுகை மின்சார போர்டு சம்பந்தமாக வேண்டுமானால் இருக்கட்டும். தனியார் கம்பெனிகளுக்கு இருப்பதை ரத்துசெய்துவிடலாம் என்பது எந்திருத்தம். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று கனம் அமைச்சர்

29th August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்கள் சமாதானம் கூறினால், அது நியாயமானதாக இருந்தால் நான் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தை கூட வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. ஆகவே நான் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

ரெவின்யூத் துறையில் 16—5—1961-ம் தேதியிட்ட 2083-ம் எண்—

(1) (அ) “அல்லது தனியார்” என்னும் வார்த்தைகளையும், அரசாங்க ஆணையில் வெளியிட்ட திருத்தத்தின் விளக்கத்தில்— (ஆ) (ii) இனத்தையும் விட்டுவிடவும். மேலும், (iii)-ம் இனத்தை (ii)-ம் இனம் என்று மறுபடியும் இலக்கமிடவும்.”

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சலுகை மின்சார போர்டுக்கோ மின்சார அன்டர்டேகிங்குக்கோ கொடுத்தது அல்ல. எலெக்டிரிகல் குட்ஸ் உற்பத்தி செய்கிறார்களே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை. இப்போது இருக்கிற முறைப்படி நம் ராஜ்யத்திலுள்ள மின்சார போர்டு, மின்சார அன்டர்டேகிங்ஸ் கம்பெனிகள் கல்கத்தாவில் இருந்தோ, பம்பாயில் இருந்தோ எலெக்டிரிகல் குட்ஸ் வாங்கினால் 1 சதவிகிதம் சென்டிரல் டாக்ஸ் மட்டும் தான் தட்ட வேண்டும். ஆனால் நமது ராஜ்யத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரப் பொருள்களை வாங்குவதானால் மெட்ராஸ் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்ட்படி 6 சத விகிதம் விற்பனை வரி கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதற்காக நமது மின்சார போர்டு உள்பட என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் சுலபமாகக் கல்கத்தா, பம்பாயில் இருந்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஒரு சத விகிதம் சென்ட்ரல் டாக்ஸ் கட்டிவிட்டு, ஒரு சதவிகிதம் டிரான்ஸ் போர்ட் சார்ஜ் பண்ணி சாமான்களைத் தருவித்துவிடுகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் வளரவேண்டுமென்று, மூலதனம் போட்டு, நாமும் உதவி கொடுத்து இங்கே மின்சாரப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்கிறபோது இவர்களுடைய பண்டங்கள் விற்பனை ஆகமுடியாத நிலைமை உண்டாகிவிடுகிறது. இதனால் இங்கே மின்சாரப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று ஆரம்பித்த தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவேதான் இந்தத் தொழில் வளரவேண்டும் என்பதற்காக, இவர்கள் பொருள் விற்பனையாகவேண்டும் என்பதற்காக, 2 சதவிகிதம் என்று வரியை மாற்றியமைத்தோம். அப்படிச் குறைக்காதுபோனால் பம்பாய், கல்கத்தாவில் இருந்தே ஏராளமாக எலெக்டிரிகல் குட்ஸ் வந்து கொண்டிருக்கும். அதைத் தடுத்து நிறுத்த இதைச் செய்தோம். மின்சார போர்டுக்கு இந்தச் சலுகையைக் கொடுத்துவிட்டு தனியார் அன்டர்டேகிங்குக்கு கொடுத்தாமல் இருப்பது ஒரு தொழிலிலேயே டிஸ்க்ரிமினேட் செய்வதாக இருக்கும் என்பதனால் தான் தனியார் இனத்திற்கும் கொடுத்தோம். ஒருவருக்கு நாம் சலுகை கொடுத்து மற்றொருவருக்குச் சலுகை கொடுக்காமல் இருப்பது சரியாகாது. இதன் காரணமாகத்தான் நாம் அப்படிச்

[Sri R. Venkataraman] [29th August 1961]

செய்தோம். இதனால் மின்சார சூட்ஸ் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு, அந்தத் தொழில்களுக்குத்தான் நன்மை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நம் ராஜ்யத்தில் மின்சாரப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டும், அந்தப் பண்டங்கள் விற்பனையாவதற்குத் தக்க சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதை ஆதரிக்கிறேன். அதே சமயத்தில் மின்சார போர்டுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகையை வரவேற்கிறேன். தனியார் கம்பெனிகளுக்கு கொடுப்பதுபோல பொதுமக்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களுக்கும் ஏன் இந்தச் சலுகை விஸ்தரிக்கப்படக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பொதுமக்கள் வாங்கக் கூடியது ஸ்விச், பல்பு போன்ற சிறு சாமான்கள்தான். அதுவும் சொந்த உபயோகத்திற்காக வாங்கக் கூடியவை. ஆனால் கம்பெனிகள் ஹெவி சூட்ஸ்—டிரான்ஸ்பார்மர் போன்றவைகள் வாங்குகிறார்கள். அதுவும் தென் சென்னை மின்சார விஸ்தரிப்புக் கம்பெனி பல இடங்களுக்கு இப்போது மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதுபோல பல இடங்களில் விஸ்தரிப்புவேலை நடைபெறுகிறது. இந்தமாதிரி விஸ்தரிப்புக்காரியங்கள் செய்கிற பெரிய கம்பெனிகளுக்கு மின்சாரபோர்டுக்குக் கொடுத்திருப்பதுபோல கொடுத்திருக்கிறோம். அவ்வளவுதான்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND)
BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 8 OF 1960) AS AMENDED
BY THE JOINT SELECT COMMITTEE—cont.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுகின்ற சட்டம் சென்ற ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் பிரேரேபிக்கப்பட்டு, பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, இந்த அவையிலே இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்படுகிற நேரத்தில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு விவசாயிகளுக்கு, நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு, நிலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்கனவே தெரிவித்த பிரகாரம் இப்போது அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கிற சட்டமுறைப்படி கிடைக்குமா என்ற சந்தேகம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டமா அல்லது மிராசுதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டமா என்று சந்தேகிக்க வேண்டிய

29th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

என்ற நிர்ப்பந்தம் கிடையாது, விதி கிடையாது. இருக்கக் கூடிய இரட்டை மெம்பர் தொகுதிகளைப் பிரிப்பது என்ற பிரச்சினையில், ஆலோசனை சொல்வதுதான் சர்க்காரின் பொறுப்பு. ஆலோசனைப் பொறுப்பு மட்டுந்தான். இதிலே, 'adjournment motion'. ஆக வருவதற்கு இடமே கிடையாது. அதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு, எலெக்ஷன் கமிஷனைப் பற்றிக் குற்றம் சொல்லுவது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. இனிமேல் இவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அரசாங்கம் நடு நிலைமை வகித்து, யோசனைக் கொடுத்திருந்தால், அது நலமாக இருந்திருக்கும். இதிலே எலெக்ஷன் கமிஷனைப் பற்றிய பிரச்சினையே கிடையாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எலெக்ஷன் கமிஷன் உரிமையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், அதனால் நான் அது தவறு என்று சொன்னேன். எதிர்க்கட்சிக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது, கட்சி சார்பில் கொடுத்தார்கள், அதை ஒத்துக்கொண்டு எலெக்ஷன் கமிஷன் நடந்து விட்டது என்று சொல்வதைக் கண்டிக்கிறேன். தயவுசெய்து இனிமேல், இது எலெக்ஷன் கமிஷனை இருந்தாலும் சரி, நீதி மன்றங்களாக இருந்தாலும் சரி, ஜாக்கிரதையாகப் பேசவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : An adjournment motion should relate to an important matter and the matter should be urgent also. The matter raised by the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram is no doubt important. But there does not seem to be any urgency. The subject is not so urgent as to warrant the adjournment of the business of the House to discuss it at once. This Government have no responsibility in the matter as required by Rule 50 (x) of the Assembly Rules as pointed out by Hon. the Leader of the House.

I, therefore, do not give consent to raise the matter.

III. ANNOUNCEMENTS

(1) BILL PASSED BY THE LEGISLATIVE COUNCIL.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Madras Preservation of Private Forests (Amendment Bill), 1961 (L.A. Bill No. 25 of 1961) has been passed by the Legislative Council without any amendment.

(2) AMENDMENTS TO THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) BILL, 1960.

I have also to announce to the House that notice of amendments to the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 8 of 1960) as amended by the Joint Select Committee should reach the Secretary to the Assembly before 5 p.m. on the 11th September 1961.

[29th August 1961]

IV. AMENDMENT TO THE NOTIFICATION ISSUED WITH G.O. No. 2083, REVENUE, DATED 16TH MAY 1961 (LAID ON THE TABLE OF THE ASSEMBLY ON 17TH AUGUST 1961).

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ That the following amendments be made to the notification issued with G.O. No. 2083, Revenue, dated 16th May 1961 relating to the scope of expression ‘ Electrical Undertakings ’ in the Madras State used in Revenue Department Notification II-1 No. 1450 of 1960, dated 27th September 1960 and circulated to Members on the 7th July 1961.

AMENDMENTS.

“ In the Explanation to the amendment issued in G.O. No. 2083, Revenue, dated 16th May 1961.

(1) Omit—

(a) the words ‘ or private ’; and

(b) item (ii); and

(2) renumber item (iii) as item (ii). ”

The amendments were duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The amendments are before the House for discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM :

அரசாங்க உத்திரவு 2083, ரெவின்யூ—தேதி 16-5-1961-ல் கொடுக்கப்பட்ட டுள்ள விளக்கத்திற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதிலே தனியார் நடத்தக் கூடிய கம்பெனிகள், அரசாங்க மின்சார போர்டு ஆகியவைகள் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளிடத்தில் வாங்கக்கூடிய மின்சாரப் பொருள்களுக்கு 2 சதவிகிதம் விற்பனை வரி என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார போர்டு வாங்கக்கூடிய சாமான்களுக்கு விற்பனை வரியை 2 சதவிகிதம் ஆகக் குறைப்பதைக்கூட நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய மின்சார அன்டர்டே கிங்ஸ் சம்பந்தமாகவும் இது அவசியந்தான் என்பது ஆலோசிக்க வேண்டிய விஷயம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏன் அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை அவசியமில்லை என்கிறேன் என்றால் தனிப்பட்டவர்கள் அநேகமாக இரண்டு பெயரில் இரு கம்பெனிகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று வேறாகவும், இன்னொன்று வேறாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய சம்பந்தம் உடையனவாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஒரு கம்பெனி அந்தப் பொருள்களை விற்பதாக இருக்கும். இன்னொன்று வாங்குவதாக இருக்கும். இப்படி தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகை பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆகவேதான் இந்த சலுகை மின்சார போர்டு சம்பந்தமாக வேண்டுமானால் இருக்கட்டும். தனியார் கம்பெனிகளுக்கு இருப்பதை ரத்துசெய்துவிடலாம் என்பது எந்திருத்தம். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று கனம் அமைச்சர்

29th August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்கள் சமாதானம் கூறினால், அது நியாயமானதாக இருந்தால் நான் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தை கூட வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. ஆகவே நான் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

ரெவின்யூத் துறையில் 16—5—1961-ம் தேதியிட்ட 2083-ம் எண்—

(1) (அ) “அல்லது தனியார்” என்னும் வார்த்தைகளையும், அரசாங்க ஆணையில் வெளியிட்ட திருத்தத்தின் விளக்கத்தில்— (ஆ) (ii) இனத்தையும் விட்டுவிடவும். மேலும், (iii)-ம் இனத்தை (ii)-ம் இனம் என்று மறுபடியும் இலக்கமிடவும்.”

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சலுகை மின்சார போர்டுக்கோ மின்சார அன்டர்டேகிங்குக்கோ கொடுத்தது அல்ல. எலெக்டிரிகல் குட்ஸ் உற்பத்தி செய்கிறார்களே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை. இப்போது இருக்கிற முறைப்படி நம் ராஜ்யத்திலுள்ள மின்சார போர்டு, மின்சார அன்டர்டேகிங்ஸ் கம்பெனிகள் கல்கத்தாவில் இருந்தோ, பம்பாயில் இருந்தோ எலெக்ட்ரிகல் குட்ஸ் வாங்கினால் 1 சதவிகிதம் சென்டிரல் டாக்ஸ் மட்டும் தான் தட்ட வேண்டும். ஆனால் நமது ராஜ்யத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரப் பொருள்களை வாங்குவதானால் மெட்ராஸ் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்ட்படி 6 சத விகிதம் விற்பனை வரி கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதற்காக நமது மின்சார போர்டு உள்பட என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் சுலபமாகக் கல்கத்தா, பம்பாயில் இருந்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஒரு சத விகிதம் சென்ட்ரல் டாக்ஸ் கட்டிவிட்டு, ஒரு சதவிகிதம் டிரான்ஸ் போர்ட் சார்ஜ் பண்ணி சாமான்களைத் தருவித்துவிடுகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் வளரவேண்டுமென்று, மூலதனம் போட்டு, நாமும் உதவி கொடுத்து இங்கே மின்சாரப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்கிறபோது இவர்களுடைய பண்டங்கள் விற்பனை ஆகமுடியாத நிலைமை உண்டாகிவிடுகிறது. இதனால் இங்கே மின்சாரப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று ஆரம்பித்த தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவேதான் இந்தத் தொழில் வளரவேண்டும் என்பதற்காக, இவர்கள் பொருள் விற்பனையாகவேண்டும் என்பதற்காக, 2 சதவிகிதம் என்று வரியை மாற்றியமைத்தோம். அப்படிச் குறைக்காதுபோனால் பம்பாய், கல்கத்தாவில் இருந்தே ஏராளமாக எலெக்ட்ரிகல் குட்ஸ் வந்து கொண்டிருக்கும். அதைத் தடுத்து நிறுத்த இதைச் செய்தோம். மின்சார போர்டுக்கு இந்தச் சலுகையைக் கொடுத்துவிட்டு தனியார் அன்டர்டேகிங்குக்கு கொடுத்தாமல் இருப்பது ஒரு தொழிலிலேயே டிஸ்க்ரிமினேட் செய்வதாக இருக்கும் என்பதனால் தான் தனியார் இனத்திற்கும் கொடுத்தோம். ஒருவருக்கு நாம் சலுகை கொடுத்து மற்றொருவருக்குச் சலுகை கொடுக்காமல் இருப்பது சரியாகாது. இதன் காரணமாகத்தான் நாம் அப்படிச்

[Sri R. Venkataraman] [29th August 1961]

செய்தோம். இதனால் மின்சார சூட்ஸ் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு, அந்தத் தொழில்களுக்குத்தான் நன்மை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நம் ராஜ்யத்தில் மின்சாரப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டும், அந்தப் பண்டங்கள் விற்பனையாவதற்குத் தக்க சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதை ஆதரிக்கிறேன். அதே சமயத்தில் மின்சார போர்டுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகையை வரவேற்கிறேன். தனியார் கம்பெனிகளுக்கு கொடுப்பதுபோல பொதுமக்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களுக்கும் ஏன் இந்தச் சலுகை விஸ்தரிக்கப்படக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பொதுமக்கள் வாங்கக் கூடியது ஸ்விச், பல்பு போன்ற சிறு சாமான்கள்தான். அதுவும் சொந்த உபயோகத்திற்காக வாங்கக் கூடியவை. ஆனால் கம்பெனிகள் ஹெவி சூட்ஸ்—டிரான்ஸ்பார்மர் போன்றவைகள் வாங்குகிறார்கள். அதுவும் தென் சென்னை மின்சார விஸ்தரிப்புக் கம்பெனி பல இடங்களுக்கு இப்போது மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதுபோல பல இடங்களில் விஸ்தரிப்புவேலை நடைபெறுகிறது. இந்தமாதிரி விஸ்தரிப்புக்காரியங்கள் செய்கிற பெரிய கம்பெனிகளுக்கு மின்சாரபோர்டுக்குக் கொடுத்திருப்பதுபோல கொடுத்திருக்கிறோம். அவ்வளவுதான்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND)
BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 8 OF 1960) AS AMENDED
BY THE JOINT SELECT COMMITTEE—cont.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுகின்ற சட்டம் சென்ற ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் பிரேரேபிக்கப்பட்டு, பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, இந்த அவையிலே இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்படுகிற நேரத்தில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு விவசாயிகளுக்கு, நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு, நிலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்கனவே தெரிவித்த பிரகாரம் இப்போது அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கிற சட்டமுறைப்படி கிடைக்குமா என்ற சந்தேகம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டமா அல்லது மிராசுதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டமா என்று சந்தேகிக்க வேண்டிய

29th August 1961] [Sri A. Govindasamy]

தாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்குமுன் குறிப்பிட்ட நல்ல கருத்துக்களைப் பார்க்கிற போது நிலம் குவியலாக பல மிராசதார்களிடத்தில் இருப்பதையும் பெருவாரியான மக்கள் அறவே நிலம் இல்லாமையினால் நிலம் உடையவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு இருக்கிற நிலைமையையும் உணர்ந்து, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்கிற உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்த இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நம் முன்னால் வைத்திருக்கிற சட்டப்படி ஏழைகளுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கைக்கே இடமில்லை. எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும், அதை எப்படி விநியோகிப்பது என்பது ஒன்றும் இங்கே கூறப்படவில்லை. பொதுவாக மிராசதார்களுக்கு அனுசூலமாகத்தான் கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்த அவையிலே ஆளும் கட்சியைத் சேர்ந்த சில அங்கத்தினர்கள் பேசுகின்ற போது “சட்டம் வருகின்ற காரணத்தால் நிலம் பரவலாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மைதான். யாருக்குப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கே பிரித்து எழுதியிருக்கிறார்கள். அதுவே புரட்சியில்லையா? மாற்றம் இல்லையா என்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப் பிரித்துக் கொடுக்கின்றபோது இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்று பாண்டு நிலத்தின் கிரயத்திற்கும் மேலாக எழுதி வாங்கிக்கொண்டு—அதன் வட்டிற்காக என்று மகசூலைப் பறித்துக்கொள்கிற நிலைதான் இருக்கிறது.

இந்தச் சட்டம் 1952-ல் இருந்து ரெவின்யூ அமைச்சர் மாணிக்க வேலு அவர்கள் பொறுப்பேற்ற காலத்திலிருந்து சட்டம் வருகிறது, புலி மாதிரி என்றவது வருமென்று சொன்னார்கள். அது உண்மை புலியாகியிருக்குமோ, அது மிராசதார்கள் மீது பாயுமா அல்லது விவசாயிகள் மீது பாயுமா என்று கேட்டபோது அது பெரிய மிராசதார்கள் மீதுதான் பாயும் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை புலியாக இல்லாது அட்டைப் புலியாகத்தான் இப்பொழுது காட்சியளிக்கிறது. சட்டம் வருகிறது என்று எச்சரித்து விட்ட காரணத்தால் பலர் அவர்களுக்கே சாதகமாக எப்படியெப்படி பிரித்துக் கொள்ளவேண்டுமோ அப்படி அப்படி பிரித்து விட்டார்கள் என்பதற்குச் சான்றாக எதிர் தரப்பிலுள்ள கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களே சொன்னார்கள். நாங்கள் அப்படி பிரித்துக் கொண்டது உண்மைதான் என்ற நிலையை ஏற்றுக் கொண்டதான் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் அப்படி சொன்னது, யதார்த்த நிலையை ஒத்துக்கொண்டுதான் பேசினார்கள், என்று என்னால் உணர முடிகிறது. 1952-ல் இருந்து உச்சவரம்பு சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததாகக் கொண்டால் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலத்தை பிரித்துக் கொடுப்பதற்காக வேண்டிய வசதி ஏற்பட்டிருக்கும். அப்படி எவ்வளவு நிலம் மிச்சமாகும் என்ற கணக்கு இந்த அவையில் தரப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 282,105 ஏக்கர் மிச்சமாக

[Sri A. Govindasamy] [29th August 1961]

கிடைக்குமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இந்த மசோதா பொறுக்கு குழுவினருக்கு சென்று விட்டு திரும்பி வருகிறபோது ஏற்கனவே கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் 200 ஏக்கர் வரை விதிவிலக்கு கொடுத்து வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அது அறவே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தைக்காட்டி. அரசியல் சட்ட 26-வது ஷரத்து பிரிவுப் பிரகாரம், கோவில் நிலங்களில் கைவைக்கக்கூடாது என்று அரசியல் சட்டம் இப்பொழுது துணை நிற்கிறது. ஆகவே அரசியல் சட்டத்தை திருத்த நமது அரசாங்கம் உடனடியாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களானால் கோவில்கள், மடங்கள் பேரில் நிலங்கள் குவிந்து அதனால் ஏற்படக்கூடிய அக்கிரமங்களைத் தவிர்க்க ஒரு வழியாகயிருக்கும். நேற்றையதினம் இந்த அவையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நாராயணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் கூறினார்கள், மடங்கள், ஆலயங்கள் பேரில் எவ்வளவு வீண் செலவு ஏற்படுகிறது என்றும், நன்றாகயிருக்கும் சுவர்களை இடித்து புதிய மதல்கள் எழுப்புகிறார்கள், வேண்டுமென்றே கோவில்களை புதுப் பித்து கும்பாபிஷேகம் நடத்துகிறார்கள் என்றும், வர்ணம் போடுகிறார்கள் வீணை என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு கோவில்கள், மடங்களுக்கு எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் இருக்கலாம் என்று கவனித்து சட்டத்தை திருத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். தனிப்பட்ட மடங்களுக்கு உள்ள நிலங்கள் பற்றி இந்த அவையில் கொடுக்கப் பட்ட குறிப்பேட்டில் குறிப்பிடாமல் விட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரிய மடங்கள் இருக்கின்றன என்ற விஷயம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கான்ஸ்டிட்டியூஷன் திருத்தப்படுகிற நேரத்தில், அந்த கோவில், மடங்களுக்குள்ள நிலங்களை எடுத்து நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் நியாயவாரச் சட்டம் என்று இரு நல்ல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தச் சட்டங்களிலுள்ள குறைபாடுகள் காரணமாக, அந்தச் சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டை காரணமாக கீழ்க்கோர்ட்டில் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு கொடுக்கப்படலானும், ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகும்போது சட்டத்தில் இருக்கிற குறைபாடுகள் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு பாதகமான முறையில் தீர்ப்பு செய்யப்படுகிறது. அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்காது போகிறது. அதோடு, அதனால் பாடுபடும் ஏழை விவசாயிகள் அடிக்கடி நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதும் வேறு பல தொல்லைகளும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நிலைதான் ஏற்பட்டு வருகிறது. திருச்சி மாவட்டத்தில் முச்சலிக்கா சாகுபடி உடன்படிக்கை என்ற பெயரால் எழுதப்பட்டு, கீழ்க்கோர்ட்டில் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு ஏற்படினும் மிராசுதார்கள் உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும்போது கீழ்க்கோர்ட் தீர்ப்பை மாற்றியமைக்கும் வகையில்தான் தீர்ப்புகள் வருகின்றன. அதற்கு

29th August 1961] [Sri A. Govindasamy]

காரணம், சட்டத்திலுள்ள ஓட்டைத்தான், குறைபாடுகள்தான். ஆகவே இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறபோது உண்மையாகவே பாடுபடக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு சாதகமான முறையில் இது அமையவேண்டும். நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், ஒப்பந்தம் உள்ளவர்களுக்கும் சாதகமாகயிருப்பதோடு, உண்மையில் பாடுபடக்கூடியவர்கள் அடிக்கடி நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கும் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் எழுதி வைத்து விட்டு மீதியுள்ள நிலத்தை கோவிலுக்கு எழுதிவைத்து அதே கோவிலுக்கு அவர்கள் டிராஸ்டிகளாக வந்து விடுகிறார்கள். அப்படி டிராஸ்டிகளாக வந்து அந்த நிலத்தை அவர்களே அனுபவிக்கும் நிலைதான் ஏற்படுகிறது. அதேபோல் கல்விஸ்தாபனங்களுக்கும் எழுதிவைத்துவிட்டு அந்த நிலங்களை அவர்களே பரிபாலிக்கிற நிலை ஏற்படுவதோடு கூட அவர்கள் விருப்பம்போல் விவசாயிகளை வெளியேற்றுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எழுதிவைக்கும் நிலங்களை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டு அதன் வருவாயைக் கொண்டு பள்ளிக்கூடம் நடத்த பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு, அந்த பணத்தைத்தான் அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, அந்த நில சொந்தக்காரர்களின் பொறுப்பில் விடாமல் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ள முன்வர வேண்டும். அடுத்தாற்போல் கரும்புத் தோட்டம். அது ஆலைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இருக்குமானால் அதற்கு விதிவிலக்கு. அப்படி விதிவிலக்கு கொடுக்கும்போது அரசாங்கம் சிறிது சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு தனிப்பட்டவர் ஆரூரன் ஷுகர் மில்ஸ் சர்க்கரை ஆலைக்காக 4,000 ஏக்கர் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் கரும்பு சாகுபடி செய்யும்போது விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிற நன்மை ஆலைச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தான் ஏற்படுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் பதிவு செய்துகொள்கிற நேரத்தில் ஆலைச் சொந்தக்காரர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் கரும்பைக்கொண்டுவரச் சொல்வார். அப்படி குறிப்பிட்ட காலத்தில் கொண்டு வராமல் போனால் கரும்பை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்வார். என் தொகுதியை அடுத்து அரிபூர் சர்க்கரை ஆலையில் ஒரு விவசாயி கரும்பைக்கொண்டு போனபோது ஆலை சொந்தக்காரர் கரும்பை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி விட்டார். கொண்டு போன 10, 15 லாரி கரும்பை ஆலையின் பக்கத்திலேயே கொட்டி விட்டார். அந்தக் கரும்பு காய்ந்து விறகாக மாறிவிட்டது. ஆகவே தனிப்பட்ட முறையில் பதிவு செய்து கொள்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் ஆலைச் சொந்தக்காரர்களிடம் நிலம் குவியாமல் பார்த்துக்கொண்டால்தான் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் ஆலை சொந்தக்காரர்கள் விவசாயிகளை விரட்ட முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே ஆலை சொந்தக்காரர்களிடம் நிலம் குவியாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆலைச் சொந்தக்

[Sri A. Govindasamy] [29th August 1961]

காரர்கள் அதிகப்படியான நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு ஏழை விவசாயிகள் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் பதிவு செய்து கொள்ள கஷ்டமாகியிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஆலைகளுக்கும், இனி ஏற்படயிருக்கும் ஆலைகளுக்கும் இச்சட்டம் பொருந்தும் என்று சொன்னால் இனி புதிய ஆலைகள் வருகிற போது அவர்கள் விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடிய நிலைதான் ஏற்படும். தனிப்பட்டவர்கள் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, கரும்பு ஆலைக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறோம் என்று சொல்லி விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட வழியிருக்கிறது, இப்போது. இந்தப்புதிய சட்டத்தில் விவசாயிகளை எந்தெந்த முறையில் வெளியேற்றலாம் என்பதற்கு பல ஷரத்துக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பார்க்கிறபோது மிரால் தார்களுக்கு சாதகமாகத்தான் இந்த ஷரத்துக்கள் எல்லாம் அமையும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 30 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் ஐந்து பேர்கள் அடங்கிய குடும்பத்திற்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் வீதம் 60 ஏக்கர் வரை இருக்கலாம் என்றிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், ஐந்து பேர்கள் உள்ள குடும்பம் ஒன்றுக்கு 15 ஏக்கர் என்றும், அதற்கு மேல் இரண்டு ஏக்கர் வீதம் அதிகபட்சம் 25 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். அந்தக் கருத்தை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பண்ணை யாட்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைத்தடுக்க ஒரு சட்டம் வருகிற காரணத்தினால், அதில் பண்ணையார்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் முறையில் அது அமைய வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் அந்தச்சட்டம் வருகிற காரணத்தினால் அந்தச்சட்டம் வருகிறபோது அதுபற்றி விரிவாகக் கூறிக் கொள்ளலாம் என்றும் அதை உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10 00
a.m.

மேய்ச்சல் காடுகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சவுக்குத் தோப்புகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன அவசியம் என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சிலருக்கு அதிகமான அளவில் மேய்ச்சல் நிலங்களும் சவுக்குத் தோப்புகளும் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் எடுக்கக்கூடிய அளவில் சட்டம் செய்துவிட்டால் தேர்தல் காலத்தில் என்ன நேரிடுமோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாகத் தான் இந்த விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை அரசாங்கம் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையில் இந்த மசோதா பொறுக்கு கமிட்டிக் குப் போய்விட்டு வந்ததின் பின்னால் உபரிநிலம் எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாக சொல்ல வேண்டும். இந்த அவையிலேயே முன்பு கூட்டுறவு முறையில் பண்ணைகள் அமைத்து, ஏழை விவசாயிகள் எல்லாம் பயன் பெறக்கூடிய அளவில் இந்த மசோதா அமையும் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள்.

29th August 1961] [Sri A. Govindasamy]

இப்போது முன்பு கூறினதுபோன்று உபரிநிலத்தை பண்ணைகளாக அமைக்கலாம் என்பதை கைவிட்டுவிட்டார்கள். ஏன் அந்த உத்தரவாதம் கைவிடப்பட்டது என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிலும் சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கைகள் உடையவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்ற காரணத்தினால் தான் இதையெல்லாம் கைவிட்டு விட்டார்களா என்பதை அறிய ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கம் இதைப்பற்றி முதலில் என்னவெல்லாம் திட்டவாட்டமாக கூறினார்களோ அவைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய அளவில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிலும் ஏழை விவசாயிகளுக்காக பரிந்து பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது இங்கு இதைப்பற்றி பேசுகின்ற பேச்சிலிருந்து தெரிகிறது. இந்த மசோதாவைப்பற்றி கொடுத்திருக்கின்ற டிஸென்டிங் நோட்டுகளைப் பார்க்கும்போது தெரிகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் கொடுத்திருக்கும் டிஸென்டிங் மினிட்டைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்கும்போது அவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் காரர்களே அல்ல என்ற அளவில் துணிந்து சொல்லிவிட்டார்கள். அம்மாதிரி சொல்லுகிறவர்கள் காங்கிரஸ்காரரே அல்ல என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இப்போது சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. (குறுக்கிடு) வேறு யாருமல்ல, கனம் கோசல் ராம் அவர்கள் தான். அவர்களே காங்கிரஸ்காரர் அல்ல என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு (கனம் ஸ்ரீ எம். ஏ. மாணிக்கவேலு நான் யாரென்று சொல்லவில்லையே....) இவ்விதம் துணிந்து சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இது அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டம் ஏழை மக்களுக்கு உதவக்கூடிய முறையில் அமைய வேண்டும், அதற்கான முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்கள் வரும் போது அவற்றை யெல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின்கீழ் பேசுவதற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எதற்காக ஜனங்கள் பாடுபட்டு, சுயராஜ்யம் வாங்கி ஜனநாயகத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று நினைத்தார்களோ அவ்விதமே இரண்டு மூன்று முறையாக ஜனநாயக முறைப்படி தங்கள் பிரதிநிதிகளை இங்கு அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து முக்கியமான காரியங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பல முன்னேற்ற கரமான காரியங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நிறைவேற்றியதுதான் இந்த நில உச்சவரம்பு மசோதா. அது இப்போது நம்முன்னே வந்திருக்கிறது. நாம் முக்கியமாக செய்யவேண்டிய மாபெரும் காரியங்களில் ஒன்றான இந்த மசோதாவை, மிகவும் தைரியமாகவும், தீர்க்கதரிசனத்தோடும் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். முன்பு மகோன்னதப்பட்டத்து யானை வருகிறது என்று சொன்னார்கள். இது எங்கே

[Sri S. Nagaraja Monigar] [29th August 1961]

யிருக்கிறது, என்றெல்லாம் பலர் கேட்டார்கள். அது இந்தி யாவில் வடக்கு முதல் தெற்கு வரை இருக்கிறது. சட்டத்தில் பல பகுதிகள் முக்கியமான பகுதிகளாக இருந்தாலும்கூட ஒரு சில பகுதிகள் முக்கியமாக இருக்கின்றன. நில உடமைக்கு மட்டும் ஏன் இந்த கட்டுப் பாடு, மற்ற உடமைகளுக்கும் கட்டுப்பாடு தேவையில்லையா என்று கேட்கலாம். முதலாவதாக, நிலத்திற்கு கொண்டு வந்து விட்டு பின்னால் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக, அனுபவ சாத்தியமான முறையில், வாயளவில் அதிகமாக பேசாமல், காரியத்தில் நாம் இவைகளை ஒவ்வொன்றாக கொண்டு வருகிறோம். அந்த முறையில் நாம் பெருமைக்கு ஆளானவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த சபை யில் பலர் இந்த சட்டத்தில் ஒன்றுமே இல்லை, என்று கூறினார்கள். இதில் என்னவெல்லாம் அனுகூலம் இருக்கின்றது என்பதைப்பற்றி நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்தபோது ஒரு கதையைப் சொல்லி விளக்கினார்கள். இரண்டு பக்கத்தில் இருக்கின்றவர்களும் சேர்த்து இதில் ஒன்றை யுமே செய்யாமல் பார்க்கின்றீர்களே என்று விளக்கமாக சொன்னார்கள். அது மிகவும் விசித்திரமான கதை. அந்த அள வில் இதை யார், எப்படி செய்தாலும், சத்து இதில் இருக்கத்தான் போகிறது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போனபின்னால் இதிலுள்ள ரசம் போய்விட்டது என்று சிலர் அவசரப்பட்டு சொன்னார்கள். அவ்விதம் ரசம் ஒன்றும் இழந்து போய்விட்டவில்லை, முக்கியமான உயிர் இருக்கத்தான் செய்கிறது. முக்கியமான பல காரியங்களை இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட காலத்திற்குள் நிறைவேற்ற வேண்டிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இதில் சில குறைபாடு கள் இருக்கின்றன என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. காண்ஸ்டிடியூ ஷன் படி சில டைரக்ஷன்ஸ் எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படிதான் இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலையில் காண்ஸ்டிடியூஷனை நிரூபித்துவது என்பது நம்மால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. நான் சபைக்கு சொல்ல விரும் புவது என்னவென்றால், நாம் பல நன்மையான காரியங்களை இந்த நாட்டுக்கு செய்து கொண்டு வருகிறோம். மிகவும் முக்கியமானது, தீண்டாமை ஒழிப்பு, மதுவிலக்கு, போன்றவைகள் மிகவும் பிரமாத மானவை. பார்ப்பதற்கு எளியவையாக இருந்தாலும் இவைகள் எல்லாம் முக்கியமான சட்டங்கள். இதைப்பற்றி எப்படிவேண்டு மானாலும் பேசலாம். இவைகளை எல்லாம் அமல் நடத்தி பல முன்னேற்றகரமான காரியங்களை செய்வதற்கு நம் சர்க்கார் என்றும் பின்தங்கியது கிடையாது. இப்போது அதை நடத்திக் கொண்டுதான் வருகின்றது. அந்த முறையில் இந்த நாட்டில் மிக முக்கியம் என்று கருதப்படுவது ஒருவருடைய சொத்து. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் ஜமீன் ஒழிப்பை கொண்டு வந்தோம். இதன் மூலம் பெரிய ராஜாக்களை எல்லாம் நாம் நீக்கினோம். அதன் பின்னால் ஒருவருக்கு சொந்தமான நிலத்தில், அதாவது 30 ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருந்தால் அதில் கைவைக்கும்

29th August 1961]

[Sri S. Nagaraja Monigar]

தேர்தல் காலத்தில் அதற்கான சட்டத்தை கொண்டு வந்தால் காங்கிரஸ் கட்சி கவிழ்ந்து விடும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி பல கட்சிகள், சதந்திரக் கட்சியுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள பல கட்சிகள், ஒரு புறத்தில் நினைத்துக்கொண்டிருந்தன. ஆனால் தேர்தலுக்கு முன்பாகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் நினைத்துப்பார்க்கவேண்டும். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதின் மூலமாக இந்த நாட்டினுடைய வளம் ஒரேயிடத்தில் குவிந்து விடாமல், பரவலாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நில உடமை மட்டும் குவிந்து விடக்கூடியதல்ல, பெருந்தொழில்கள் மூலம் பெரிய பணக்காரர்களும் குவிந்து விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக தனிவுடமைக்கு இன்றைக்கு நாட்டில் ஒரு பெரிய போட்டி யிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும் போது, அரசியல் சட்டத்தின் டயரக்ஷன்ஸ் சொல்லப்பட்டிருப்பது முழுக்க முழுக்க பொருத்தமாக இருப்பது தெரியவரும். இன்றைய நிலைமையில் அரசியல் சட்டத்தைக் குறிப்பிடாமல் ஒன்றுமே செய்யமுடியாது என்பது என் கருத்து.

மேலும், இதில் சொல்லப்பட்டிருப்பது, ஐந்து ஏக்கர் சொந்தமாக வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள், சாகுபடிக்காக ஐந்து ஏக்கர்களை யும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கின்றவர்கள், இரண்டு முதல் ஏழு வருடத்திற்குள், ஐந்து ஏக்கர்வரை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நான் சொல்ல விரும்புவது, 30 ஏக்கருக்கு மேல் பாரம்பரியமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களில், உண்மையாகவே அதற்கு மேல் சொந்தமாக சாகுபடி செய்யாததின் காரணமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் மட்டும் இதை எடுத்துக்கொள்ளலாமே தவிர, மற்றபடி அவசியமில்லை என்பது என் கருத்து, சாகுபடியாளர்களை பாதுகாப்பதற்கு, பண்ணையாட்கள் பாதுகாப்புச்சட்டம் இருக்கிறது, வேறு பல சட்டங்களும் இருக்கின்றன. இதன்படி யாரும் பாதிக்காதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது நம் கடமை. இப்போதுள்ள நிலைமைப்படி சொந்தசாகுபடிக்கு ஐந்து ஏக்கர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லும்போது, தஞ்சாவூர், திருச்சி, தென்னாற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப் படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அந்த நிலைமை வராமல் அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இம்மாதிரி இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களில் ஏற்படக்கூடிய தீமைகளை அதற்றி நன்மை ஏற்படக்கூடிய வகையில் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு தக்க நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த மசோதா சட்டசபையில் பிரேரேபித்த நாளிலிருந்து இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் என்று கண்டிருக்கிறது. வெகு நாள்களுக்கு முன்பே பிரித்து எழுதி வைத்துவிட்டார்கள், பாக்கி என்ன இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அன்றைய தேதியில் கிடைக்கும்

[Sri S. Nagaraja Monigar] [29th August 1961]

மிச்சத்திற்கும், இந்த மசோதா சட்டமாகும் தேதியில் கிடைக்கக் கூடிய மிச்சத்திற்கும் வித்தியாசம் அதிகமாக இருந்தால் அப்போது மசோதா வந்த தேதியையே வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படி வித்தியாசம் அதிகம் இல்லையென்றால் மசோதா புகுத்தப் பட்ட நாளை ஏன் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்? சட்டம் அமுலுக்கு வரும் தேதியை ஏன் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது? இதைப் பற்றி கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தோப்புகளுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலை உச்சியில் உள்ள தோட்டப் பயிர்களினால் வெளிநாட்டுச் செலாவணி சம்பாதிக்க முடிகிறது என்ற காரணத்தினாலும் மற்றும் வேறு காரணத்தினாலும் விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் கீழ் வெளியில் இருக்கக் கூடிய பாக்கு, தென்னை, மா, போன்ற தோட்டங்களுக்கு ஒரு எல்லை—அதாவது இவ்வளவு ஏக்கர் வரையில்தான் வைத்திருக்கலாம் என்பது—இந்தச் சட்டத்திலே இல்லை. இந்த மாதிரி எல்லை இல்லாத காரணத்தினால் ஒருவர் 500 ஏக்கர் அல்லது 800 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது அவ்வளவு உசிதமாகக் காணப்படவில்லை.

மடங்களுக்கு விலக்களித்திருப்பதை வரவேற்றாலும், உடனடியாக சட்டம் கொண்டு வந்து நல்ல முறையில் பராமரிக்க வழி செய்வதாக வாக்களித்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதை சீக்கிரமே கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகள், கிரேஸிங், மடாதிபதிகள், ஸ்கூல்கள் இவைகளை ஒதுக்கி வைத்து அவைகள் விஷயத்தில் சிறிய போர்டு அமைப்பது தனிப்பட்ட ஜமீனுக்குப் பதில் ஒரு குழுவான ஜமீன் தார்களை உண்டுபண்ணுகிறோம். கோவாப்பரேடிவ் சொஸைட்டி, பஞ்சாயத்துக்கள் மாதிரி இவர்கள் சில தவறுகளைச் செய்கிறார்கள் என்று பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். முதலில் இந்த மாதிரி செய்யவேண்டிய அவசியம் இருந்தாலும் நல்ல முறையில் கண்காணிக்க மற்றொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு தைரியமாக தனியார் சொத்தில் கை வைத்து சர்க்காரையும் காப்பாற்றிக் கொண்டு, தேர்தல் வருகின்ற போதிலும் இந்தச் சட்டத்தை தைரியமாகக் கொண்டுவந்ததைப் பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சபையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த உச்ச வரம்பு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து அதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு அதையும் இந்தச் சபையில் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும் தருவாயில் இருப்பதை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறேன்.

29th August 1961] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

இப்போது ஒரு நபர் 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என இருக்கிறது. 30 ஸ்.ஏ. ஒரு நபருக்குப் போதும் என்பது எனது கருத்து. ஆனால், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பொருத்த வரையிலும்கூட 30 ஸ்.ஏ. என்று இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் தாம்பிரவரணி, முள்ளியாறு, பெரியாறு, காவிரி போன்ற நதிகள் பாயக் கூடிய இடங்களில் உள்ளவர்கள் 30 ஸ்.ஏ. வைத்துக் கொள்ளலாம் என இருக்கிறது. பொதுவாகப் பார்க்கப் போனால் 30 ஸ்.ஏ. ஒரு மனிதனுக்குப் போதும். இந்த 30 ஸ்.ஏ.-ஐயே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிடிலும் வைத்துக்கொண்டால், அங்கே அதிகமாக நஞ்சை நிலமாக இருப்பதால் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை 1,000 ரூபாய்க்குத்தான் விற்க முடியும். அதே நேரத்தில் தண்ணீர்ப் பாசனம் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் ஏக்கர் 3,000, 4,000, 5,000 என்று அதிகமான விலை இருக்கிறது. என்னுடைய பிரதேசம் மானவாரிப் பிரதேசம். ஒரு வருஷம் விளைந்தால் அடுத்த 2, 3 வருஷங்கள் பஞ்சமாகப் போய்விடுகிறது. அந்த நிலையில் இந்த மூன்று ஆண்டுகள் அவனுடைய பொருளை விற்றுத் தான்—இந்த 30 ஏக்கர் நிலத்தை விற்றுத்தான்—காலக்ஷேபம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. 30 ஏக்கரையும் 30,000 ரூபாய்க்குத்தான் விற்க முடியும். மற்ற பிரதேசங்களில் 1½ லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் நிலத்தின் தரத்தைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். முப்பது ஏக்கருக்கு மேல் வேண்டியதில்லை, ஆனால் தரத்தைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ராமநாதபுரம், சிவகெங்கை ஜமீனீ எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகள் பலன் அடைவதற்கு சிரமப்படவேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவை எதிர்ப்பார்த்துகொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஒரு ஸ்.ஏ. என்பதை 10 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தக் கூடிய ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கீழ் ராமநாதபுரம் பகுதியில் 10 ரூபாய் தீர்வை செலுத்தும் நிலம் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 2 போகம், 3 போகம் விளையக் கூடிய நிலத்திற்கும் 10 ரூபாய் தீர்வை இருக்கிறது. இரண்டுக்கும் ஒரே முறையில் ஸ்.ஏ. வைத்தால் முதலில் சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு சொற்ப பலன் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவகெங்கை, ராமநாதபுரம் ஜமீன் பிரதேசத்தில் 30 ஸ்.ஏ. வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வந்து விட்டது. இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி வைத்திருக்கிறோம். 12½ ஏக்கருக்கு மேற்பட்டால் விவசாயி கணக்கு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. கணக்கு கொடுப்பது இந்தத் தொழிலுக்கே முரண்பட்டதாக இருக்கிறது. மழை பெய்ததிலிருந்து பலனுக்குக் கொண்டுவரும் சந்தர்ப்பம் வரை அன்றாடம் கணக்கு எழுதிக் கொடுப்பது என்பது சாத்தியப்படவே படாது. அதிலும் 1 வருஷம் விளைந்து 4 வருஷம் விளையாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [29th August 1961]

டிருக்கும் நிலையில் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பதால் ஏதோ எழுதிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு இந்த உச்ச வரம்பு வருவதை அவர்கள் ஒருபுறம் மனதார வரவேற்றாலும், இந்த 12½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வைத்திருப்பவர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கட்டாயப் படுத்துவது அவர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. அவர்கள் கணக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அது சாத்தியப்படுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களால் சரியான முறையில் கணக்குக் கொடுக்க முடியாது. ஆனால் இந்த சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்னாலேயே என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் நிலங்களைப் பிரித்து எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரிய பெரிய குடும்பங்கள் என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்டதில் இரண்டு தலைமுறைகளாக பிரிவினை செய்துகொண்டு, தனித்தனியே அவர்கள் பட்டா செய்து கொண்டாலும், அவர்கள் ஒரே குடும்பமாக இருந்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள் அப்படி வாழ்ந்து வருபவர்கள் அவரவர்கள் நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை மட்டும் பிரித்து எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் வருமான வரி கணக்குக் கொடுக்கின்ற சந்தர்ப்பத்திலே அவர்கள் வருமான வரியை மட்டும் தனித்தனியாக அனுப்பினால், நீங்கள் தான் ஒரே குடும்பமாக இருக்கிறீர்களே, ஏன் தனித்தனியாக கணக்குக் கொடுக்கிறீர்கள், ஒன்றாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. தவிர பட்டா தனித்தனியே வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், அதற்கு ஆதாரம் என்ன என்று கேட்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் எப்பொழுதோ தங்கள் பேரிலே பட்டாக்களை மாற்றிக் கொண்டார்கள். அவர்களை இப்போது என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கேட்டால் எப்படி கொடுக்க முடியும். பட்டா இருக்கிறது, அடங்கல் இருக்கிறது, பத்தில் ஒன்று இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் சொன்னாலும், பத்தில் ஒன்று வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் அதற்கான ஆதாரம் கேட்கப்படுகிறது. அதற்கு இதை இரண்டு முறைகளில் தீர்க்கலாம். அதாவது இந்தச் சர்க்கார் இந்த மசோதாவை எடுத்துக் கொண்டதற்குப் பிற்பாடு யார் பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதற்கு முன்னால் யார் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கணக்குகளை வாங்கி, அந்த முறையில் இவைகளை பரிசீலனை செய்து கணக்குகளைக் கேட்டு வாங்க வேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இனம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே குடும்பத்தில் ஒருவர் இந்த இனம் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கிறார். மற்றொருவர் அயன் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கிறார். அயன் கிராமத்திலே இருக்கிறவர் சர்க்காரால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையை பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

29th August 1961] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

ஆனால் அதே சமயத்தில் இனம் கிராமத்திலே இருக்கக் கூடியவர் கஷ்டப்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அயன் கிராமத்திலே உள்ளவர் சர்க்காரின் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு, அதனுடைய முறையில் நடந்து வருகிறார். இன்னும் இனம் கிராமத்திலே இருக்கிறவர் மட்டும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கும் சர்க்காரிலே சிக்கிரமாக ஒரு சௌகரியம் செய்து கொடுக்க ஒரு சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது, ஆறுதல் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதைச் சிக்கிரம் அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த மாதிரி 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று சொல்வது அதிகமான லாபத்தை அடையக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த அளவில், என்னுடைய கிராமத்தில் எனக்குச் சொந்தமான 4 ஏக்கர் நிலத்தை ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு சர்க்கார் கேட்டார்கள். உடனே நான் அந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்படி சொல்லி, அந்த வீடுகளைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்யும்படி சொல்லி விட்டு, பின்னால் அதற்குரிய ஊதியத்தை வாங்கிக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னேன். நான் கொடுத்த ஸ்டேட்மென்டை வைத்துக்கொண்டு, எப்போதோ ஒரு தலைமுறையில் அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள நிலத்தை ஏக்கர் 25 ரூபாய்க்கு கொடுத்ததாகச் சொல்லி, 4 ஏக்கருக்கும் சேர்த்து ரூ. 200 எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று செய்தி வந்தது. நான் அதற்கு, என்னுடைய நிலத்தை ஹரிஜனங்களுக்காக விட்டிருக்கிறேன், இந்த 200 ரூபாயையும் அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய பங்குத் தொகையில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி கொடுத்து விட்டேன். இதை எதற்காக இங்கே சொல்கிறேன் என்றால், எவ்வளவு மோசமான நிலையில் வருமானம் வரக்கூடிய நிலங்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் 4 ஏக்கர் நிலத்தின் மதிப்பு 200 என்று சொன்னால், 30 ஏக்கரை ஒருவன் விற்குமென்றால்? அவன் எந்த முறையில் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் இதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ரூ. 3,600-க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்கள் எல்லாம் வருமான வரி செலுத்த வேண்டுமென்றும், 12½ ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் கணக்குக் காட்ட வேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலையில் உள்ள நிலத்தில் ஒருவன் 12½ ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, என்ன செய்ய முடியும்? அது எந்த விதத்திலும் பிரயோஜனப்படாது. இதிலே இன்னும் கம்பயிண்ட் குடும்பமாக இருந்து விட்டால், இன்னும் அதிகக் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்த அளவிலே, என்னுடைய தொகுதி ஜமீந்தாரி பிரதேசத்தைச் சேர்ந்ததாக இருப்பதால், அதற்கு இந்த உச்ச வரம்பு சட்ட

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [29th August 1961]

திட்டங்களிலிருந்து கணக்கு காட்ட வேண்டுமென்று எப் போதுமே நிலைமை ஏற்படாததால், அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றும், அவர்களுக்கு வருமான வரி கேட்பது நியாயமில்லை என்றும், அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிலங்களை ஏதோ முன்னாலேயே பல ஆண்டுகளுக்கு என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டால், அதிலிருந்து நிறைய நிலங்கள் கிடைக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்போதுள்ள மாதிரி கொண்டு வந்தால் நிலங்கள் குறைந்து போய்விடும் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. முன்பு 2,80,000 ஏக்கர் நிலங்கள் வருமென்று இருந்ததாகவும், இப்போது எவ்வளவு கிடைக்குமென்று தெரியவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்போது அந்த நிலங்கள் எல்லாம் எங்கே போய் விட்டது என்று பார்க்க வேண்டும். எங்கும் போகவில்லை. பலருக்கு பிரிந்துதான் போய் இருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் பிரிந்து போவதே ஒரு பெரிய முன்னேற்றம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூட இந்தச் சபையிலே சொன்னார்கள். அந்த முறையிலேதான் பிரிந்து போய் இருக்கிறது. அப்படிப் போவதால் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. நாம் எதிர்ப்பார்த்த நிலைமை தான் இதனால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றியெல்லாம் இப்போது பேசிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்று எண்ணிக் கொண்டு, இப்போது இந்த சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய பாகுபாடுகளை யெல்லாம் அதிலிருந்து அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது மீண்டும் மீண்டும் பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதற்கு நான் உண்மையிலேயே மிகவும் வருந்துகிறேன். ஏனெனில் இது நாட்டிலே வாழ்கின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு புதிய ஒளியைக் காட்டுகின்ற ஒரு மசோதாவாக வருமென்று எண்ணப்பட்டது. நிலத்தை உழுவவனுக்கே நிலம் சொந்தமாகும் என்பது கனவாக இருந்த காலம் முன்பிருந்தது. ஆனால் அந்தக் கனவு நினைவாகாமல் இப்போது ஸ்ரீனாகப் போகிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே ஏதோ ஆத்ம திருப்திக்காக இப்போது இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. அந்த முறையிலே இந்த மசோதா வந்திருக்கிறதே தவிர, எல்லோருக்கும் நல்ல முறையிலே உதவக்கூடிய முறையிலே இது இப்போது வரவில்லை. ஏதோ ஆத்ம திருப்திக்காக, இருக்கின்ற வேகத்தைத் தணிப்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்பதை விவசாயிகளிடத்திலே அன்பு கொண்டுள்ள எல்லோரும் பெருமளவில் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் மதிப்பிற்குரிய அங்கத் தினர் ஸ்ரீ நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்களை எனக்குத் தெரியும். பத்து ஆண்டுகளுக்கு

29th August 1961] [Sri K. R. Nallasivam]

முன்னால் அவரை நான் வேலூர் சிறையிலே பார்க்கும் போது, 10-30
நீங்கள் எதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். p.m.
அதற்கு அவர்கள் என்ன காரணம் சொன்னார்கள் என்றால், நான்
“உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம்” என்று கோஷம் செய்தேன்.
அதற்காக எங்கள் சர்க்காரே என்னைச் சிறையில் வைத்திருக்கிறார்
கள் என்று என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். நேற்று அந்த நண்பர்
கண்ணீரே வடித்தார் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நாட்டில்
வாழும் கோடான கோடி விவசாயிகளுடைய நலனில் அக்கரை
கொண்டுள்ளவர்களில் ஒருவர் அவர், எந்தக் கட்சியில் இருந்தா
லும்கூட, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்துள்ள ஆளும் கட்சி
யைச் சேர்ந்தவரே இப்படி கண்ணீர் வடிக்கிறார் என்றால் நான்
அவரைப்பற்றி விமர்சனம் செய்யத் தேவையில்லை. இந்த
மசோதா உண்மையிலே யாரை திருப்தி செய்வதற்காகக் கொண்டு
வரப்பட்டது என்று விளங்கவில்லை. இதைப்பார்க்கும்பொழுது
ஒரு விஷயம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதர்மத்தை ஒழித்துக்
கட்டுவதற்காக பாரத யுத்தம் நடந்தது என்பது எல்லோருக்கும்
தெரிந்த கதை. துரியோதனதிகளை எதிர்ப்பதற்காக கிருஷ்ண
பகவானை சாரதியாக வைத்துக்கொண்டு அர்ஜுனன் யுத்தகளத்
திற்குப் போகிறார். அங்கே உற்றார், உறவினர்களைப்பார்க்கும்
பொழுது அவர்களை எதிர்த்து எப்படி சண்டை போடுவது என்று
தோன்றுகிறது. அர்ஜுனன் தயங்குகிறார். பிறகு கிருஷ்ண
பகவான் பகவத்கீதையை உபதேசம் செய்தபின், உற்றார், உற
வினர் என்றெல்லாம் பார்க்காமல் தர்மத்திற்காக சண்டை போடு
கிறார். இந்த அர்ஜுனர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் என்ன
செய்தார்கள் என்றால் தங்கள் ஆயுதத்தை தூக்கி எறிந்துவிட்டு
ஒடிவிட்டார்கள். பொறுக்குக்கமிட்டியிலிருந்து திருத்தப்பட்ட
நிலையில் வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை பார்க்கும்பொழுது,
எதற்காக இந்த மசோதா முதலில் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த
நோக்கம் நிறைவேறுதபடி, உற்றார், உறவினர் வேண்டியவர்கள்
முன்னால் நிற்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், மசோதாவிலுள்ள
முற்போக்கான அம்சங்களை களைந்து எறிந்துவிட்டு, தங்கள் ஆயு
தங்களை தூக்கி எறிந்துவிட்டுப் போய்விட்டது போல்தான் இருக்
கிறது. நாட்டினுடைய தேவைக்குத் தக்கபடி இருக்கக்கூடிய
நிலையை எண்ணிப்பார்த்து நிச்சயம் இந்த மசோதாவை திருத்தி
யாகவேண்டும். நான் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன்.
அதையே இப்பொழுதுகூட சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோ
தாவில் பிற்போக்கான திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று சொல்லுகிற
வர்கள் இன்று உங்களோடு இருக்கலாம். அவர்கள் உங்கள்
நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமானவர்கள் அல்ல. உங்களோடு இருந்து
கொண்டே உங்களுக்கு குழிபறிக்கிறவர்கள். அவர்கள் இந்த
மசோதாவில் கொஞ்சநஞ்சம் இருந்த வேகத்தையும் குறைத்து
விட்டார்கள். அவர்கள் யாரையும் தனிப்பட்ட முறையில் நான்
ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் மசோதாவில் இருக்கிற

[Sri K. R. Nallasivam] [29th August 1961]

முனையை கிள்ளிவிட்டார்கள். அவர்களால் கொஞ்சம் நஞ்சம் இருந்த வேகமும் இந்த மசோதாவில் போய்விட்டது என்பது பற்றி உண்மையிலேயே வருந்தவேண்டியிருக்கிறது.

இப்பொழுது விஷயத்திற்கு வரலாம். நம் ராஜ்யத்தில் சதுர மைலுக்கு 600 பேர்கள் வசிக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே ஜனத் தொகை நெருக்கமான ராஜ்யங்களில் நமது ராஜ்யம் மூன்றாவதாக நிற்கிறது. முதல் ராஜ்யம் பக்கத்தில் இருக்கிற கேரளம். இரண்டாவது மேற்கு வங்காளம். மூன்றாவது நமது தமிழ்நாடு. மூன்றாவதாக ஜனநெருக்கம் உள்ள ராஜ்யமாக நம் ராஜ்யம் விளங்குகிறது. தேசத்திலுள்ள பல்வேறு மாநிலங்களில் இந்த சட்டம் எப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் எவ்வளவு உச்சபட்ச வரம்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் பார்க்கவேண்டும். ரொம்பநாட்களுக்கு முன்பாக நம்முடைய இந்திய பகுதியில் இருக்கிற ஜம்மு-காஷ்மீரில் உச்ச வரம்பு 22½ ஏக்கரா வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ராஜ்யத்தில் ஜனத்தொகை எவ்வளவு என்றால், சதுரமைலுக்கு 54 பேர்கள்தான் வசிக்கிறார்கள். 54 பேர்கள் வசிக்கக்கூடிய அந்த ராஜ்யத்தில் உயர்ந்தபட்ச வரம்பு 22½ ஏக்கரா வைத்திருக்கிறார்கள். வடக்கே இருக்கிற மணிப்பூர் ராஜ்யத்தில் சதுரமைலுக்கு 67 பேர்கள் வசிக்கிறார்கள். அந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி அநேகமாக எதுவும் கிடையாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த ராஜ்யத்தில் 25 ஏக்கர் உச்ச வரம்பாக வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும் குழந்தை, குட்டி இருப்பதை கணக்கிட்டு, 50 ஏக்கருக்கு மேல் எந்தக்காரணத்தைக் கொண்டும் போகக்கூடாது என்றெல்லாம் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது ஓரளவுக்கு நியாயம் என்று தெரிகிறது. சதுர மைலுக்கு 67 பேர்கள் வசிக்கும் மணிப்பூர் ராஜ்யத்தில் 25 ஏக்கர் உச்சவரம்பாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தமிழ் நாட்டிலே சதுர மைலுக்கு 600 பேர்கள் வசிக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஜனத்தொகை நெருக்கம் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது நிச்சயமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உச்சவரம்பு 10 ஏக்கரா என்று வைத்தால் தான், விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது நிலம் கொடுக்க முடியும். ஒரு மசோதா கொண்டுவரும்பொழுது ஆதம் திருப்திக்காக அதைக் கொண்டுவருவதை விட அதை காலங்கடத்துவது எவ்வளவோ மேலானது. கொண்டுவந்தும் நல்ல பெயர் வராமல் இருப்பதை விட காலங்கடத்துவதே மிக மேலானது. அதை விடுத்து உச்ச வரம்பு 30 ஏக்கர் என்று வைத்தால் உண்மையிலே அது நியாயமானது அல்ல. என்னிப்பொறுத்த வரையிலே இந்த மசோதா விலே பல்வேறு திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று கோரினாலும் கூட, உச்சவரம்பை பொறுத்தவரையிலே 15 ஏக்கராவாக செய்து விட்டால்தான் நலமாக இருக்கும். நிச்சயமாக பெருவாரியான பேர்கள்—வெளியே வேண்டா விருப்பிற்கு வேண்டுமானால் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம்—சட்டசபைக்குள்ளே பெருவாரியான அங்கத்தினர்கள் எதிர்கட்சியினரும், ஆளும் கட்சியில் ஒரு

29th August 1961] [Sri K. R. Nallasivam]

பகுதியினரும் இதை நிச்சயமாக ஆதரிப்பார்கள். ஆங்கும் இங்கும் பணத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எப்பொழுதுமே இதை ஆதரிக்கப்போவது கிடையாது. அவர்கள் உங்களுக்கு பெரிய ஆதரவு கொடுப்பார்கள், லட்சம் லட்சமாக அள்ளிக் கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்குக் கிடையாது. நான் கேட்டுக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், இந்த மசோதா மூலம் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கச் செய்தாலொழிய, அவர்களுக்கு வேறு வழியே கிடையாது. அவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் ஏதாவது வழி வகை செய்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால், தயவு செய்து ரொம்பவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், இந்த மசோதாவையே கைவிட்டு விடுங்கள். 15 ஏக்கரா உச்சவரம்பு என்று வைத்துக்கொண்டால் நிச்சயமாக நிலம் கிடைக்கும். இனி பிரித்தும் எழுத முடியாது. இதைத்தான் சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குத்தகை விவசாயிகளைப்பற்றிய 60, 61, 62-வது பிரிவுகள் சம்பந்தமாக காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே பெரிய சலசலப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே நிலம் உள்ளவர்கள் தங்கள் நிலத்தை பிரித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். மேலும் விவசாயிகளுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, குத்தகை விவசாயிகளிடமிருந்து நிலங்களை பிடுங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அதில் வெற்றியும் பெற்று விட்டார்கள். இந்த மசோதாவினால் விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்காவிட்டாலும், இருக்கிற நிலங்களை பிடுங்காமல் இருப்பதற்காகவாவது ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மேலும் நிலம் வராமல் இருப்பதற்கும், இருக்கிற நிலங்களை பிடுங்குவதற்கும் வழி செய்யும் ஒரு வேடிக்கையான நிலையில் இந்த மசோதா இப்பொழுது வந்திருக்கிறது.

திருப்பித்திருப்பி இதைப்பற்றி பேசியாகிவிட்டது. உண்மையிலேயே அலுத்துப் போய்விட்டது. 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு இதைத்தான் பேசி, இம்மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. இம்மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படும்பொழுது சட்டசபை அங்கத்தினராக இருப்பதே பெருமை என்று ஒரு அங்கத்தினர் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார். இதிலே பெருமை ஒன்றும் கிடையாது. இந்த மசோதா வரும்பொழுது சட்டசபை அங்கத்தினராக இருக்கிறோம், பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருக்கிறோம் என்றெல்லாம் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். இதில் பெருமைக்கு ஒன்றுமே இடம் கிடையாது. இது வெத்து வேட்டாய் போய்விட்டது. விரக்தி அடைந்த நிலையில் உள்ளது.

இனாம் நிலங்கள், தர்மஸ்தாபனங்களின் நிலங்கள் இவைகளுக்கு கெல்லாம் விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதுகூட அப்படித்தான். மைனர் குழைந்தைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம் என்பதற்கு திருத்தங்கள் வருவதைக்கூட எங்களால் புரிந்து

[Sri K. R. Nallasivam] [29th August 1961]

கொள்ள முடிகிறது. ஆனால், கோவில் நிலங்கள், தர்மஸ்தாபனங்களின் நிலங்கள் இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பது நியாயமல்ல. நான் யாரையும் குறை சொல்லுவதற்காக சொல்லவில்லை. எவருடைய திறமையையும் குறைத்துச் சொல்லுவதற்காக சொல்லவில்லை. இந்த மசோதா கொண்டுவருவதற்கு முன்பு இனம் நிலங்கள், மடாலயங்களுடைய நிலங்கள் இவைகளை எடுத்துக்கொள்ளுவது அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதா என்பதை மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் மன்றம் ஆராய்ந்திருக்கவேண்டும். அல்லது, இந்த மசோதாவை உருவாக்கியிருக்கும் சட்ட கர்த்தாக்கள் இதை சட்டமன்றத்தின் முன்னால் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு இதுபற்றி ஆராய்ந்திருக்கவேண்டும். செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலனையின் போதுதான் இந்த யோசனை சொல்லப்பட்டது. ஒரு மசோதாவை கொண்டுவருவதற்கு முன்னால், அதில் எவை எவை அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது, எவை எவை அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது என்பதை ஆலோசனை செய்திருக்கவேண்டும். இதெல்லாம் சாதாரணமாக செய்யவேண்டிய வேலைகளில் ஒன்று, ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதலாவதாக குத்தகைக்காரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், இரண்டாவதாக நியாயவாரச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம், மூன்றாவது இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி இந்த இனம் நிலங்களுக்காக, கோவில் மதஸ்தாபன நிலங்களுக்காக எப்பொழுது சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்கவேண்டும். அதுமாத்திரமல்ல. நான் மேலும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்றுமே இல்லாமல் போய்விட்டது. போகட்டும் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், 100, 200, 500 ஏக்கர் என்று பிரித்து குத்தகைக்கு விட்டுவிடுகிறார்களே, அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு என்ன செய்யப்போகிறீர்கள். இந்த மசோதாவில் அதற்காகவாவது ஒரு வழி செய்தால், நிச்சயம் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு, 60, 61-வது பிரிவின் கீழ் வெளியேற்றப்படக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு அதன் மூலம் வசதியாக இருக்கும். மடாலயங்கள், தர்மஸ்தாபனங்கள் நிலங்களை தனிப்பட்ட பேர்கள் 50 ஏக்கரா, 100 ஏக்கரா என்று குத்தகைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தை மீண்டும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து மடாலயங்கள், தர்மஸ்தாபனங்களின் நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளும் ஷரத்தை சேர்க்க முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். நிச்சயமாக குத்தகைக்கு ஒரு வரம்பு நிர்ணயிக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம், தயவுசெய்து ஒரு காலம் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வளவு காலத்திற்குள் செய்வோம் என்று சொல்லுங்கள். “சுதந்திர யானை அன்ன நடை போடுகிறது, வண்ண நடை போடுகிறது, போய்க்கொண்டே இருக்கிறது” என்றெல்

20th August 1961] [Sri K. R. Nallasivam]

லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சரியில்லை. இவ்வளவு காலத்தில் இன்னின்னதைச் செய்ய போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால், அதுவே விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஆறுதலாக இருக்கும். ஆகவே, இனம் நிலங்கள் சம்மந்தப்பட்டவரை, குத்தகை நிலங்கள் சம்மந்தப்பட்டவரை எப்பொழுது என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லிவிடுங்கள். இப்பொழுதே அரசியல் சட்டத்தையும் கூர்ந்து பார்த்து, ஆக வேண்டியதைச் செய்து விடுங்கள்.

விதி விலக்குகள் பற்றிச் சொல்லும்போது, நமது இராச்சியத் தில்தான் ஜன நெருக்கம் மிகவும் ஜாஸ்தி. ஆனால், நம் மாநிலத்தில் உள்ள விவசாயிகள் மற்ற எந்த இராச்சியத்திலும் உள்ள விவசாயிகளைவிட தலைசிறந்தவர்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு, குத்தகைதாரர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தாலும், கிடைக்காமல் செய்து விடுகிறார்கள். என்ன என்னமோ தந்திரங்களைக் கையாண்டாலும், கடைசியில் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதாகத்தான் விளையும். ஆகவே, இந்த இனம் நிலங்களுக்கு, குத்தகை நிலங்களுக்கு ஒரு உச்ச வரம்பு கட்ட நிச்சயமாக திட்டமிட்டு, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய முன்வரவேண்டும். நான் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து சொல்லுகிறேன், மெஜாரிடியை வைத்துக் கொண்டு தீர்மானித்து விடுவோம் என்று இருக்கலாம். ஆனால், அந்த மெஜாரிட்டிக்குள்ளேயும் மனப் புழுங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோம். அவர்களும் மனது உடைந்துபோய் நாம் ஏன் இங்கு வந்தோம் என்று உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, மசோதாவைத் திருத்தி அமைக்கத் தயங்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உபயோக மில்லாதவர்கள் தொந்தரவுகளுக்காக எதையும் செய்ய வேண்டாம். அவர்கள் உயிரோடு இருக்கட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. ஆனால் அவர்கள் என்றைக்கும் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக் கட்டைகள்; ஆகவே, அவர்களுக்கு மீண்டும் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டாம். ஆகவே, இந்த மசோதாவைத் துணிந்து திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பூரணமாக ஆதரித்துப் பேசும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், ப்ளானிங் கமிஷன் முடிவுகளை அவரவர்கள் நோக்கத்திற்குத் தகுந்த முறையில், பயன் படுத்திப் பேசப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், அரசியல் சட்டத்தில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். இந்த மசோதாவின் முன்னுரையில், சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், ஆர்டிகிள் 39-ஐ ஒட்டி, பெரு நிலச்சொந்தக்காரர்களிடம்

[Sri R. Srinivasa Iyer] [29th August 1961]

உள்ள நிலத்தை பங்கிடு செய்ய வேண்டுமென்றும், உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்றும், பல நோக்கங்களைக் கொண்டு இந்த மசோதா கொண்டு வந்து பொறுக்குக் கமிட்டி சமர்ப்பித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இதிலே ஒன்றை மட்டும் மறந்து விடக்கூடாது. ஒன்று சிறு நிலச் சுவாந்தாரகளுக்கு மட்டும் உரித்தாக உள்ளதை மட்டுமோ அல்லது மிராசுதாரகளுக்கு சாதகமாக உள்ளவைகளை மட்டுமோ எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இன்றைக்கு நிலச்சுவாந்தாரகளுக்கும், சாகுபடியாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள, சுமுகமான நல்லுறவு இருப்பதைக் கெடுத்து, ஒரு புரட்சிக்கு கால்கோள்நாட்டி, சுவால் விடுவது முறையல்ல.

இந்தச் சட்டங்களை, நிலம் சம்மந்தப்பட்ட சட்டங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொண்டு வருகிறோம். இதோடு முற்றுப் புள்ளியல்ல. குடியிருப்புச் சட்டம் வர இருக்கிறது; மதாசாரம், கோவில்கள், தீர்த் நிலங்கள் சம்மந்தப்பட்ட நிலங்களுக்கும் சட்டம் வரும் என்று செலக்ட் கமிட்டியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை இப்பொழுதும் அமைச்சர் பேச்சில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஆர்டிகிள் 19 (f) -ஐப் பார்க்க வேண்டும். அதன்படி நிலத்தை வாங்குவது, விற்பது, வைத்துக் கொள்வது, அனுபவிப்பது இவைகள் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அதை ஒரு கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டுமானால், அது ஒரு ரீஸனபிளாக இருக்க வேண்டும் என்று 19 (f) (2)-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்காமல் செய்தால் சட்டமே அமுலாகக் முடியாமல் போய்விடும். இன்றைக்கு கேரளாவிலே செய்த சட்டம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே போய்க் கிடக்கிறது. அதை கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில், மதாசாரங்கள், கோவில்கள், மடங்கள் இவை சம்மந்தப்பட்ட வரையில், ஆர்டிகிள் 26 (c)-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே, கடவுள் தலையிலேயே கைவைக்கக் கூடாது என்பதுதான் முக்கியம். அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, மடங்கள், மதாசாரங்கள் இவைகளுக்கு வெவ்வேறு சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று செலக்ட் கமிட்டியிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மடாதிபதிகளை ஒழித்து அவர்களுக்கெல்லாம் அடியோடு சமாதானம் கட்ட வேண்டுமென்பது நியாயமாகாது. நியாயமான முறையிலே, விவகாரத்திற்கு ஒத்தபடி, ஒவ்வொன்றுக்கும் சட்டம் தனித்தனியாகச் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்த சட்டத்தையே அமுல் நடத்த முடியாமல் போய்விடும். சிறூர் மடம் (Sirur mutt) சம்மந்தப்பட்ட வரை, சுப்ரீம் கோர்ட்டு முடிவுப்படி, மடத்தின் பராமரிப்பில்கூட சர்க்கார் தலையிடக்கூடாது என்றிருக்கிறது. மாணேஜர்கூட நியமிக்கக் கூடாது என்பது தீர்மானம். இதற்கெல்லாம் புறம்பாகச் செய்ய முடியாது. இதையெல்லாம் ஆலோசித்துத்தான், தனியாக சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது. இந்த சட்டத்திலேயே செய்தால், இந்த சட்டத்தையே அமுல் நடத்த முடியாது

29th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

என்ற நல்ல எண்ணத்தின் பேரில்தான் அவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மற்ற விலக்குகள் பற்றி பின்னால் சொல்லுகிறேன்.

ஆதி மசோதாவில், இருந்ததைவிட, இந்த மசோதா இப் பொழுது நல்ல முறையிலே திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் ஒரு ஆசாமிக்கு 5 ஏக்கர் வைக்கவேண்டும் என்றும், ஒரு சிலர் ஒரு ஆசாமிக்கு 3 ஏக்கர் போதுமென்றும் 5 பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் போதுமென்றும் சொன்னார்கள். ஐந்து ஏக்கர் ஒரு ஆசாமிக்கு வைத்தால், ஒரு ஆசாமி வாழ்க்கை நடத்த முடியுமா?

(Sri N. S. Ramalingam in the Chair.)

ப்ளானிங் கமிஷன் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையில், 220-235 பக்கம்வரை, அதிலே லான்ட் லீலிங் சம்மந்தப்பட்ட வரை விவரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? Disparities “டிஸ்பாரிட்டிஸ்” ஜாஸ்தியாக இருப்பதை, வித்தியாசங்களை குறைக்க வேண்டும். சிறு நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். நில உச்ச வரம்பு வைக்கும்போது, “எகனமிக் ஹோல்டிங்” ஆக இருக்க வேண்டும். நிச்சயமாக எவ்வளவு விஸ்தீரணத்தை சாகுபடி செய்தால், மிச்சம் வரும்; மிச்சம் வரக்கூடிய முறையிலே வைத்து, அதற்கு 3 பங்கு “பாமிலி ஹோல்டிங்” என்றும், பாமிலி ஹோல்டிங்கில் 3 பங்கு லீலிங் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மணிப்பூரைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. மணிப்பூர்சட்டம் நம் நாட்டுக்கு ஒத்துவருமா? அங்கே சதுரமைலுக்கு 67 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் மலைப் பாங்கான பிரதேசங்கள். நான் முஸ்ஸோரி போயிருந்த போது பார்த்தேன். அவர்கள் அங்கே நிரந்தரமாகச் சாகுபடி செய்வதில்லை. மூன்று வருஷம் சாகுபடி செய்துவிட்டு, பிறகு அதை விட்டு விட்டு வேறு இடத்திற்குப் போய் விடுகிறார்கள். அந்த மலைப் பிரதேசத்தில் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, எவ்வளவு சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அது தவிர மற்ற சட்டங்களைப்பற்றி, மூன்றாவது திட்ட அறிக்கை 235-வது பக்கத்தில், கடைசியில் ஒரு ஜாப்தா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அங்கத்தினர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பெரும்பாலும் என்ன இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்? வருடத்திற்கு ரூ. 3,600 என்று வைத்தால், நியாயமான உச்சவரம்பாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கான்ஸ்டிடியூஷனுக்குப் புறம்பானதாகச் செய்யவேண்டாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ப்ளானிங் கமிஷன் சொல்லும் யோசனையை ஒப்புக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே பார்த்தால், 5 நபர் உள்ள குடும்பத்திற்கு ஆண்டுக்கு 3,600 ரூபாய் வரும்படி போதுமா? இப்

[Sri R. Srinivasa Iyer] [29th August 1961]

பொழுது ரூ. 3,600 இந்த 30 ஏக்கரில் வரும் என்று திட்டமிட்டு, ஓரிஜினல் மசோதா கொடுத்தார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டும், கூட்ட வேண்டும் என்று ரொம்பப் பேர்கள் சொன்னார்கள், அவரவருக்குத் தோன்றியபடி சொன்னார்கள். லான்ட் ரெவின்யூ அடிப்படையில் செய்வது ஏற்றதல்ல என்றும், வரும்படியைப் பொறுத்து சீலிங் வைக்கவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். வரும்படியை நிர்ணயிப்பது கஷ்டம் என்றும் நிலத் தீர்வைபேரில் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகப் போடுவதுதான் சிறந்தது என்றும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். வரும்படி என்றால், அது ஒரு ஊரில் குறையும், மற்றொரு ஊரில் கூடுதலாக இருக்கும். ஆகவே, சட்டத்தை சௌகரியமாக அமுல் நடத்த முடியாது. ஆகவேதான் நிலத் தீர்வை அடிப்படையில் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள் என்று போட்டிருக்கிறது. ரூ. 3,600 போதுமா என்று விசாரித்த காலத்தில், ஒரு கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர் கூட, ஒரு ஆண்டு வருமானம் குறைந்தது ரூ. 5,000 ஆக இருந்தால் தான் 5 நபர் கூடிய குடும்பம் தற்கால விலைவாசி இருக்கும் நிலையில் குடும்பம் நடக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதிலும்கூட 3,600 ரூபாய் வரும்படி இருந்தால் ஒரு குடும்பம் நடத்த முடியும் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பார்க்கும்பொழுது ஊருக்கு ஊர் மாறுபடலாம். ஆனால் “டிடிரைவிங் எ லைன்” (Drawing a line) என்று சொல்லுவார்களே, அந்த முறையிலே 30 ஏக்கர் என்று வைத்தால் ஏதோ ஒருவாறு 5 பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பம் நடத்தலாம் என்ற முறையிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து பேர்களுக்கு மேற்பட்டால், ஒவ்வொருவருக்கும் 5 ஏக்கர் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் எவ்வளவு பேர்களானாலும் 60 ஏக்கர்தான். ஒரு நபருக்கு 5 ஏக்கர் போதாது. இருந்தாலும் அவ்வளவுதான் கொடுக்கலாம் என்ற அளவிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. முப்பது ஏக்கர் என்றிருப்பதை 15 ஏக்கர் என்று வைத்தால் ரொம்ப நிலம் மிஞ்சும் என்று சொல்லப்பட்டது. நிலத்தை மிச்சப்படுத்தி எல்லோருக்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுக்கும் மசோதா அல்ல இது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்காது. அரசியல் சட்டத்தில் ஆர்ட்டிகிள் 19-எப்-இன் படி பொதுமக்களின் உரிமை பாதிக்கப்படும். நிலத்தீர்வையின் பேரில் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா நிர்ணயம் செய்திருப்பது ரொம்பவும் நியாயமானது. இந்த நிலத் தீர்வை 20, 30 வருடங்களுக்கு முன்னால் போர்டு ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர், விதிகள் 1 முதல் 3-ன் படி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்தின் தரம், விளைச்சல், பாசன வசதி, விலைவாசி வித்தியாசம், நல்லகாலம், பஞ்சகாலம் (Viscissitudes of Season) இவற்றையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நிலத்தீர்வை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் 20 வருடத்திற்கு சராசரி எடுத்து, கணக்குப் போட்டு தீர்வை போடப்பட்டிருக்கிறது. நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வரப் போகிறதே என்பதற்காக போடப்படவில்லை. “ஹாப் நெட் பிரிண்டிபிள்” (Half net principle)

29th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

என்ற அடிப்படையிலே நிலத் தீர்வை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ இன்றைக்கு பிரயாசையின் பேரில் கரும்பு பயிரிடலாம், வாழை பயிரிடலாம் லாபம் வரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நீர்ப்பாசன பிராஜக்ட் ஏரியாக்களைப் பொறுத்த மட்டிலும் கொஞ்சம் கோளாறுக ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வியாக்யானம் இருக்கிறது. மற்றபடி ஒன்றும் குறை சொல்லுவதற்கில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு ஸீலிங் நியாயமான முறையிலே பலருக்கும் பொதுவான முறையிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைக் குறைக்கவும் வேண்டாம், கூட்டவும் வேண்டாம்.

அடுத்தபடியாக சாகுபடியாளரை வெளியேற்றுவதைப்பற்றி ரொம்பவும் தீவிரமாக பேசப்பட்டது. எந்த மாகாணத்திலாவது நல்ல முறையிலே சாகுபடியாளருக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே தான். 1952-ம் வருஷத்திலே பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். ஒருவேலி நிலம் வைத்திருக்கும் மிராசுதாரை அந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்று சொன்னோம். மறுபடியும் 1955-ல் கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் புரொடெக்ஷன் ஆக்ட் கொண்டு வந்தோம். ஐந்து ஏக்கர் வரையிலே மிராசுதார் சாகுபடியாளர்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று போட்டோம். ஆனால் 27-9-1955-க்கு முன் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த குத்தகையை அவன் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டால் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்றும் போட்டோம். அடுத்த படியாக நியாய வரரச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தோம். பதினெட்டு அல்லது இருபது சதம் என்று குடியானவன் வாங்கிக் கொண்டிருந்த விகிதத்தை மாற்றி சாகுபடியாளருக்கு 60 சதம், மிராசுதாருக்கு 40 சதம் என்று ஒரு புரட்சிகரமான சட்டத்தை இயற்றினோம். இந்த 40 சதவிகிதத்திற்குள்ள்தான் மிராசுதார் தண்ணீர் தீர்வை செலுத்த வேண்டும், வாய்தா கட்ட வேண்டும். உரம் வாங்கிக் கொடுத்தாலும் பேர் பாதி செலவை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இப்படியெல்லாம் இருந்தும் கூட கிளர்ச்சிக்காரர்கள் சாகுபடியாளர்களை மேலும் மேலும் கிளப்பி விட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். “நீ மகசூலை அறுத்துக் கொண்டு போய்விடு, களத்து மேட்டிலே வாரத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்திலே சொல்லவில்லை. கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு வாங்கிக் கொள்ளட்டும். நீ மலையாவுக்கோ, வேறு எங்காவது தப்பித்து ஓடி விடலாம்” என்று சாகுபடியாளர்களை தூண்டி விடுகிறார்கள். இந்த முறையிலே ஒரு கோஷம் நடந்து வருகிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே பொறுக்குக் கமிட்டி போயிருந்தபோது நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டவர்களின் ஜாப்தா ஒன்று அந்த ஜில்லா கலெக்டரிடமிருந்து வந்திருந்தது. 1957-லிருந்து 1959-வரை அப்புறப்படுத்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது வருஷம் 1-க்கு 12, அல்லது

[Sri R. Srinivasa Iyer] [29th August 1961]

14, அல்லது 16 என்ற எண்ணிக்கையிலே இருக்கிறது. ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு ஜில்லாவிலே அதிகமாய் 16 பேர்கள்தான் அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்று பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. இது சரியா? (ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி குறுக்கீடு) உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினரிடம் கேட்டுப் பாருங்கள், உண்மை தெரிய வரும்.

கனம் அங்கத்தினர் சீர்காழி முத்தையா அவர்களை கேட்டால் தெரியும். பம்பாயில் “பக்ரி” (pugree) கொடுப்பதுபோல் சீர்காழி தாலுக்காவிலே நிலம் விற்க வேண்டுமானால் சாகுபடியாளருக்கு ஒரு குழிக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். அந்தப்படி வாங்கிக்கொண்டுதான் நிலத்தை விற்கிறார்கள். இது ஒரு நல்ல வரும்படி. இதனால் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நான் அசெம்பிளி செக்ரட்டரியிடமிருந்து புள்ளி விவரம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். ஒரு ஏக்கருக்கு கீழுள்ள ஹோட்டிங்குகளின் எண்ணிக்கை 948,800. ஒரு ஏக்கரிக்கு 10 ஏக்கர் வரை உள்ள ஹோட்டிங்குகளின் எண்ணிக்கை 2,697,883. இரண்டையும் சேர்த்தால் 35 லட்சத்து சொச்சம் ஆகிறது. இது 1955-ல் இருந்த நிலைமை. அதற்குப் பிறகு எத்தனையோ பாகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எத்தனையோ கிரயங்கள் நடந்து இருக்கின்றன. இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 45 லட்சம் இருக்கும். இதிலே 10 ஏக்கருக்கு கீழே உள்ளது 35 லட்சம். அதுவும் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரல்ல. சாதாரண ஏக்கர் அடிப்படையில்தான். பந்து ஏக்கருக்குமேலே உள்ள பட்டா ஒரு லட்சம் இருக்கலாம். இந்த நிலைமையில் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் குடும்பம் நடத்த முடியுமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 100 ஏக்கர், 50 ஏக்கரா என்று இருந்ததை குறைத்து 30 ஏக்கராவாக்கி அதற்கு மேலுள்ள நிலத்திற்கு “காம்பென்ஸேஷன்” என்ற முறையிலே ஒரு தொகையைக் கொடுத்து, அதையும் 20 வருடங்களிலே பங்கு போட்டு கொடுப்பது என்று சொன்னால் அவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆவது. குறிப்பாக சிறு நிலச்சுவான்தார்களாகிய கமனாட்டிகள், மைனர்கள், ஜீவனம்சக்காரர்களின் கதி என்ன ஆவது. வாரமோ சரியாக கிடைப்பதில்லை. சாகுபடியாளரையும் அப்புறப்படுத்த முடியவில்லை. நெல் மூட்டை 25 ரூபாய்க்கு வாங்கித்தான் சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. நிலமிருந்தும் நெல் கிடைப்பதில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டசபையிலே “கமனாட்டிகள்” என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கலாமா?

SRI R. SRINIVASA IYER : கைம்பெண்சாதி என்று சொல்வது தான் பொருத்தமாக இருக்கும். அதைத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். எனக்கு சுத்தமான தமிழ் வார்த்தை வரவில்லை. தயவுசெய்து மன்னிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

29th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

ஆகையால் இன்றைக்கிருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே திட்டக் கமிஷனிலே என்ன சொல்லுகிறார்கள்? சிறிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு—ஸீலிங் வந்த பிறகும் சரி, அதற்கு முன்னாலும் சரி—அவர்கள் சாகுபடி பண்ணுவதற்கு 5 ஏக்கருக்கு குறையாமல் கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் கூட “பெர்ஸனல் கல்டிவேஷன்” என்று சொல்லவில்லை. குத்தகைக்கு விடுவதற்கு பர்மிஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் இந்த மசோதாவிலே சொல்லியிருப்பது என்ன? நண்பர் பழனிசாமி சொல்லியது போல “பஞ்சபாண்டவர் கட்டில் கால் போல் மூன்று பேர், அதிலே ஒன்று போனால் பாக்கி இரண்டு, எடுத்தால் ஒன்று. கொடுத்தால் ஒன்று.” முதலிலே 5 ஏக்கர் பர்சனல் சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்ததை இப்பொழுது 3 ஏக்கராகக் குறைத்து விட்டோம். சிலர் 5 ஏக்கர் சாகுபடி தர விடம் இருந்தால் 2½ ஏக்கரா எடுக்கலாம், பாக்கி 2½ ஏக்கரா இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். 2½ ஏக்கரா என்று சொன்னால் எந்த இடத்திலே என்று வரையறுப்பது, வரப்பை வெட்டுவதா என்ற கஷ்டங்கள் வரும் என்ற காரணத்தால், ஒரு சமாதானமான முறையிலே 3 ஏக்கர் வரையிலும் திருப்பி கொடுத்த சாகுபடியில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று போட்டிருக்கிறோம். முதலிலே இன்கம் டாக்ஸ், சேல்ஸ் டாக்ஸ், புரொபஷன் டாக்ஸ் செலுத்துபவர்கள் பர்சனல் சாகுபடிக்கு “ரெஸ்ட்ரிக்டட்” செய்யக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஒரு சிறிய வியாபாரிகூட ஒரு முனை வரியாக பத்து ரூபாய் செலுத்தினால் இதனால் பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தினால் இப்பொழுது சேல்ஸ் டாக்ஸ், புரொபஷன் டாக்ஸ் செலுத்துகிறவர்கள் பர்சனல் கல்டிவேஷன் செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி 3 ஏக்கரா என்று சொல்லும்பொழுது சிறிய உத்தியோகஸ்தர்கள், குறிப்பாக குமாஸ்தாக்கள் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்படுவார்கள், நெல்லூர் அரிசி ஒரு மூட்டை 50 ரூபாய் கொடுத்து அவர்களால் வாங்க முடியாது. ஆகையினால் அவர்களுக்கு இருக்கும் சொற்ப நிலத்திலேயிருந்து சாப்பிடுவதற்கு அரிசி வரவேண்டும். அதுவும் ரெயிலிலே வரும் பொழுது 4 அல்லது 5 படி குத்தி எடுத்து விடுவார்கள். இந்த முறையிலே அவர்கள் இந்த மூன்று ஏக்கரையும் சரியானபடி சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலையிலே குத்தகைக்குத்தான் விட வேண்டியவரும். இது நியாயமல்ல.

பர்சனல் கல்டிவேஷன் என்பது இதில் நல்லமுறையில் திருத்தப் பட்டிருக்கிறது. பர்சனல் கல்டிவேஷனைப் பற்றி ப்ளானிங் கமிஷனில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மணிபுரி போன்ற இதாசட்டத்தை இதில் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ப்ளானிங் கமிஷன் கூட

“ Small landowners deserve special consideration. If it is less than 1/3rd family holding, they should be free to resume entire lands for personal cultivation and lease out those lands. ”
என்று சொல்லியிருக்கிறது.

[Sri R. Srinivasa Iyer [29th August 1961]

அடுத்தாற்போல இந்தச் சட்டத்தை 42-ல் இருந்து கொண்டுவர வேண்டும், 52-ல் இருந்து கொண்டுவரவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாகயில்லை. அப்படிப் பார்ப்பதாக இருந்தால் எத்தனை விவகாரம்? எத்தனையோ பேர் கடனுக்காக விற்றிருக்கிறார்கள், கல்யாணத்திற்காக விற்றிருக்கிறார்கள், எலம் போய் பராதீனப்பட்டிருக்கலாம். ஆகவே ஆன்டி டேட் பண்ணக் கூடாது. மசோதா பிரசுரமான தேதியில் இருந்து கணக்கெடுத்துக்கொண்டால் போதுமானது.

அடுத்தபடியாக, எக்ஸெம்ஷன்ஸ். தோப்புகள் எல்லாம் வருஷாவருஷம் சாகுபடி செய்து அந்தந்த வருஷமே வரும்படி வரக்கூடியவைகள் அல்ல. ஆரம்பத்தில் அதிக முதலீடு செய்ய வேண்டியும் இருக்கிறது. பல வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டும். அதைப்போய் பிரித்துக் கொடுத்தால் இளநீரைப் பொத்துக் குடித்து விட்டுப் போய்விடுவார்கள். மரத்தை வினாக்கி வெட்டிவிட்டுப் போய்விடுவான். அவர்களால் ப்யர் செய்யப்பட்ட சொத்தல்லவே. அவர்களுக்கு என்ன அக்கறை. ப்ளானிங் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலேயே நியாயமான முறையில்,

‘specialised farms engaged in poultry farming, etc., sugarcane farms consisting of large blocks, efficiently managed farms, well-managed farms’

இவற்றுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் விட்டுவிடவேண்டும். பிரத்தியேகமாக பராமரிக்கப்படுகிற பண்ணைகள் என்பதற்குக்கூட இந்த சட்டத்தில் விலக்கு கொடுக்கவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சத்தம்போடு வார்களே என்பதற்காகத்தான் விடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி விட்டது பெருத்த நஷ்டம். சர்க்கார் ஆயிரம் மூட்டை, இரண்டாயிரம் மூட்டை என்று திடீர் திடீர் என்று சென்று நெல் ப்ரொக்யூர் செய்கிறார்களே, மிராசுதார்கள் கூட்டி வைத்திருக்கிற சேர்களைப் பிரித்து எடுத்துவந்துவிடுகிறார்களே, இப்படி நிலத்தைப் பிரித்துவிட்டால் அப்புறம் ஒரு மணி நெல் கூட திடீர் என்று இப்படி ப்ராக்யூர் பண்ண முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. நல்லசிவம் சொன்னதுபோல அப்புறம் நடக்காது. காம்பென்சேஷனைப்பற்றி ஒரேஒரு வார்த்தை. குடியானவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்படுவதற்காக சர்க்கார் பொது நிதி (General Revenue) யிலிருந்து பணம் கொடுத்து பெறுவது சரியல்ல. மற்ற மாநில சட்டங்களில் யாருக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்படுகிறதோ அவர்களிடம் இருந்து தான் இந்த காம்பென்சேஷன் தொகை வசூல் செய்யப்பட்டுவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதுதான் நியாயமானது. அம்மாதிரி இந்த மசோதாவில் தக்கபடி காணப்படவில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நில உச்ச வரம்பு மசோதா பின்னையார் பிடிக்கப்போய்

29th August 1961] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

குரங்காய் முடிந்திருக்கிறது என்று வேதனையோடு கூறுகிறேன். சுதந்தரமடைந்ததில் இருந்து உழவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற நிலையில் சரியாக சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பில் இருந்தே மகாத்மா காந்திஜியின் கனவு நினைவாகவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் உழுபவனுக்கு நிலத்தில் உரிமை அளிக்கப்படவேண்டும், சுரண்டல் முறைகள் ஒழியவேண்டும். சுதந்திரமாக ஒவ்வொருவனும் தொழில்புரிவதும் உழுவதும் அதன் வருவாயை உழவர்கள் அடையவும் உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு அதைச் செயல்முறையில் மக்களுக்கு அளிப்பதன் மூலம்தான் இந்தச் சுதந்திர நாட்டில், சுதந்திர மக்களுடைய அபிலாஷைகள் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தோம். மகாத்மாஜி, வினோபாஜி கூட நிலம் உழுபவருக்கு சொந்தம் என்பதை பலமுறை கூறியிருக்கிறார்கள். இதுவரையிலும் நிலச் சுவாந்தார்களாலும் மடாதிபதி, தேவஸ்தானங்களாலும், அவர்களுடைய தத்துவிள்ளைகளான நடுத்தரர்களாலும், உதை, குத்து, வெட்டுக்கள் பெற்று, நூற்றுக்கு 80 சதவிகிதம் பேர் வயிறு ஒட்டி, உடல் மெலிந்து, வாடி வதங்கிக்கொண்டிருந்த மனச் சஞ்சலம் உடைய மக்கள் பலகாலமாக எதிர்பார்த்த சட்டம் இது. ஜடாமுடிமன்னார்கள் என்ற பண்டார சன்னதிகள் ஒழிக்கப்படவில்லையாதலால் உழவர்களை இது ஏமாற்றத்தில் விட்டுவிட்டது. நாம் சர்க்கார் நடத்துகிறோம். ராணுவம், போலீஸ், கலெக்டர் பாதுகாப்புடன் ஒரு சர்க்கார் ஆட்சியை நடத்தவேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் என் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய காவி உடை தரித்த திருகைலாசபுரம் பரம்பரையாளர்கள் என்ற பண்டார சாமியார்கள் பிடிசாம்பலில் துறவிக்கோலம் பூண்டு எங்கள் ஜில்லாவில் கொடுமையான ஆட்சி நடத்துகிறார்கள். இந்த அநியாய ஆட்சிமுறை மாறும் என்று எதிர்பார்த்தவர்கள் எல்லாம் ஏமாந்தார்கள். அவர்களுடைய அட்டகாசத்திற்கு அக்கிரமத்திற்கும், சுரண்டலிற்கும் மேலும் மேலும் பல வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அக்கிரமச் செயல்களுக்கு புள்ளிவிவரங்களோடு கூடப் பல சான்றுகளை நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்திருக்கிறேன். ஒரு தர்மஸ்தாபனம் என்ற பெயரால், கடவுளின் பிரதிநிதிகள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் மடாதிபதிகள், தேவஸ்தானங்கள், கடவுள்கள், தர்மஸ்தாபனங்களெல்லாம் தர்மத்தின் பேரால் பொதுமக்களை ஏமாற்றுவதோடுகூட தங்கள் சுசபோகங்களை வளர்த்து வயிறு வளர்ப்பதற்கும் தகாத நடத்தைகளை நடத்துவதற்கும் வாய்ப்பளிப்பது தவறு என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். கடவுளுடைய பிரதிநிதிகள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் மடாதிபதிகள் கொஞ்சம்கூட தங்களுடைய நிலைக்குப் பொறுத்த மில்லாத மாறுபட்ட காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் புரிந்தும் கூட மேலும் மேலும் அவர்களுக்குப் பல சலுகைகள் அளிப்பது என்ற முறையில் நாம் இந்தச் சட்டத்தில் மட, தேவஸ்தானங்களுக்கு

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [29th August 1961]

விதிவிலக்குகளை அளித்து வைத்திருக்கிறோம். சென்றகாலத்தில் தேவஸ்தான மடாலயங்கள் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள், எந்த எந்தப் புதிய கோவில்களை உருவாக்கினார்கள், எந்த எந்தப் புதிய திட்டங்களை மேற்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் எந்த நல்ல தர்மத்தையும் செய்யவில்லை என்பதோடு சாகுபடி பாதிக்கக்கூடிய வகையில், உற்பத்தி குறைந்துபோகக்கூடிய அளவில் விவசாயத்திலேயே கவனம் செலுத்தாது உழவர்களின் ரத்தத்தை உறிஞ்சுவதுதான் அவர்கள் வேலையாக இருந்த அவல நிலை தெரியும். அவர்கள் எந்தவிதமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் மேற்கொள்ளவில்லை. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலச்சுவாந்தார்களால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று இங்கு வாதாடப்பட்டது எத்தனை பொய்யானது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பந்தநல்லூர் தேவஸ்தானத்தில் பசுமதியீஸ்வரர் கோவிலின்கீழ் இருந்த கிராமங்களில் வருஷம் ஒன்றுக்கு குறிப்பாக அன்றைக்கு 1,300 கலம் கண்டுமுதல் ஆன கிராமங்களில் இன்றைய தினம் 3,000, 3,500 கிடைக்கிறது என்பது கூட்டுறவு முறையில் பண்ணை வைத்து விவசாயிகளே நேரிடையாக பாடு படுகிறபோது நிரூபித்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தினிடமே இந்தப் புள்ளி விவரம் இருக்கிறது. உற்பத்தி பல மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது, உழவர்களால் கூட்டுறவுப் பண்ணை மூலம் விவசாய உற்பத்தி பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது அதைப்பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். இப்படி உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தியிருப்பது நிலச்சுவாந்தார்கள் அல்ல, நிலப்பிரபுக்கள் அல்ல, மடாதிபதிகள் அல்ல, தேவஸ்தானங்கள் அல்ல, கடவுள்கள் அல்ல, இடைகுத்தகைதார் அல்ல, உழவர்கள்தான். 1948, 1949, 1950-லே பஞ்சம், பட்டினி என்று மக்களைப் பரிதவிக்கவிட்ட அவல நிலை இன்றைய தினம் மாறியிருக்கிறது. 6 அவுன்ஸ் என்ற நிலை மாறியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் பாடுபட்டு நிலத்தில் உழைக்கிற உழவர்களுக்கு உரிமை வழங்கினோம் என்பதோடு மேலும் வழங்குவோம் என்று உழவர்கள் எண்ணியதுதான். எல்லா வகையிலும் இன்று உற்பத்தி பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மடாதிபதிகள், தேவஸ்தானங்கள், இடைகுத்தகைதார்கள், நிலச்சுவாந்தார்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கவில்லை என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்து கொள்வதோடு உழவர்கள் தான் உற்பத்தியைப் பெருக்கினார்கள் என்பதை உணரவேண்டும்.

நிலச்சுவாந்தார்கள் செய்யத் தவறிய வேலையை உழவர்கள் செய்து முடித்தார்கள்—1950-ம் ஆண்டுக்கு முன்னாலும் பிறகும் இன்றைய காலத்தில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உண்வுப் பொருள் அளவையும் அந்தக் காலத்தில் உற்பத்தியான உணவுப் பொருள் அளவையும் பார்க்கப் போனால் நம் உழவர்களைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். நிலத்தில் பூரணமாக உழைத்து உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். உண்மையாகப் பார்க்கப் போனால் அவர்கள்தான் நாட்டையே காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள், மனித

29th August 1961] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

சமுதாயத்தையே வாழ வைத்தவர்கள் அவர்கள்தான். ஏன்? உலகம் வாழ்வதற்கே முதலென்பதாக இருப்பவர்கள் அவர்கள்தான். கடவுளாக வணங்கப்பட வேண்டியவர்கள் அவர்கள்தான். 1950-ம் ஆண்டிற்குமுன் நிலத்தை ஜடாமுடி மன்னர்களும், பண்டாரசன்னதிகளும், நில முதலாளிகளும் பாழ் படுத்தி தேசத்தைப் பஞ்சமாக்கி படுநாசத்தையும், பாபத்தையும் செய்தார்கள். அவர்களுக்கு கடும் தண்டனை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்த மக்கள் ஏமாற்றமடைந்தார்கள். அடுத்த படியாக இந்தச் சட்டத்திலே நில உச்சவரம்பு 30 ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு பாகப் பிரிவினை 30 ஏக்கர் வீதம் ஏராளமாகப் பிரித்தாகிவிட்டது. அது ஏழைகளுக்கு அல்ல. உறவினர், வேண்டியவர்களுக்கு. 1952-ம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று அமுலுக்கு வந்ததோ அந்தத் தேதியில் இருந்து இந்தச் சட்டத்தையும் அமுலாக்கினால் தான் நமது ராஜ்யத்திலுள்ள ஏழை உழவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் ஓரளவு நிலம் அளிக்க வசதி ஏற்படும். இப்போது கூட எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் 12½ ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கும் நிலத்திற்கு வருமான வரி செலுத்தக்கூடிய ஒரு கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறதென்று வேதனைப்பட்டார்கள். நிச்சயமாக 30 ஏக்கருக்கு பதிலாக 12½ ஏக்கர் என்ற அடிப்படையில் நில உச்சவரம்பு சட்டத்தை திருத்தினால் கூட இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலச்சுவான்தார்கள் 30 ஏக்கருக்குள் பிரிவினை செய்த மாதிரி 12½ ஏக்கருக்குள் பிரிவினை செய்து விடுவார்கள். அதற்கு இன்னும் சில ஆள்கள் தேவை. அதனால் அவர்கள் வரி குறையும். நிலச்சுவான்தார்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஏழைகளுக்கு ஒன்றும் நன்மை ஏற்படாது. நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்த வருமான வரி கட்டுவதிலிருந்து விதிவிலக்கு ஏற்பட்டுவிடும்.

அடுத்தபடியாக இடை குத்தகைக்காரர்கள் என் பகுதியில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இந்த இடை குத்தகைதாரர்களுக்குக் கூட இந்தச் சட்டத்தினால் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று ஒன்றும் புரியவில்லை. மேலும் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வரச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், உழவர்களுக்கும் நல்ல ஒற்றுமை இருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டது. தஞ்சாவூரில் இரண்டு ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. 1952-ல் இருந்து 1960-வரை நடந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்ப்போமானால் எத்தனையோ ஆயிரக் கணக்கான வழக்குகள் கோர்ட்டுக்கு போய் இருக்கின்றன. சட்டம் வந்தது முதல் நிலச்சுவான்தார்கள் உழவர்களையும், அவர்கள் தலைவர்களையும் என்ன இம்சை செய்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கப்போனால் அவர்களுக்கு இருக்கும் உறவு எவ்வளவு தவறான முறையில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்பது தெளிவாகும். தஞ்சை, பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகும் கூட அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. எட்டாளில்தான் அவர்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [29th August 1961]

களுக்கு நன்மை செய்ததாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது பண்ணையாள் என்பதே கிடையாது. சட்டப்படி களவாடி வாங்கவுமில்லை. ஆனால் உண்மையாகப் பார்க்கப்போனால் பண்ணையாள் பயிரிட்ட மானிய நிலங்களை அவர்கள் பயன்படுத்த முடியாமல் அவர்கள் வாழ்க்கையையே தலைகீழாகச் செய்து நாசம் செய்திருக்கிறார்கள். சட்டத்தினால் பண்ணையாட்களுக்கு எந்த வித பிரயோஜனமும் ஏற்படவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால் மிகையாகாது. பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் நில முதல்களால் அழிந்து விட்டது. — — —

இடைத் தரகர்கள் நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்தும், தேவஸ் தானங்களிடமிருந்தும், நிலங்களை 100 வேலி, 150 வேலி என்று குத்தகைக்கு எடுத்து சாகுபடி செய்கிறவர்கள், இவர்கள் மடாதிபதிகளின் தத்துப் பிள்ளைகள், மடாதிபதிகளின் தவறான நடத்தைக்குத் தரகர்கள், இவர்களால்தான் சட்டம் பூராவும் நாசப் படுத்தப்பட்டது. சாகுபடியாளரிடமிருந்து நிலத்தை எடுக்க சந்திதானங்களோ, மடாதிபதிகளோ, நில முதல்களோ, கடவுள்களோ விரும்பினால், இந்த இடைக் குத்தகைதாரரிடமிருந்து நிலத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு இந்த நிலத்தில் போய் சாகுபடி செய்யும் சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் எல்லாம் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அது மாதிரி ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டாதவர் களையும், அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்காதவர்களையும் வெளியேற்றுகிறார்கள். ஹைகோர்ட் தீர்ப்புப்படி ஒரு கிடைக் குத்தகை தார் மொத்தக் குத்தகையில் 100 வேலி குத்தகையை சரண் செய்து விட்டால் அதில் உள்ள 200 உழவர்கள் நிலமிழக்கிறார்கள். இதை பல முறை நான் வற்புறுத்துகிறேன். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்யவில்லை.

அடுத்தபடியாக குத்தகையின் அளவு 30 ஏக்கர் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எந்த குத்தகை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் மொத்த குத்தகைதாரர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் நம்புகிறேன். அவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் குத்தகை தாரர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் யாரால் கொண்டு வரப் பட்டார்கள் என்பதைப் பார்ப்போமானால் மத ஸ்தாபனங் களுக்கும், தேவஸ்தானங்களுக்கும் இவர்கள் ஸ்லீகாரப்பிள்ளைகள். அவர்கள் தேவஸ்தான நிலங்களை வாங்கிக் கொண்டு அதனால் வரக்கூடிய வருமானத்தை அவர்களே அடைகிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் எஜமானர்களான ஜடாமுடி மைனர்களின் தவறுகளுக்கு உதவுகிறார்கள். என்டோமெண்ட் போர்ட் ஆக்ட் பிரகாரம் கணக்கு வைப்பதற்கு ஒரு குத்தகை அக்ரிமெண்ட் எழுதி விடுகிறார்கள். அதை வைத்து கணக்கு சரிக்கட்டி 1 பங்கு கணக்குக் காட்டி 3 பங்கு பண்டாரசன்னதிகளும், குத்தகைதாரர்களும் எடுத்துக்கொள் ள்கள். ஆகையால் இந்தக் குத்தகைதாரர்கள், இந்த

29th August 1961] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

நிலச்சுவான்தாரர்களுடைய ஸ்வீகாரப் புத்திரர்களே தவிர வேறு யாரும் இல்லை. ஆகையால் இம்மாதிரி குத்தகை தாரர்கள் அவசியமா என்று பார்த்தால், அவசியம் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர்கள் ஏழைகளை ஏமாற்றி வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பதை விட அவர்களையும் அவர்கள் சகாக்களையும் நாடுகடத்த வேண்டுமென்றிருந்தால் நலமாயிருக்கும். மேலும் சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்களைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டது. எங்கள் தொகுதியில் மிராசுதார் கூட்டங்களும், சுதந்திரா கட்சி கூட்டங்களும் நடந்தன. அவர்கள் 30 ஏக்கர் நில உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. ஆனால் ஹோட்டலில் வேலை செய்யும் கைம் பெண்களைப் பற்றியும் வீட்டில் தனியாக இருக்கும் பெண்களைப்பற்றியும் நீலிக் கண்ணீர் வடித்தார்கள். அவர்களைப் போன்ற சிறு நிலமுள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு என்று சொல்லி 3 ஏக்கர், 4 ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு கஷ்டப்படும் கைம் பெண்களைக் காட்டி சிறு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு விதிவிலக்கு கேட்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்தில் கனம் சீனிவாசய்யரும் அதை பேசினார்கள். ஆனால், தினம் காலை முதல் மாலைவரை தான் பெற்ற பிள்ளையை கருவமரத்தில் ஏனை கட்டிப் போட்டுவிட்டு வயல்களில் விவசாய வேலை செய்யும் ஹரிஜனப் பெண்களை கவனித்தார்களா? அதுவும் நடவு வேலை செய்யும் ஒரு பெண்மணி 2 படி நெல்லை வாங்கி அதைக் குத்தி கஞ்சி வைத்து அதைப் பிள்ளைகளும் தானும் குடித்து ஒழுகுகிற வீட்டில் மழை வெய்யிலில் அவதிப்படுகிற ஆயிரக் கணக்கான ஹரிஜனப் பெண்களைப் பார்க்க எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதைக் கவனித்தார்களா? அவர்கள் ஓட்டலிலே வேலை செய்யும் பெண்களைப் பற்றி பேசினார்களே தவிர விவசாயம் செய்து கஷ்டப்படும் ஏழைப் பெண் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் தேசத்தில் உழைத்து படியளிக்கும் விவசாய கூலிகளான அவர்களுக்குத்தான் முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். ஓட்டலில் வேலை செய்த போதிலும், செக்ரடரியேட்டில் வேலை செய்த போதிலும் வேறு தொழில் செய்து வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாம். ஆனால் உழைக்கின்ற உழவர்களுக்கு ஏதாவது சொந்தமாக நிலம் இருந்தால்தான் உணவு உற்பத்தி செய்து வாழ முடியும். அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வேறு வேலைக்குத்தான் போக வேண்டும். அதனால் விவசாயம் பாதிக்கும், உணவு உற்பத்தியும் குறையும். அது அவசியமா, அவசியமற்றதா என்று பார்க்கும்போது, இரு தொழில்களில் இருந்து வருமானத்தை ஏற்றுக் கொள்பவனைப் பார்ப்பதா அல்லது ஒரு தொழிலிலே தன் ஜீவனத்தை நடத்துகிறேன் என்று சொல்லும் ஏழையைப் பார்ப்பதா என்பதை சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள் ஒரு தொழில் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துபவனுக்குத்தான் ஒரு பரிகாரம் தேடி வைக்க முன்வருவார்கள். ஏழைகளின் நலத்தைத்தான் அவர்கள் நிச்சயம் கவனிப்பார்கள்.

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [29th August 1961]

ஆகவே சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்டது போன்ற நிலைதான் ஏற்படுகிறது. இதனால் ஏழை உழவர்களுக்கு நிலம் தருகிறோம் என்று சொன்னது போக அவர்களில் 60 சதவிகிதம் இதனால் வெளியேற்றப்படயிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டமிருந்தும் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் பாழாக்கப்படுகிறது, நியாய வாரச் சட்டம் சரணாகதிப் படலம் அடையும் முறையில் உழவர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, சட்டப்படி வெளியேற்றலாம் என்று சட்டம் கொண்டு வந்தால் எவ்வளவு தைரியமாகவும், துணிச்சலாகவும் விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்பதை உணரவேண்டும். (பெல்) ஆகவே, இச் சட்டப்படி ஒரு ஏக்கர் அல்லது ஒரு மாநிலமாகயிருந்த போதிலும் ஒரு விவசாயி நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டால் அது ஒரு பெரிய புரட்சியாக மாறி தேசத்தையும், நம்மையும் தாக்கும் அளவிற்கு ஒரு பயங்கரத் தீயை உண்டு பண்ணக்கூடும் என்பதோடு தேசத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் தீப் பொறி பறக்கும் என்பதை கூறுகிறேன். ஆகவே, சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, நியாய வாரச் சட்டப்படி அவர்களுக்கு 60% போக பாக்கியை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலையில்தான் சிறு நிலத்திற்கும் விதிகள் இருக்கவேண்டுமே தவிர எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கக் கூடாது. சிறு நில விதிவிலக்கு சுத்தமாகக் கூடாது என்பதைக் கண்டிப்பாய் கூறுகிறேன். குடியிருப்பு மனைபற்றி சொல்லப் பட்டது. பத்து வருடமாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வருகிறது, வருகிறது என்று சொன்னது போன்று குடியிருப்புச் சட்டமும் வரயிருக்கிறது. நான் ஒவ்வொரு வருடமும் சொல்லி வருகிறேன், முன்சீப் கோர்ட்டில் ஒவ்வொரு நாளும் பத்து அல்லது பதினைந்து என்று வீடுகள் பிரிக்கப்படும் நிலைதான் இன்றிருக்கிறது. ஏழைகளின் வீடுகள் எல்லாம் சுத்தமாக பிரிக்கப்பட்ட பிறகு குடியிருப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறீர்களா என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே அப்படி ஏழைகளின் வீடுகள் பிரிக்கப்படாமல் அரசாங்கம், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் கோர்ட் நடவடிக்கைகள் மூலமும் அப்படி பிரிக்கக் கூடாது என்று ஒரு தடை உத்தரவை போட்டு அதன் பிறகு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு தொழிலாளிகளுக்கு எவ்வளவோ சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், விவசாயத் தொழிலாளிகளைப்பற்றி நாம் சிந்தனை செய்யவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் அசுவினையில், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தும் விதத்தில், அவர்களின் நிலைக்கேற்றவாறு, அவர்கள் கூலியையும், வேலை வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் ஒரு சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டு வருவதால்தான் அந்த ஏழை மக்களை நாம் பாதுகாக்க முடியும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால்தான் ஏழைகளைக் காப்பாற்றுகிறோம். ஏழை மக்களின்

29th August 1961] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

கண்ணீரைத் துடைக்கிறோம் என்ற பெருமையை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஏழைகள் அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளுக் கொப்பாம் என்ற நிலையில் ஏழைகளுக்கு ஹோடகம் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM :

சட்டமன்றத் தலைவர்

அவர்களே, நிலவுடமைக்கு வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மசோதா ஒரு ஆண்டு காலமாக பொறுக்குக் குழுவின பரிசீலனையில் இருந்து கடந்த இரண்டு மூன்று தினங்களாக இந்த அவையில் விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக தமிழ்நாட்டு மக்களின் மத்தியில் பெரிய நம்பிக்கை ஊட்டப்பட்டது. நில மில்லாத விவசாயிகள், குறிப்பாக நிலத்தில் அன்றாடக் கூலி வேலை செய்யக் கூடியவர்கள், நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கிற ஒரே தொழிலைக் கொண்டவர்கள் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கை ஊட்டப்பட்டது. ஆனால் மசோதா கொண்டு வரப் பட்ட பிறகு என்ன பார்த்தோம் என்றால் எதிர்பார்த்த எந்த நன்மையையும் மசோதாவில் காணவில்லை. ஆகவே பொறுக்குக் குழுவில் ஒரு சில மாற்றங்கள் செய்து கொஞ்சமாவது நன்மை ஏற்படலாம் என்று எண்ணியதற்கு மாறாக இன்று மசோதாவில் என்ன பார்க்கிறோம் என்று பார்த்தால் நன்மை செய்யவில்லை என்பதோடு மட்டுமல்ல, அதற்கு நேர்மாறாக தீமைதான் இதில் மலிந்து கிடக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டித்தான் தீர வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற சட்டங்களினால் குத்தகைதாரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த சாதாரண உத்தரவாதம், சில நன்மைகள் கூட இச் சட்டத்தினால் எடுக்கப்பட்டு விடுகின்றன என்று நான் சொல்வதையும், அதை மட்டுமல்ல, அந்தத் தரப்பிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக் காட்டியதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த மசோதா இதே அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்படுமானால் லட்சக் கணக்கானவர்கள் வெளியேற்றப் படுவர் என்பதை பொறுக்குக் குழுவில் கூட பலர் சுட்டிக் காட்டினார்கள். டிஸன்டிங் மினிட்ஸில் கூட பலர் சுட்டிக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தைச் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போவதற்கு முன்பாக சில விதிகளை வைத்திருந்தார்கள். விற்பனை வரி கட்டுபவர்கள், வருமான வரி கட்டுபவர்கள், உத்தியோக வரி செலுத்துபவர்கள் இவர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று விதியிருந்தது. அதைப் பொறுக்குக் குழுவில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் வருமான வரி என்ற கண்டிஷனைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் நீக்கி விட்டார்கள். அதன் காரணமாக பல குத்தகைக்காரர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் நிலைதான் ஏற்படயிருக்கிறது. ஆகவே பொதுவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இந்த மசோதாவினால் நன்மை ஏற்படாது

[Sri M. P. Subramaniam] [29th August 1961]

மட்டுமல்ல, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு இருந்த தீமைகளை விட அதிகப்படியான தீமைதான் இதன் மூலம் ஏற்பட இருக்கிறது, விவசாயிகளுக்கு. ஒரு குடும்பத்திற்கு 4,500 ரூபாய் வருமானம் போதுமா, 5,000 ரூபாய் போதுமா என்று கேட்கப்பட்டது. 30 ஸ்டான்டேர்டு ஏக்கர் என்று இருப்பதால் 4,500 ரூபாயிக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. 4,500 ரூபாய் வருமானம் போதுமா, போதாதா என்று கேட்டால், ஒரு குடும்பத்திற்கு ஆண்டு வருமானம் 20,000 ரூபாயாக இருந்தாலும் போதாமல் இருக்கலாம். ஒரு குடும்பத்திற்கு 1,000 ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இருந்தாலும் போதுமானதாக இருக்கலாம். அதெல்லாம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் எப்படியிருக்கிறது, விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் மக்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு, அவர்கள் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுதான் உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் மசோதாவை அணுக வேண்டும். இந்த மசோதாவில் ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கராவில் கணக்கு சொல்லப் பட்டிருந்தாலும் கிராமப் புறங்களில் நஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தீர்வை அடிப்படையில் 60 ஏக்கர் வரை ஒரு குடும்பம் வைத்துக்கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 30 ஏக்கரி விருந்து 60 ஏக்கர் வரை ஒரு குடும்பம், தீர்வை அடிப்படையிற் கணக்கிட்டால் வைத்துக்கொள்ளலாம். இறைப்பு நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மின்சார மோட்டார், ஆயில் என்ஜின் இவைகளை வைத்துப் பயிரிடும் நிலங்களுக்கு, 75ல் இருந்து 120 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ள மசோதாவில் வழிவகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆக, இதற்கு மேல் உபரி நிலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கைக்கு இடமில்லை. இதற்கு முன்பு திருச்சி, தஞ்சை போன்ற ஜில்லாக்களில் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் உபரியாகக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே ஊட்டப் பட்டது. ஆனால் அந்த நம்பிக்கை இப்பொழுது நிச்சயமாக இல்லை. தர்ம ஸ்தாபனங்கள், கோவில்கள் போன்றவைகளுக்கு 200 ஏக்கர் இருந்தால் போதும் என்ற கணக்கில் மீத நிலம் கணக்கிடப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஒரு ஏக்கர் கூட எல்லா ஜில்லாவிலும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை போய் விட்டது. நிலவுடமையில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வை குறைப்பதற்காக இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் நோக்கத்தை மையமாக வைத்து இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே ஏற்றத் தாழ்வு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த மசோதா வருவதற்கு முன்பாகவே, இப்படிச் சட்டம் வருகிறது என்று தெரிந்தவுடனே ஒருவர் பேரில் இருந்த நிலத்தை பலர் பேரில் மாற்றி, ரிக்கார்டில்தான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறதே தவிர சாகுபடி செய்வதும், அனுபவிப்பதும் அதே குடும்பம்தான் என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உண்மையில் நமது நாட்டு மக்கள் மத்தியில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், பொதுவாக எல்லாத் தலைவர்களும் என்ன

29th August 1961] [Sri M. P. Subramaniam]

சொல்லி வந்தார்கள் என்றால், விவசாயத்தை நம்பி வாழ்பவர்களில் 100ல் 60 பேர்களுக்கு இரவு பகல் நிலத்தில் பாடுபட்டு உழைக்கக் கூடியவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு நிலத்தில் உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும், அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு உண்மையிலே ஊக்கம் ஏற்படும், ஆகவே யார் உழைக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் நிலத்தின் உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி வந்தார்கள். அதைக் கிஞ்சித்தேனும் மனதில் கொண்டு இதைத் தயாரித்ததாகத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் எதிர் தரப்பிலுள்ளவர்கள் சுட்டிக் காட்டியபடி இதுகாறும் அன்றாடம் கூலிகளாக இருந்தவர்கள் கொஞ்ச காலத்திற்காவது நிலத்தில் சாகுபடி செய்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு 30 என்றிருப்பதை 15 ஏக்கர் என்று குறைக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டபோது, இதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது, லாஜிக்கலாக என்ன இருக்கிறது என்று கேட்கப்பட்டது. அப்படியானால் 30 ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொள்வதற்கு லாஜிக்கலாக என்ன இருக்கிறது என்று நான் திருப்பிக் கேட்க விரும்புகிறேன். உச்ச வரம்பைக் குறைத்தால் உபரி நிலம் கூடுதலாகக் கிடைக்கலாம், அதனால் நிலமில்லாதவர்களில் அதிகமான நபர்களுக்கு நிலம் விநியோகிக்கப்படலாம் என்பதைத் தவிர வேறு இல்லை. இதற்கு லாஜிக்கலாக ஒன்றுமே சொல்ல முடியாது. அரசாங்கத்தால் இன்று சிலருக்கு 1,500 ரூபாய் சம்பளமும், சிலருக்கு 100 ரூபாய் சம்பளமும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு லாஜிக்கலாக என்ன சொல்ல முடியும் என்று கேட்கிறேன். எக்கனமிக் ஹோல்டிங் இருக்க வேண்டும் என்ற விஞ்ஞான கருத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால், இன்றைக்கு இரண்டு ஏக்கர்களை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு ஜதை மாடுகளை வைத்துக் கொண்டு அதன் மூலம் சாகுபடி செய்து கொண்டு இருக்கிறான் என்றால் அதையும் எக்னமிக் ஹோல்டிங் என்றுதான் சொல்ல முடியும். இன்றைய நிலைமையில் உண்மையில் இரண்டு மூன்று ஏக்கர்கள் ஒருவனுடைய கையிலிதால் அதை நன்கு சாகுபடி செய்து நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். எக்னமிக் ஹோல்டிங்காக இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதே நேரத்தில் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சுவதற்கில்லை. ஏதோ 100 போட்டு 80 ரூபாய் எடுப்பதுதான் லாபம் என்று மட்டும் நாம் கருத முடியாது. சாதாரண சிறிய விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், குறைந்த அளவில் சாகுபடி செய்தாலும், அவர்களுடைய உற்பத்தி அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே 30 ஏக்கர் என்றிருப்பதை 15 ஏக்கர் என்று குறைத்தால்தான் ஓரளவுக்கு நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பவர்களாக ஆவோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிலத்திலிருக்கின்ற ஈடுபாட்டைக் குறைத்து தொழில் துறையில் ஈடுபாட்டை அதிகப்படுத்த

11-30
a.m.

[Sri M. P. Subramaniam] [29th August 1961]

வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும் அதை 3-வது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கும் இல்லை. அரசாங்கத்திற்கும் இல்லை. அத்தகைய நிலை ஏற்படும் வரையில் நிலத்தை நம்பியிருக்கிறவர்களுக்கு உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். இதுவரை குத்தகைதாரர்களாக இருக்கின்றவர்கள், நிச்சயமாக பண்ணையார்களாகவும், கூலியாட்களாகவும் இந்த மசோதாவால் மாற்றப்படுவார்கள் என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, விதிவிலக்கு என்ற பெயரால், ஆரம்பத்தில் மசோதா கொண்டு வரப்படும்போதே இம்மாதிரியான விதிவிலக்கு தேவையில்லை என்பதை பலர் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இப்போது பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப்போய்விட்டு வந்ததின் பின்னால், தர்ம ஸ்தாபனங்கள், கல்வி ஸ்தாபனங்கள், டிரஸ்ட்கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்ட காலத்தில், இந்த ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும், அதற்காக 200 ஏக்கர் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம், அதற்கு மேல் செலவு ஏற்பட்டால் அதை தஸ்திக் அலவன்ஸ் என்ற முறையில் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவாதம் அளித்திருந்தோம். ஆனால் இப்போது அது அடியோடு நீக்கப்பட்டிருப்பது, இந்த மசோதாவைப்பார்க்கின்ற நேரத்தில் மிகவும் ஏமாற்றமாகவே இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சனையை அணுகும்போது இதில் யார் சொந்தக்காரர்கள் என்பதைப் பார்த்து, இந்தப் பிரச்சனையை அணுகக்கூடாது. அரசாங்கமே இதன் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கான நஷ்டஈட்டுக்குப் பதிலாக, ஆண்டுதோறும் தர்ம காரியங்களுக்காக எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட வேண்டுமோ அதை அரசாங்கமே செய்து கொள்ளலாம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்போதுதான் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலமளிப்பதற்கு இது பயன்படும் என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மேலும், மலைத்தோட்டம், பழத்தோட்டம், பாக்குத்தோட்டம் இவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், இதை நல்ல முறையில் கிரிய அளவில் சாகுபடி செய்ய முடியாது என்றும் இதனால் தேசிய நஷ்டம் ஏற்படும் என்றும் கூறப்படுகிறது. விதிவிலக்கு அளிப்பதில் பாக்குத்தோப்பை என்ன அவசியத்திற்காக சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இரண்டு ஏக்கர் பாக்குத்தோப்பு இருக்கிறது என்றால், இரண்டு ஏக்கர் மற்றெந்த நிலங்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற வருமானத்தை விடவும் இதிலிருந்து கூடுதலான வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக சேலம் போன்ற இடத்தில் மேட்டான இடத்தில் 100 ஏக்கர் இருப்பதும், சாதாரணமாக 2 ஏக்கர் பாக்குத்தோப்பு

29th August 1961] [Sri M. P. Subramaniam]

வைத்திருப்பதும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஏன் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பார்க்கும் போது, பலர் எனக்கு முன்னால் குறிப்பிட்டது போல், இதில் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சிலரை திருப்பிப்படுத்துவதற்கு, அவர்களது அனுதாபத்தை பெறுவதற்கு இந்த விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன். அதைப் போலவேதான் கரும்பு சாகுபடிக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது இப்போது. துவக்க காலத்திலேயே இதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று இரண்டு தரப்பிலிருந்தும் அங்கத் தினர்கள் எடுத்துக்கூறினார்கள். இப்போது ஸுகர் பாசுடரிக்கு என்று கரும்பு சாகுபடியாக மாற்றிவிட்டால் இதிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்துவிடலாம் என்றிருக்கிறது. இன்று நாட்டிலிருக்கிற ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை, தங்களுடைய நிலங்களை கரும்பு சாகுபடியின் கீழ் பதிவு செய்து கொள்ளவில்லையே என்று தென்றாங்காடு மாவட்டத்தில் ஒவ்வொருவரும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அங்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்த கொண்டிருக்கிறது. எங்கவிடத்தில் இருக்கின்ற நிலத்தை கரும்பு சாகுபடிக்காக, சர்க்கரை ஆலையில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஒவ்வொருவரும் கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே சேலத்திற்கு பக்கத்தில் சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. இந்தப் பக்கத்தில் கரும்பு சாகுபடி செய்வதில் ஒரு ஏக்கருக்கு 1,000 ரூபாய் நிகர லாபம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பலர் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு வழி இருக்கிறது. ஏற்கனவே சர்க்கரை ஆலைகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும், தங்களுக்கு இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள்; அந்த முறையில் அவர்களுடைய சொந்த செல்வாக்கினால்தான் இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமே தவிர வேறு எந்தவிதமான காரணமும் இதற்கு இருப்பதாக என்ருக்குத் தெரியவில்லை. இம்மாதிரி கோரிக்கைகளுக்கு விட்டுக்கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்தச் சர்க்காரைப்பற்றி என்ன நினைப்பது என்பதைத்தான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இப்போது இங்கு கழிந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக நடைபெறும் விவாதங்களைப் பார்க்கும்போது, அதில் கட்சி அரசியல் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி, இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி, நிலச்சுவான்தார்களை ஆதரிக்கக்கூடியவர்களையும், இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயிகள் சிறிதளவாவது பயனடைய வேண்டும் என்கின்ற எண்ணமுடையவர்களையும் நம்மால் பார்க்கமுடிகிறது. ஆகவே இதில் வேறு எந்தவிதமான அரசியல் கட்சி வித்தியாசம் இருந்தாலும் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[29th August 1961]

* SRI K. G. PALANISAMY GOUNDER :

தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் சர்க்காரால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் இந்த நிலச்சீர்திருத்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன். இந்த நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவை நீண்டகாலமாக கொண்டு வரவேண்டும் என்று எண்ணி, அதைக் கொண்டு வந்து, அதை பின்னால் பொறுக்குக்கமிட்டிக்கு விட்டு, பொறுக்குக்கமிட்டியில் நல்ல பல முடிவுகளை செய்து, அதன் பின்னால் இப்போது அதைப்பற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பல நல்ல காரியங்களை, பல நல்ல யோசனைகளை எல்லாம் நாம் ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்து நமது நாட்டுக்கு ஏற்றவாறு நல்ல முறையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது, அதற்காக பொறுக்குக்கமிட்டிக்கு ஏன் பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலச்சீர்திருத்த மசோதாவில் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களையும் பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்களையும் பலர் தெரிவித்தபோதிலும், எங்களுடைய நிலையை யோசித்துப் பார்க்கும்போது, இந்த மசோதாவின்படி நாம் எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற நிலத்திற்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய நஷ்ட ஈட்டை தவணையில் கொடுக்கப்போகிறோமா அல்லது பத்திரங்கள் மூலம் கொடுப்பதா என்கின்ற ஒரு பெரிய பிரச்சனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் பெரிய அளவு நிலங்களை வைத்து அனுபவித்த நிலச்சுவாந்தார்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி எழுதி வைத்தார்கள் என்பதையோ அல்லது யாருக்கு விற்ப்பிருக்கிறார்கள் என்பதையோ நாம் எண்ண வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இன்றைய தினம் நிலம் எப்படியோ பிரிந்து விட்டது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிலம் நிலச்சுவாந்தார்களிடத்தில் இல்லவே இல்லை. சர்க்கார் நினைக்கக்கூடியதும், மற்ற தலைவர்கள் நினைக்கக்கூடியதும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அந்த நிலங்களை விநியோகிக்க வேண்டும் என்பதுதான். சர்க்கார் எண்ணக்கூடிய எண்ணங்களை நிலச்சுவாந்தார்களே செய்துவிட்டால் இதனால் சர்க்காருக்கு ஒரு பெரும் பொறுப்பு கழிந்துவிட்டது என்று நான் நினைக்கிறேன். சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் அதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்று எண்ணியதுண்டு நான். அந்த முறையில் இல்லாமல் சர்க்கார் செய்யவேண்டிய கடமைகளை, வேலைகளை, நிலச்சுவாந்தார்கள் செய்துவிட்டார்கள் என்றால் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். 30 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள்தான் நிலத்தை வாங்கியிருப்பார்களேயொழிய, வாங்கியிருக்கக் கூடிய நிலத்தை மறைத்துவிட முடியாது. நிலத்தை மறைத்து விட்டால் பின்பு அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

நஷ்டஈடு கொடுக்கும்போது சில்லரை சில்லரையாகக் கொடுத்து வருஷா வருஷம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் செலவழித்து விடுங்கள் என்று சொல்லுவது நல்லதல்ல. அவர்

29th August 1961] [Sri K. G. Palanisamy Gounder]

களுக்கு ஓரளவு தொகையை, 8-ல் ஒரு பங்கோ, 4-ல் ஒரு பங்கோ, தொகை குறைவாக வரும்போது பாதியோ கொடுத்து விட்டால் இந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு பல தொழில்களில் போட்டு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்று நான் தாழ்மையாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் நஷ்டஈடு கொடுக்கும்போது பல தரமாக—4-5 தரமாகப் பிரித்து முழுத்தொகை கொடுக்க வேண்டியதும் அல்லது பாதித் தொகை கொடுக்கவேண்டும் அல்லது 4-ல் ஒரு பங்கு, அல்லது 8-ல் ஒரு பங்கு என்று வைத்து கணிசமான தொகை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் நிலச்சுவார்த்தார்களும் இந்த நாட்டில் வாழ வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது போக எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் அது மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். நண்பர் தேவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல மிகவும் பிற்பட்ட பிரதேசம் எங்களுடைய பகுதி. அந்தப் பகுதியில் எடுத்துக் கொண்டால் மற்ற பிரதேசங்களில் உள்ள நஞ்சை நிலங்களில் 10 ரூபாய்க்கு மேல் வரி உள்ள ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு சாதாரணமாக 10 ஏக்கர் ஈடு செய்ய முடியாது. 10 ஏக்கர் மேடு, காடு புஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் கொடுத்தால், நிச்சயமாக எங்கள் பகுதி மக்கள் 10 ஏக்கரை விட்டுவிட்டு ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்திற்கு இடம் மாற்றிக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில் இருக்கும் பகுதிகளில் $1\frac{1}{4}$ ரூபாய்க்குக் கீழே தீர்வையுள்ள நிலங்களில் 4 ஏக்கர் என்பது ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பது பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ளுவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். இதைக் குறைந்தது 6 ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். லோயர் பவானி, அமராவதி பகுதிகளில், பாசன வசதி இருக்கும் பகுதிகளில் மராமத்து செய்து தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. வருமானம் மிக மிகக் குறைந்ததாக இருக்கிறது. இவ்வளவு நாள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த விவசாயிகளுக்குப் புதிதாகத் தண்ணீர் கொடுத்திருந்தும் அவர்கள் முழுப் பலனை அடைய முடியவில்லை. ஆகையால் லோயர் பவானி பிரதேசங்கள், அமராவதி பிரதேசங்கள் ஆகிய இடங்களில் குறைந்தது 2 ஏக்கர் என்றாவது நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இரண்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயம் செய்தாலும் ஒரு ஏக்கருக்கு ஈடு செய்ய முடியாத நிலை தான் இருக்கும். உச்ச வரம்பை வேண்டுமானால் குறைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர வருமான அடிப்படையில் மாற்றி அமைத்தால்தான் இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும், நல்ல நிலங்களை வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தில் பாதி அளவுக்காவது கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் முழு அளவு இல்லாவிட்டாலும் பாதி

[Sri K. G. Palanisamy Gounder] [29th August 1961]

அளவாவது கிடைக்கும். இந்த நிலைமையைப் பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து 6 ஏக்கர் என்றும், 2 ஏக்கர் என்றும் நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நில வருமான வரி விதித்தோம். இந்த வருமான வரியின் நிலைமையை நாம் நன்கு யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எவ்வளவு வரி போட்டிருக்கிறோம்? என்னென்ன செலவு ஆகியிருக்கிறது? என்னென்ன வருமானம் வருகிறது? இதைப்பற்றி பெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தால் விவசாயிகள் என்ன கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது தெரியும். இன்று நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்தவுடனே வருமான வரியை இந்த பசலியிலிருந்து விட்டுவிட வேண்டும். அப்போது தான் சாதாரண மக்கள் ஓரளவு பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் சுதந்திரமாக வாழ்ந்த இந்த நாட்டிலே இன்று பலதரப்பட்ட கணக்குகளையும் பல சிக்கல்களையும் ஏற்படுத்தி சாதாரணமாக 30 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் கூட கணக்கு வைக்கும் நிலைமை வருமானால், அவர்கள் அலைகின்ற அலைச்சலைப் பார்க்கும்போது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்கள் எங்களுக்கெல்லாம் வரி போட்டு விட்டார்களே என்று சொல்லும்போது மன வேதனை அடைகிறோம். இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி 10 மாதங்களுக்கு முன்பே முடிவு செய்து விட்டோம். அந்தக் காலத்திலிருந்து இல்லாவிட்டாலும் இந்த ஆண்டிலிருந்து நிச்சயமாக அதை நீக்கியாகவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

இன்னும் இதிலே பல சீர்திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சீர்திருத்தத்திலே பொருளாதாரத் துறையில் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இன்று எடுத்துக் கொண்டால் பாக்குத் தோப்பு மிகவும் அவசியமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மற்றவைகளுக்கு விலக்குக் கொடுத்திருப்பது சரி. தேங்காய்க்கு விதி விலக்குக் கொடுத்திருப்பது பொருத்தமானது. பொருளாதாரத் துறையிலும் உணவுத் துறையிலும் அதற்கு விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டியது முக்கியம். ஆனால், இதே நேரத்தில் பாக்குக்கு விதி விலக்கு கொடுத்திருப்பது மிகவும் பொருத்தம் இல்லாதது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதையும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கமிஷனர்களையும், டிரிப்யூனல்களையும் வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் வைத்து இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் இயங்கி, நாட்டின் பொருளாதாரத் துறையும், உணவுத் துறையும் விரித்தியடையக் கூடிய பல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்து க்ளாஸ் பை க்ளாஸ் வரும்போது நான் சொன்ன கருத்துக்களை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இந்தச்

29th August 1961] [Sri K. G. Palanisamy Gounder]

சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் எங்கள் பகுதியில் பல சிக்கல்கள் நிவர்த்தி யாகும். பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் 10,000 ஏக்கர், 5,000 ஏக்கர் என்று வைத்திருந்தவர்கள் இப்போது 30 ஏக்கர்தான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறோம். அவர்களுடைய நிலையை கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். 5 ஏக்கர் வைத்திருப் பவனுக்கு பூமி இல்லை என்று சொன்னால் அவன் அந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறான். அப்படியிருந்தபோதிலும் 1,000 ஏக்கர், 2,000 ஏக்கர் என்று வைத்திருந்தவர்கள் ஒரேயடியாக 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்களென்றால் அந்த அளவுக்கு அவர்கள் ஒத்துழைத்து அரசாங்கம் செய் திருக்கிற சட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு நம்மோடு இருப்பதற்கு அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், நம்முடன் இருந்து இந்தச் சட்டத்துக்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துப் பாராட்டுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைத் தயாரித்துள்ள நமது அரசாங்கத்திற்கும், அமைச்சர் அவைக்கும் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன், வணக்கம்.

* SRI M. WILLIAM : Mr. Chairman, in supporting the Bill under consideration, I wish to offer a few remarks. The Preamble of the Bill clearly shows that the object of the Bill is to promote justice, both social and economic and to remove the glaring inequalities that exist in society, and also to secure and control the material resources of the community and to prevent concentration of wealth to the common detriment. These are no doubt noble and laudable objects. But, I wish to point out that similar measures have to be taken up also in respect of other aspects of economy and if it had been done, there would not have been so much of attack on this Bill. We find that the other aspects of economy remain completely untouched. An individual or family can own any number of buildings in Madras city or other cities. Also, wealth is now concentrated in the hands of the business magnates and also Firms. If similar measures are taken to regulate their income and also to limit the number of buildings which each individual or family can possess in the towns and cities and also to remove in a way the glaring inequalities that exist in the pay-scale of officers and those measures are implemented, there would not be much opposition to the Bill from the landed people and landed interests. To effect justice—both social and economic—it is highly necessary that such measures ought to be taken up. I request the Hon. Minister to bring in legislation in this direction also.

Before this Ceiling Bill a few other measures should have already been brought forward and passed into law, especially in regard to the abolition of special rights on land, viz., Kanom dues, Tiruppuvaram dues and Manyamkaram dues. These intermediary

[Sri M. William]

[29th August 1961]

interests should be wiped out. Legislation in that regard ought to have preceded this Ceiling Bill. So far as Kanyakumari district is concerned, the Oodukoor Tenure is working great hardship. The Oodukoor Proclamation has been kept in abeyance now. An order from the Government to revive that proclamation and implement all the provisions of the proclamation is highly necessary before the Land Ceiling Bill is passed.

Coming to the Bill under consideration, I do not think that in the present set-up and in the present context, since similar measures are not adopted in respect of the other aspects of economy, a ceiling of 30 standard acres cannot be said to be too high. Because, the landed in interests have also to live, they have also to educate their children and they too have to lead a decent life and they too have to keep up their status in society. So, the ceiling of 30 acres is highly necessary.

Coming to the other aspect, viz., whether this legislation will enable the Government to take over any appreciable extent of surplus land for distribution, I can only say there will not be any surplus lands. Probably, it will be a skeleton or bone without the marrow and without life. Because, the list of exemptions given under the Bill clearly shows this. We find from the list that orchards, topes, areas having fruit-bearing trees, etc., have all been exempted. Plantations have been exempted. It means that only sandy portions which are useless and which cannot be cultivated and dry lands will be left for distribution. Probably, a few thousands of paddy lands may also be left out. My opinion is that the energy, time and money spent so far, for the consideration of this Bill and also in the tour of the Select Committee throughout the State have been in vain. After the Bill is passed, I am sure there will not be any surplus land left to be profitably distributed among the landless poor people.

The Select Committee had worked miracles when the Bill was placed before it. There is already objection to fixing 30 standard acres as the ceiling limit. The Select Committee has gone a step further and has allowed each member in a family to have separate property, besides the 30 acres for the family, up to 10 acres. If this is accepted, the object of the Bill will be defeated. If each member can own separate property of 10 acres, in addition to the 30 acres for the family, the family of 5 members can have 50 acres plus 30 acres. The very object of the Bill is defeated by the introduction of this provision. That is my view, Sir.

With regard to alienations, the public knew sufficiently early that such a Bill will be brought into effect and implemented. Anticipating this legislation, most of the landed interests have already alienated their lands. With a view to ensuring that at least a few thousands of acres were available for distribution among the landless poor, benami transactions that have been entered into after 1955 should be taken into account and those

29th August 1961]

[Sri M. William]

documents should be declared as nullities. There is of course the Authorised Officer who will be appointed, but it is very doubtful how far he will be able to effectively adjudicate concerning these matters.

We also see exemptions having been given to Sugar Factories and opening of new factories, etc. Taking advantage of this large tracts of land will be set apart for sugar cultivation, the result will be that no lands will be left for distribution among the landless people. So, I request the Hon. Minister to bring forward suitable amendments to see that sufficient extent of lands could be taken over as surplus lands for distribution among the landless poor. With these words, I conclude my speech, Sir.

***SRI M. KARUNANITHI:** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொறுக்குக் குழுவுக்குச் சென்று, ஏற்கனவே இருந்த அறைகுறை ஜீவனையும் இழந்துவிட்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவைப் பற்றி வருத்தத்தோடு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நில உச்ச வரம்பு மசோதா, தமிழகத்திலே உள்ள நிலச் சுவாந்தார்களிடத்திலே குவிந்து கிடக்கின்ற தனிப்பட்ட நிலங்களை, ஏழை எளிய விவசாயிகளைப் பொறுத்த அளவிலே, அவர்களுடைய வாழ்விலே ஒரு நல்ல திருப்பத்தை உண்டு பண்ணும் என்று எண்ணி, தமிழ் நாட்டிலே உள்ள எல்லா முற்போக்கு அரசியல் கட்சிகளும், காங்கிரசிலே தப்பித் தவறி இருக்கக்கூடிய தீவிரவாதிகளும் எண்ணி வரவேற்று மகிழ்ந்தோம். அப்படி வரவேற்கப்பட்ட இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடப்பட்டு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிலே இருந்த சூடு குறைக்கப்பட்டு, கடைசியிலே இந்தப் பொறுக்குக் குழு குளிர்ச்சியான கொடைக்கானலிலே கூடி ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனை செய்த போது ஜில்லிட்டு, இப்போது இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே கொண்டுவந்து வைக்கக்கூடிய ஒரு பரிதாபகமான நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, தனிப்பட்டோரிடம் நிலங்கள் குவிந்து இருப்பது தேசிய நீதி ஆகாது என்கிற கருத்தின் அடிப்படையிலேயும், மிராச்தார்கள் கொடுமையையும், அவர்கள் விவசாயிகளை அடிமைப்படுத்திக் கொண்டு இன்னல் புரிவதையும் அவர்களிடம் அடிமை முறிச்சீட்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டு அவர்களை நிரந்தரக் கூலிகளாக்குகின்ற வேதனை நிலையிலே இருந்து அவர்களை மீட்கலாம் என்ற ரீதியில் இந்த மசோதா பயனுள்ளதாக இருக்குமென்றும் எண்ணி இந்த மசோதாவை வரவேற்றவர்கள் அனைவருமே, ஏமாந்து போகக்கூடிய சூழ்நிலையில், மேலும் வருத்தத்தை அளிக்கின்ற வகையில் பொறுக்குக் குழுவினர் திருத்தங்கள் அளித்திருக்கிறார்கள்.

[Sri M. Karunanithi] [29th August 1961]

12-00
noon

இந்த மசோதாவைப் பார்த்து, இந்த நாட்டிலுள்ள சுதந்திரா கட்சிக்காரர்கள் எந்தான் பீதி அடைகிறார்களோ, பயப்படுகிறார்களோ என்கின்ற ஆச்சர்யம் என்போன்றவர்களுக்கு ஏற்படாமல் இல்லை. ஏனென்றால், இந்த மசோதா முழுக்க முழுக்க மிராசுதார்களுக்காக தயாரிக்கப்பட்ட மசோதாவாகும். கடந்த 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த மசோதா, 'வரப் போகிறது, வரப்போகிறது', என்று அதி தீவிரமாக விளம்பரப் படுத்தப்பட்டு, 'இந்த மசோதா இப்படி இருக்கலாம், அப்படி இருக்கலாம்' என்று விவசாயிகளின் நாக்கில் தேன் தடவப்பட்டு, தேர்தல் பிரசாரமாக சில ஆண்டுகளாக பயன் படுத்தப்பட்டு, இந்தத் தேர்தல் பிரசாரம் இப்பொழுது காங்கிரசு ஆளவந்தார்களால் தீவிரமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா எப்படித் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் யூகிக்கிறேன் என்றால், நாட்டிலுள்ள மிராசுதார்கள் அத்தனை பேர்களையும் அழைத்து, 'இம்மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டுவரப் போகிறோம்; அதற்குள் பிரிக்க வேண்டிய நிலத்தைப் பிரித்து விடுங்கள்; உங்களுடைய வீட்டிலுள்ள உற்றார், உறவினர்களுக்கு, பேரன் பேத்திகளுக்கு, சுற்றத்தார்களுக்கு, நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களுக்கு, வேண்டியவர்களுக்கு எழுதிவைத்து விடுங்கள், அதற்குப் பிறகு இந்த மசோதா கொண்டு வருகிறோம்' என்று சொல்லி, மறுபடியும் இறுதியாக இந்த மசோதா தயாரிக்கும்பொழுது அவர்களைக் கூப்பிட்டு, 'சொன்னபடி செய்துவிட்டீர்களா? மசோதா கொண்டு வரலாமா?' என்று அவர்களிடம் உத்தரவு கேட்டுவிட்டு, இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாக நான் யூகிக்கிறேன். அசல் மசோதாவில் இருந்த ஒரு சில நல்ல விஷயங்கள்கூட, 'திருத்தம்' என்கிற பெயரால், பொறுக்குக் குழுவில், சேதப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன—சீரழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

விதிவிலக்குகள் எண்ணிக்கையில் அடங்காது. ஏறத்தாழ 17 விதிவிலக்குகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுக் கழகங்கள், நில அடமான பாங்குகள் வசம் உள்ள நிலங்கள், விவசாயத்துறை நிறுவனங்களுக்குள்ள நிலங்கள், பால் பண்ணைத் தொடர்புள்ள நிலங்கள், கால்நடைப் பண்ணை நிலங்கள், விறகுக்காக சாகுபடிச் செய்யப்படும் நிலங்கள், பதிவாகாத கூட்டுறவுக் கழகங்களின் நிலங்கள், தொழில் அல்லது வர்த்தகச் சங்கங்களின் நிலங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள், சர்க்கரை ஆலை நிலங்கள், இனி ஏற்படப்போகும் புதிய சர்க்கரை ஆலை நிலங்கள், தோப்புகள், மத்திய மாநில அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள், கல்வி நிறுவன நிலங்கள், மத நிறுவன நிலங்கள், மலைப் பகுதி நிலங்கள், பூமிதான இயக்க நிலங்கள்—இப்படி, 17 வகைகளில் விதிவிலக்குகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பூமிதான இயக்க நிலங்கள் போன்ற ஒன்றிரண்டு வகைகளுக்கு கொடுத்துள்ள விதிவிலக்குகள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவை என்றாலும், இங்கே

29th August 1961] [Sri M. Karunanithi]

தரப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான விதிவிலக்குகள் உள்ளபடியே நம்மை அயரச் செய்யக்கூடிய விதிவிலக்குகள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவேதான், இந்த மசோதாவை, 'ஏட்டுச் சர்க்கரை, தாகத்தைத் தீர்க்காத தண்ணீர், அரும் பசிக்கு உதவாத அன்னம்', என்று விமர்சிக்க விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே நிலங்களை மிராசுதார்கள் தங்களுக்குள் பிரித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள் என்கின்ற குற்றச்சாட்டை இந்த மாமன்றத்திலுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும், கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்களும், ஏனைய முற்போக்கு உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், நம்முடைய அமைச்சர் மாணிக்கவேலு அவர்கள்—அதைக் கேலியான பதிலாகக் கருதினார்களோ அல்லது உண்மையான பதிலாகக் கருதினார்களோ—பிரிக்கவேண்டும் என்றுதானே எதிர்பார்த்தோம்? அதன்படி பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது, என்று அடிக்கடி சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி நண்பர்களும் அதே கருத்தைத் திருப்பி திருப்பி, 'பிரிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினோம்; பிரித்துவிட்டோம்', என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வாதத்தை எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது. நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் பார்த்த ஒரு சினிமாப் படம் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அது 'சபாபதி' என்ற படம்; அந்தப் படத்தில் வேலைக்காரனைக் கூப்பிட்டு, 'சோடா உடைத்துக்கொண்டுவா? என்று எசுமான் சொன்னபொழுது, அந்த வேலைக்காரர், சோடா பாட்டில் ஹாலில் போட்டு 'படார்' என்று உடைத்து விட்டார்; 'ஏனடா உடைத்தாய்?' என்று எசுமான் கேட்ட பொழுது, வேலைக்காரன், 'சோடாவை உடைக்கத்தானே சொன்னீர்கள், உடைத்துவிட்டேன்' என்று சொன்னான். அப்படி, 'சோடாவை உடைக்கச் சொன்னீர், உடைத்தேன்', என்று கூறிய வேலைக்காரன் பேச்சுக்கும், 'பிரிக்கத்தானே சொன்னீர்கள், மிராசுதார்களுக்குள்ளே பிரித்து விட்டோம்' என்று வாதமிடுகிறவர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. 'பிரிக்கத்தானே வேண்டும்' என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலங்கள், '30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்' என்ற அளவிலே மாத்திரம் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. '30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பாக நிர்ணயிக்கப்படும்', என்ற வருங்கால உண்மையை மிராசுதார்களுக்கும், நில வேந்தர்களுக்கும் முன்னமே உணர்த்தப்பட்டதன் காரணமாக அவர்கள் 30, 30 ஏக்கராவாகப் பிரித்துவைத்திருக்கிறார்கள். 1952-ம் ஆண்டிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, மற்றவர்களுக்குப் பாகப் பிரிவினை செய்யப்பட்டு பராதீனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அந்த நிலங்களின் பிரிவினை செல்லுபடியாகாது; '1952-லிருந்து இந்த மசோதாவுக்கு உயிர் கொடுப்பதற்கு இந்த சர்க்கார் முன்வருமா?' என்று கேட்டால், அமைச்சரவை முன் வருவதற்குத் தயாராக இல்லை என்பதைத்தான் அவர் தம் சூசகமான பதில்கள் நமக்கு உணர்த்தி வருகின்றன. அதோடுமட்டுமல்ல; நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால்

[Sri M. Karunanithi] [29th August 1961]

‘30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவின் நிலையைப்பற்றி நான் கூறுகிற நேரத்தில்—15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்தான் ஒரு குடும்பத்திற்கு இருக்க வேண்டும்; அதற்கு மேல் அதிகப்படியாக உள்ளவர்களுக்கு சராசரியாக 2 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இருக்க வேண்டும்; அதிகப்பட்சமாக 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்வரை அனுமதிக்கலாம்’, என்று இருக்கிற எங்களுடைய திருத்தத்தை—முற்போக்குக் கட்சியினுடைய திருத்தத்தை, இந்த சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு, 1952-லிருந்து இந்த மசோதா உயிர் பெறவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லுவதை ஏற்றால், 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று பிரித்துக்கொண்டிருக்கிற சிறு மிராசுதார்களிடம்கூட, தனியார்களிடமும் கூட 15 ஏக்கராவை விட்டுவைத்து, மிச்சத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய முன்னேற்ற நிலைமை ஏற்படும் என்ற யோசனையை நான் சர்க்காருக்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை ஆளும் கட்சியில் உள்ள பலரும், அத்தனை பேருமே—ஒரு சிலரைத் தவிர—‘இந்த மசோதா, விவசாயிகளுக்குப் பாடகமானது’, என்கின்ற உண்மையை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்; விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடியது அல்ல இந்த மசோதா, என்ற படப் பிடிப்பினை இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த சர்க்கார், இந்த அமைச்சரவை, தங்களுக்கு இருக்கிற எண்ணிக்கை பலத்தை அடிப்படையாக வைக்காமல், இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி—திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி—ஏனைய முற்போக்கு கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி—என்ன பேசினார்கள் என்ற எண்ண பலத்தை அடிப்படையாக வைத்து, இந்த மசோதாவைப் பற்றி ஓர் நல்ல முடிவுக்கு வருவார்களேயானால், இந்தத் திருத்தங்கள், பொறுக்குக் குழுவினால் செய்யப்பட்ட மிராசுதார்களுக்குச் சாதகமான திருத்தங்கள் அனைத்தும் விலக்கப்பட்டு, அசல் மசோதா இன்னும் தீவிரமாக்கப்பட்டு, ‘உழுபவர்களுக்கே நிலம் சொந்தம்’ என்கின்ற ஒரு புனிதமான நல்ல காரியத்தைச் செய்வதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதாகக் கருதப்படும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் பதிவாகாத கூட்டுறவு சங்கங்கள், சர்க்கார் அங்கேயாரம் பெற்ற வர்த்தக அல்லது தொழில் நிறுவனங்களுக்குள்ள நிலங்கள், விறகுக்காகப் பயிரிடப்படும் நிலங்கள் முதலியவற்றிற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விறகுக்காகப் பயிரிடப்படும் நிலம் என்று சொல்லும்பொழுது, விறகு என்ற பெயரால் பல மிராசுதார்கள் தங்கள் நிலங்களில் சவுக்கைப் பயிரிட்டு, அப்படி அவர்கள் பயிரிட்டதன் காரணமாக விதிவிலக்கு பெறக்கூடிய அந்த முயற்சியிலும் அவர்கள் வெற்றிபெற்றிருக்க

29th August 1961] [Sri M. Karunanithi]

கிருடர்கள். 'சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும்; அப்படிச் சொந்தமாக இருக்கிற அந்த நிலத்தை இந்த மசோதா தொடரது; இந்த மசோதா பாதிக்காது', என்றும் இந்தத் திருத்தங்கள் கூறுகின்றன. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், திருச்சி மாவட்டத்தில் பேட்டைவாய்த்தலை சர்க்கரை ஆலை துவக்கப்பட்ட நேரத்தில் 500 ஏக்கரா சொந்தமாக வாங்கப்பட்டது—கரும்பு சாகுபடிக்கு வசதியாக இருக்கவேண்டுமென்று. அந்த 500 ஏக்கரா நிலங்கள் இப்பொழுது விற்கப் பட்டிருக்கின்றன; காரணம், பேட்டைவாய்த்தலையைச் சுற்றியுள்ள சிறு மிராசதார்கள் அவரவர் நிலத்திலே கரும்பு சாகுபடி செய்து சர்க்கரை ஆலைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள். பேட்டைவாய்த்தலை சர்க்கரை ஆலைக்குச் சொந்தமான 500 ஏக்கரா நிலங்கள் இன்றையதினம் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற ஒரு உதாரணத்தை முன்னோடியாக வைத்து, சர்க்கரை ஆலைகள் என்ற பெயரால் கரும்பு நிலங்கள் இருக்கத்தான்வேண்டும்; தங்களுக்குச் சொந்தமான கரும்பு நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும்—என்று கருதுவது, காங்கிரசு சார்போடு இருக்கக்கூடிய ஒரு சில மிராசதார்கள், ஒரு சில நிலவெந்தர்கள் உச்சவரம்பி விருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று செய்யப்பட்ட காரியமே தவிர, வேறு அல்ல என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

எல்லாவற்றையும் திருத்தியவர்கள்—மிராசதார்களுக்கு அனுசாரணையாகப் பல திருத்தங்களைச் செய்தவர்கள், 60-வது ஷரத்தில் இருக்கிற உபரி பிரிவுகளில் கைவைக்காத சூட்சுமத்தை அமைச்சரவை உணர்ந்துதான் தீரவேண்டும். 60-வது ஷரத்தில், 1-வது (ஏ) உப பிரிவில் இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டம் வெளியிட்ட தேதிக்குப் பிறகு மிராசதார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய குத்தகை, தரவேண்டிய தேதிக்குப் பிறகு ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கப்படாவிட்டால், விவசாயியை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே பொறுக்குக் குழுவினர் திருக்கரத்தை வைக்கவில்லை. அதேபோல, (பி) பிரிவில், 'நிலத்தை அங்கமாகச் செய்தாலோ அல்லது அழிக்கக்கூடிய விதத்தில் அலட்சியம் செய்கிற குற்றம் செய்தாலோ அல்லது நிலத்திற்குக் கெடுதி உண்டாகிற வகையில் குற்றம் செய்தாலோ, விவசாயியை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றலாம்', என்றிருக்கிறது. அதேபோன்று, 60-வது ஷரத்தில் மிராசதார்கள் நிலம் துர்வினியோகப்படுத்தப்பட்டால் விவசாயியை வெளியேற்ற வழியிருக்கிறது. இந்த 30 ஏக்கரில், 5 ஏக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொண்டு—மிச்சம் 25 ஏக்கரை, 60-வது ஷரத்து உப பிரிவுகளை வைத்துக்கொண்டு, அனு அணுவாக—படிப்படியாக விவசாயிகளை வெளியேற்றி, இந்த 30 ஏக்கரையும் சொந்தத்தில் ஏகபோக சாகுபடி செய்யும் நிலைமையை மிராசதார் உண்டுபண்ணக்கூடிய வழிதான் இருக்கிறது.

[Sri M. Karunanithi] [29th August 1961]

கிறது. அப்படி நடக்கும்போது, வெகு விரைவில், மிராசுதாரிடம் கூலியாளாக வேலை செய்யும் நிலைமைதான் விவசாயிக்கு ஏற்படும். ஆகவே, இன்றைக்கு நம் தமிழ் நாட்டிலே மிக்க இழிவான—கொடூரமான—பரிதாபகமான வழியில் கொண்டுவரப்படுகிறது இந்த மசோதா என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இந்த 14 ஆண்டுகளின் ஆட்சியை இராமனுடைய வனவாசத்திற்கு ஒப்பிட்டால் இந்த மசோதா அங்கே தோன்றும் ஒரு 'மாய மான்'. அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் நேற்று ஒரு சாதாரண விஷயத் திற்கு மாயையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுதான் இந்த மசோதா என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மாய மான், விவசாயியை ஏமாற்றி இழுத்துச் செல்ல, அந்த நேரத்தில் 'வாக்குரிமை' என்ற சீதையை இந்த காங்கிரசு இராவணன் தூக்கிச் செல்வான்; இந்த வனவாச ஆட்சியில் இப்போது மாய மானைத் துள்ளவிட்டிருக்கிறது சர்க்கார்! அந்த விதத்தில் இந்த உச்ச வரம்பு மசோதா அழகாக அமைந்திருக்கிறது. இது விவசாயிகளை ஏமாற்றும் மசோதாவே தவிர வேறில்லை! இந்த மசோதாவினால், நிலப் பிரபுக்களுக்கு, நிலவேந்தர்களுக்குப் பயனே தவிர, ஏழைகளுக்கில்லை. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா, காடு கழலிகளில் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ உழைத்து நெல் மணிகளைக் கொடுக்கும் விவசாயிகளுக்குப் பயனளிக்காது. பிச்சைக்காரர்களுக்குத் தரப்படும் 'அம்மன் காசு' போன்றது இந்த மசோதா என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன் இருக்கும் நில உச்ச வரம்பு மசோதாவை ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா வருவதற்கு முன்னால், ஏதோ இது ஒரு பெரிய வரப் பிரசாதம் என்று நினைத்ததாகவும், இப்பொழுது அந்த வரப் பிரசாதம் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டதாகவும் பலர் பேசுகிறார்கள். பொறுக்குக் குழுவில், தீவிரமான முறையிலே பரிசீலனை செய்து வந்திருக்கும் காலத்தில் இதை ஏமாற்றும் மசோதா, ஏமாற்றிவிட்டார்கள், பொறுக்குக் குழுவின் பிரமாதமாகச் செய்யவில்லை என்று பலர் பேசினார்கள். நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன், ஏதோ இதற்கு முன் சொன்னதற்கு மாறாக மாயமாக வந்திருக்கும் மாய மான் என்றார்கள். இது மாய மான் இல்லை; ஆடும் மான். காமாலைக்காரனுக்குக் கண்ணில் பார்ப்பதெல்லாம் மஞ்சளாகப்படும் என்பது போல, உங்களுக்கு இது மாயமாகத்தான் தோன்றும். அவர்கள் செய்யக் கூடிய நாடகத்தில், மாய ஜாலங்களைக் காட்டி, மக்களை ஏமாற்றித் தங்கள் தங்கள் நலனுக்காக மாய ஜாலங்களைச் செய்கிறார்களே அம்மாதிரி என்று நினைக்கிறார்கள் போலும். அவர்களுக்கு இது அரசியல் சட்ட விதிகளின்படி இருந்தாலும் மாய மானை இருக்கலாம். உண்மையாக நாட்டின் நலனை, முன்னேற்றத்தைக் கருதி அக்கறை செலுத்தும் எந்த மனிதனும் இதை மாய மானாகக் கருத

29th August 1961] [Sri M. R. Kandaswamy Mudaliar]

மாட்டான். அரசாங்கத்தார் வோட்டு பிடிக்கச் செய்வதாக இருந்தால், இந்த எண்ணமே இருந்திருக்க முடியாது. ஆனால், அரசியல் சட்டத்தைப் புறக்கணித்து, இப்படிப் பேசி மக்களை ஏமாற்றி வோட்டு வாங்கலாம் என்று சில அரசியல் கட்சிகள் நினைக்குமேயானால், அதில் அவர்கள் ஏமாறுவார்கள். மக்கள் அப்படி ஏமாறும் காலம் மலையேறி விட்டது. மாயா ஜாலங்கள் செய்து, அழகான பேச்சுக்களால் மக்களை ஏமாற்றி, இந்த சட்ட மன்றத்திலே நீங்கள் அங்கம் வகித்து விடலாம் என்பது உங்கள் கனவே. இனிமேல் உங்கள் கனவு நனவு ஆகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி: “நீங்கள், நீங்கள்” என்று தங்களைச் சொல்லுகிறார் அங்கத்தினர்).

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should not use the word. ‘நீங்கள்’.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR: நான் தலைவரைச் சொல்லவில்லை. இவர்களைத்தான் சொல்லுகிறேன். கொடுத்த நேரத்தை வினாக்க இவர்கள் காடி விடுகிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER: தாங்கள் தயவு செய்து மசோதா வைப் பற்றிப் பேசுங்கள்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR: இன்றைக்குப் பொது மக்கள் சிறிது ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும் எப்படி அரசாங்கம் பார் யாருக்கு நன்மை செய்யும் என்று. பொறுக்குக் குழுவினோ ஏதோ தவறு செய்து விட்டார்கள் போன்றும், எந்த அம்சமும் பரிசீலிக்கப்படவில்லை போன்றும் சொன்னார்கள். மேய்ச்சல் தரைக்கு அதிகமாக விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி என்றால் மேய்ச்சல் தரைக்கு விடவேண்டாம் என்று கருதுகிறார்களா? இன்றைக்கு உரம் நல்ல முறையிலே போட்டால் தான் விளைச்சல் அதிகரிக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இயற்கை உரம் குறைந்தால் விளைச்சல் குறைகிறது என்று பல நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இயற்கை உரத்தைத் தயார் செய்ய கால்நடைகள் பராமரிக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, அவைகள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால், எந்த அளவுக்கு மேய்ச்சல் நிலம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அவைகளும் வளரும். அவ்வளவு மேய்ச்சல் நிலம் இல்லாவிட்டால், காங்கயம் காளைகள் உற்பத்தியாவது எப்படி? காங்கயம் காளைகள் இந்த நாட்டுக்கு வேண்டாம் என்று கருதுகிறார்களா? ஆகவே, அந்தக் கண்ணைக்கோடு பார்த்தால், இப்படி மேய்ச்சல் நிலம் ஒதுக்கியது சரியே.

மடாலயங்களைப் பற்றி சிலர் தவறான கருத்துக்களோடு சொல்லுகிறார்கள். மடாலயங்களுக்கு ஒதுக்கியிருப்பது, பரிசீலனை செய்யப் பட்ட பிறகு, நல்ல, சீர்திருத்த மனப்பான்மையோடு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நன்கு புரிந்து கொள்ளவேண்டும். மடா

[Sri M. R. Kandaswamy Mudaliar] [29th August 1961]

லயங்களில் யார் இன்றைக்கு வேலை செய்கிறார்கள்? மடாதிபதியா எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுகிறார்கள்? வேலைசெய்யக்கூடியவர்கள் சாப்பிடவில்லையா? ஆலயத்தில் பணி செய்பவர்கள் பிழைக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே கலைவளர்ச்சி செய்கிறோம் என்று சொல்லி, சினிமாக்களையே இவர்கள் வளர்க்கவில்லைபா? இவர்கள் சொல்லும் அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், சினிமாவைக் கலையையே அறவே ஒழிக்க வேண்டும். இந்த மடாலயங்கள், மக்கள் மடத் திருப்பணியில் ஈடுபட்டு, இறைவனை தொழும் மனோ நிலையை அடைய, அவர்கள் மனச்சாந்திக்காக இவைகளெல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஆலயத்தில், மடாலயங்களில், இறைவனைத் தொழ நல்ல ஒழுக்கத்தோடு, நல்ல மனப்பான்மையோடு, நல்ல பண்போடு செல்லவேண்டும். அவைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது அவர்கள் கடமை. ஆகவே, அவைகளுக்குக்காக வைத்திருக்கும் நிலம் சரியானது என்ற முறையிலே நல்ல கருத்தோடு செய்திருக்கிறார்கள். சினிமா கலைகளிலே ஈடுபட்டு, கதை எழுதி, வீண் பொழுது போக்காக அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களை, நல்ல ஒழுக்கத்தை, அதற்கான பண்பாட்டை ஏன் வளர்க்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இதற்கெல்லாம் அசாங்கம் ஆதரவு கொடுத்து, அவைகள் வளர்ச்சியடையும் முறையிலே சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கக்கூடிய நேரத்திலே, மடத்திற்கு இருக்கக்கூடிய நிலத்தை ஒதுக்கி இருப்பது எப்படித் தவறு என்று சொல்லமுடியும் என்று கேட்கிறேன். சரியான முறையிலே சீர்தூக்கிப் பார்த்துத்தான் இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே சந்தேகமில்லை. இன்னும் சிலர், பெருவாரியான நிலங்களை எல்லாம் மற்றவர்கள் பேரிலே ரிஜிஸ்டர் செய்துவிட்டார்கள், அது தவறு, அமைச்சரைக் கலந்து பேசித்தான் அவ்வாறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். அரசாங்கமே உபரி நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு பிரித்துக்கொடுத்தாலும்கூட இதே நிலைமை தான் இருந்திருக்கும். அந்த நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டுதான் நிலத்தை விற்ப்புவிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உபரி நிலம் எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருக்கு 30 ஏக்கரா நிலமிருந்தால் 5 ஏக்கராவை சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொண்டு மீதியுள்ளதை வாரத்துக்கோ அல்லது குத்தகை சாகுபடிக்கோதான் விடமுடியும். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது முன்பு யார் நிலத்திலிருந்தார்களோ அவர்கள்தான் சாகுபடி செய்வார்கள். சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி உழுது கொண்டிருக்கிறவர்களை வெளியேற்ற முடியாது. மேலும் எல்லா நிலத்தையும் நிலச்சுவான்தார்களே சாகுபடி செய்யப்போவதும் இல்லை. சொந்த சாகுபடிக்கு அனுமதித்துள்ள நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்றதை வாரத்திற்கோ அல்லது குத்தகைக்கோதான் விடப்போகிறார்கள். அப்படி குத்தகைக்கு விடக்கூடிய நேரத்தில் 60 : 40 என்ற அடிப்படையில் தான் குத்தகைக்கு விடமுடியும். இப்படியெல்லாம் இருக்கும் பொழுது யாருக்கு பாதகம் ஏற்படுமென்று தெரியவில்லை. விவசாய

29th August 1961] [Sri M. R. Kandaswamy Mudaliar]

யத்திலீடுபட்டுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் இது தெரியும். இந்த நிலைமையில் ஏன் வீணாக சஞ்சலப்படவேண்டும் என்பது தெரியவில்லை. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஏதோ விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும், அவர்கள் கெட்டுப்போய் விட்டார்கள் என்றும், அவர்களை காப்பாற்றுவதற்காக தாங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதாகவும், தாங்களே ஏழைகளின் நண்பன் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த சட்டமன்றத்திலே சிலர் நாடகமாடுகிறார்களே தவிர, உண்மையில் ஏழை விவசாயிகள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir, இந்த சட்ட மன்றத்திலே பேசுகிறவர்கள், சட்ட மன்றத்தில் நாடகம் ஆடுகிறார்களே தவிர வேறு எதைச் செய்கிறார்கள் என்ற கருத்துப் படும்படி கனம் அங்கத்தினர் பேசியிருக்கிறார். இங்கே நாடகம் நடக்கிறது, அப்படியானால் அதற்கு தாங்கள் தலைமை வகிக்கிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not use the word "Natakam".

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : நான் அப்படிச் சொன்னதைத் தவறாக கருதினால் அதை withdraw பண்ணிக் கொள்ள தயாராய் இருக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should withdraw that word.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : அதேபோல் இந்த காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கக்கூடிய வகையிலும்

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should proceed with his speech and he need not make any observation on that point.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : நான் முன்னமேயே சொன்னேன், வாபஸ் வாங்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்குமே யானால் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள தயாராய் இருக்கிறேன் என்று. இதைப்போல் இங்கே பல விஷயங்கள் பேசப்படுகின்றன.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should withdraw that word.

SRI C. N. ANNADURAI : Sir, the Chair has given the ruling that no explanation is necessary, as it does not come under parliamentary etiquette. The hon. Member should withdraw that word without offering explanation.

The hon. Member should withdraw that word unconditionally. He should not make any condition when he withdraws that word. தயவுசெய்து அதை "withdraw" பண்ணிக் கொள்ளுங்கள்.

[29th August 1961]

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் கந்தசாமி அவர்கள் “நாடகம் ஆடுகிறார்கள்” என்று சொன்னதற்கு கனம் அன்பழகன் அவர்கள் மறுப்புச் சொன்னார்கள். அவர் கட்சியைச் சேர்ந்த கருணாநிதி அவர்கள், ஒரு கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது என்று சொல்லி ஒரு சினிமாவிலே, சோடாவை உடை என்று சொன்னதும், சோடா பாட்டிலையே போட்டு உடைத்த மாதிரி இந்தப் புறத்தில் இருக்கிறவர்கள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்களே.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister should have drawn my attention to it at that time. Now the hon. Member should withdraw that word.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIYAR : நாடகமாடுகிறார்கள் என்று நான் சொன்னது பார்லிமெண்டு முறைக்கு விரோதமானதா என்று சபாநாயகர் அவர்கள் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I have given my decision. I request the hon. Member to withdraw that word.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIYAR : நான் வித்திரா பண்ணிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கக் கூடிய முறையிலேயும் சாகுபடிக்காக யாரிடத்திலே இந்த உபரி நிலத்தைக் கொடுக்கிறோமோ அவர்களிடமிருந்து இந்தக் காம்பென்ஸேஷன் பணத்தை வாங்கி நிவசுவான்தார்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுத்து விட்டு பிறகு வசூல் செய்வது அவ்வளவு உசிதமாக இராது என்று நான் கருதுகிறேன். யாரிடம் நிலத்தை கொடுக்கிறோமோ அவரிடமிருந்தே வசூல் செய்யவேண்டும். இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியினர் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து நல்ல பல திருத்தங்களை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏற்கெனவே சொந்த சாகுபடிக்கு 5 ஏக்கரா வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றிருந்ததை இப்பொழுது 3 ஏக்கராக மாற்றியிருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லையென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சொந்த சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் மூன்று ஏக்கர்தான் செய்ய முடியுமா? ஐந்து ஏக்கராவே பற்றாத நிலையிலிருக்கும்பொழுது அதை மேலும் குறைத்திருப்பது அவ்வளவு உசிதமாகத் தோன்றவில்லை. இந்த நாட்சளிலே மின்சார பம்பு செட்டை வைத்துக்கொண்டு 10 ஏக்கர் நிலம் வரையிலும் சாகுபடி செய்யலாம். மூன்று ஏக்கராவிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் ஒரு குடும்பத்திற்கு போதாது. ஆகவே முன்பிருந்தது போல் இதை ஐந்து ஏக்கராக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கரும்புச் சாகுபடிக்காக நிலம் ஒதுக்கி இருக்கும் ஷரத்தை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சட்ட மன்றத்திலே பல

29th August 1961] [Sri M. R. Kandaswamy Mudaliar]

நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள், கரும்பு ஆலை வைத்து நடத்துகிறவர்கள், பயிர் செய்யக்கூடியவர்களிடம் ஒப்பந்தம் செய்துக் கொண்டு அந்த நிலத்தில் உற்பத்தியாகிற கரும்பை தங்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது நாட்டிலிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் சர்க்கரை ஆலை வைத்து நடத்துகிறவர்களுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்கிற காரணத்தினாலே கரும்புச் சாகுபடிக்காக அதிகப்படியான நிலத்தை ஒதுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே அதை குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலங்களிலே விவசாயிகளுக்கு சில பாதுகாப்புகள் கொடுக்கப்பட்டன. குத்தகை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் நியாய வரச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆப்படி இருந்தும் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த நில உச்ச வரம்பு மசோதாவைப்பற்றி ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும், எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களும் குறை சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் குறையை சர்க்காரும் ஓரளவு கவனிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் சம்சாரிகளுக்கு, குடியானவர்களுக்கு நாம் சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் சரியாக அந்தச் சட்டத்தை அமூல் நடத்தாத காரணத்தினால் சம்சாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருந்துகொண்டே நான் இந்தக் குறையைச் சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று, உண்மையை எடுத்துச்சொல்கிறேன் நாம் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை போட்டிருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்தத் திட்டங்களினால் சம்சாரிகள், குடியானவர்கள் என்ன நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் போய்ச்சேராததன் காரணமாகவே இன்றையதினம் அவ்வளவு உற்சாகத்தோடு அவர்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வரவேற்கவில்லை. 1947-லேயே ஸ்பெஷல் ஆபீசராக நியமிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ ராகவேந்திரராவ் அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். "Present condition of the cultivation in the Province Cultivators are generally poor, uneducated, ignorant and not properly organized." இப்படி இவ்வளவு கஷ்டம் இருப்பதனால் இந்தக் குறைகள் இருக்கின்றன. இதற்கு முந்தி பேசியவர்கள்கூட சட்டம் மூலமாக ரெவின்யூ கோர்ட்டிலே அதிக கேஸ்கள் போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் சட்டம் சம்சாரிக்குப் பாதக

12-30
p.m.

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [29th August 1961]

மாகவே வியாக்யானம் செய்யப்படுகிறது. குத்தகை பாக்கியை ரீசனபின் டையத்திற்குள் கட்டாவிட்டால் நிலத்திலிருந்து அவன் வெளியேற்றப்படலாம் என்றிருக்கிறது. ரீசனபின் டைம் என்றால் ஒரு மாதம் என்று சொல்லலாம், 3 மாதம் என்று கூடச் சொல்லலாம். இவையெல்லாம் சம்சாரிகளுக்குப் பாதகமாகவே போய் விடுகிறது. நாம் புதிதாக ஒரு சட்டத்தைப் போடுவதற்கு முன்னால் அவசியமாக—முன்பு நாம் போட்டிருக்கும்படியான சட்டங்கள் எல்லாம் சம்சாரிகளுக்கு எந்த வகையில் உதவியாக இருக்கிறது, தொந்தரவாக இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். குறிப்பாக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரையாவது போட்டு கிராமம் கிராமமாகச் சென்று ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டின் நிர்வாகத்தில், கோர்ட்டின் நிர்வாகத்தில் என்ன என்ன ஊழல்கள் இருக்கின்றன, இவற்றினால் எப்படி விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று அங்கங்கே கிராம மக்களைக் கூட்டி விசாரித்து அவற்றை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு இந்தமாதிரியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் கூட மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்யாத வரையில் இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டம் ஒருவிதமான பிரயோசனமும் தராது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். பிரியாம்பிலிலே “And whereas such distribution will best subserve the common good, increase agricultural production and promote justice, social and economic.” இப்படி வார்த்தைகளை அடுக்கி வைத்துக்கொண்டே இருந்தால் பயன் இல்லை. பழைய சட்டங்களைச் சரியாக நடத்தினால்தான் உச்சவரம்புச் சட்டத்தை ஒழுங்காக்கக்கொண்டு வர முடியும். நாடு முன்னேற முடியும். உணவு உற்பத்திப் பெருக வசதி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் 30 என்று உச்சவரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஓரளவுக்கு நியாயமானது. ஏக்கருக்கு நெட்டின்மேல் ரூபாய் 150 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக 30 ஏக்கர் என்பது ஐந்துபேர்கள் அடங்கின ஒரு குடும்பத்திற்குப் போதும். நானும் ஒரு நிலச்சுவான்தார்தான். இதைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். குறைப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. குறைக்கலாம். சில ஆண்டுகள் பருவ மழை இல்லாததாலும், அதிக மழையாலும், பூச்சி புழுக்களாலும் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் போன்றவைகள் வந்துவிட்டால், நிலத்தின் வருமானத்திற்கு நிச்சயமான ஒரு நிலைமை ஏற்படும் அப்பொழுது 30 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதை 20 ஏக்கர் என்றுகூடக் குறைத்து விடலாம். இப்போதுள்ள நிலைமையில் அதைக் குறைக்கக் கூடாது. 30 ஏக்கர் என்பது மிகவும் நியாயமானது. இதன் மூலம் நாலாயிரம் முதல் ஐயாயிரம் ரூபாய் வரை வருஷத்திற்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு வருமானம் இருக்கும். அகவே இது போதுமானது. மேலும் பர்சனல் கல்டிவேஷனுக்கு எடுப்பதற்கு

29th August 1961] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

6-ந் தேதி ஏப்ரல் மாதம் 1960-ல் ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கிற வர்களுக்கு நாம் இப்போது கொடுக்கிற சலுகை ஏற்படுகிறது. சிறுநிலச் சவாந்தார்களுக்குப் பெருத்த அளவு கஷ்டம் இல்லா திருப்பதற்கு இந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டியதுதான். அதேசமயத்தில் இந்தச் சலுகை காரணமாக குடியானவர்கள் பலர் நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை வருமோ என்று பயப்படவேண்டியிருக்கிறது. 1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ 6-ந்தேதி யார் 5 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இந்த சலுகை ஏற்படுகிறது. இதுபோல முன்னுள்ள சட்டத்தில் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நியாயவாரம் கேட்டு பல பெட்டிஷன்கள் ரெவின்யூ கோர்ட்டில் இருக்கின்றன. இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாகப் பெண்டிங். நான்கு ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரியை அணுகி ஒரு கேஸ் சம்பந்தமாக இத்தனை மாதங்களாக இது பெண்டிங்காக இருக்கிறதே என்று கேட்டதற்கு இன்னும் ஒரு வருஷம், ஆறு மாதம் நகர்த்திவிட்டால் அவர்களுக்குள்ளேயே சமாதானத்திற்கு வந்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு அபிப்பிராயம் அவர்களிடத் திலே நிலவி வருகிறது. ஒரு சம்சாரி பன்னிரண்டு வாய்தா, பதினைந்து வாய்தா என்று நிலத்தைவிட்டு, வேலையைவிட்டு அங்கங்கே தாலுக்காவில் நடக்கின்ற விசாரணைக்குச் சென்று வருகிறது என்றால் எவ்வளவு செலவு, எவ்வளவு நஷ்டம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, சிறு நிலச்சவாந்தார்களுக்கு சலுகை அளிக்கும்போது சம்சாரிகள் நிலக்காரர்களுக்கு சலுகை அளிக்கும்போது சம்சாரிகள் நிலக்காரர்களுக்குப் பழைய சூத்தகை அளிக்கத் தயாராய் இருந்தால் அவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது, அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பதான் ஒரு பாதுகாப்பை யாவது இந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதுதான் நலமாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

தோட்டம் முதலியவற்றுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அவசியம்தான். அவற்றைப் பிரித்துக்கொடுப்பது என்றால் உற்பத்தி பண்ண முடியாது. அதுபோல டிரஸ்டி சம்பந்தமாகவும் விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவற்றுக்கு விரிவான சட்டம் வேறு வரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு மடாதிபதி 30 ஆயிரம் ரூபாய் மாதத்தை 5 ஆயிரத்துக்கு விற்று—அவர்கள் சட்டம் வந்துவிடப்போகிறதே என்று பராதினம் செய்துவருகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். அது ருஜுவாக்கப் பட்டும் இருக்கிறது. ஆகவே பின்னால் இதற்காக தனியாகச் சட்டம் வருவதாலும்—இப்போது அவர்கள் துர்வினியோகம் செய்யப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு இடைக்கால தடைவுத்தரவு ஒன்றாவது பிறப்பிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போது தான் இந்தச் சட்டம் வரும்போது

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [29th August 1961]

நல்ல நிலைமை ஏற்படும். அது இல்லாத காரணத்தினால் இன்றைய தினம் மரம் முதலியவற்றையெல்லாம் வெட்டி பணமாக்கி வருகிறார்கள், மடாதிபதிகள் அக்கிரமம் செய்து வருகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பை எனக்கு அளித்த தற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI S. RAMASWAMY THEVAR : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி நான் பேசுவதற்கு முன் சர்க்காரிடம் ஒரு வேண்டுகோள் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை இதோடு கைவிடும்படியாக அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் ஏராளமான விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா விதிவிலக்குகளும் கொடுத்த பின் விவசாயிக்கு ஒன்றுமே மிஞ்சப் போவதில்லை. விவசாயத்தை நம்பி வாழ்ந்த விவசாயிகள் மோசம் போகப் போகிறார்கள். பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற சட்டங்களின் மூலம் பாதுகாப்பில் இருந்த பல விவசாயிகள் இன்று விவசாயத்திலிருந்து தள்ளப்பட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூலிகளாக வாழக்கூடிய நிலைக்குத்தான் அவர்களை சர்க்கார் கொண்டு செல்கிறது. இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்துவைத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் மக்களுக்கு மூன்று வித ஆசைகள் உண்டு என்று சொன்னார்கள், அதைக் குறைப்பதற்காகத்தான், மண்ணைசையை குறைப்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக பெருமையாக சொன்னார்கள். மக்களுக்கு மண், பெண், பொன் என்று மூன்று வித ஆசைகள் உண்டு என்றும் அதில் மண்ணைசையைத் தணிப்பதற்காகவே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதனால் மக்கள் தாங்களாகவே தங்கள் நிலங்களை பிரித்துக் கொண்டார்கள், அது வரவேற்கத்தக்கது என்றும் பெருமைப்பட்ட பேசினார்கள், இன்றைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிவிலக்குகளைப் பார்ப்போம். இந்த மசோதா மக்களின் வருமானத்தை ஓரளவு கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்று, தென்னை, தேயிலை மற்ற தோப்புகள் இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு ஏக்கர் தேயிலை உற்பத்தியினால் வரக்கூடிய வருமானம் நெல்லில் கிடைக்கக்கூடியதை விட பத்து மடங்கு அதிகம் கிடைக்கிறது. பத்து ஏக்கர் நெல் வயலில் கிடைக்கும் வருமானம் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து தேயிலை பயிரிடுவதால் கிடைக்கிறது. ஒரு ஏக்கரில் 100—300 பவுண்ட் வரை அவுட்டேர்ன் வருகிறது. தேயிலைத் தோட்டத்தின் பேரில் நம் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தமுடியவில்லை. அவர்களுக்கு உச்சவரம்பை தைரியமாக என்னவோ கொண்டு வர முடியவில்லை. அதற்கு காரணம் தெரியவில்லை. தேயிலைத் தோட்டங்களில் கூலி வேலை செய்யும் ஏழை மக்கள் அட்டை கடிப்பட்டு, ரத்தம் சிந்த மிகவும் கஷ்டப்பட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஏன் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடாது? அவர்கள் வருமானத்தையும் ஏன் சமமாக ஆக்க முடியாதா என்று கேட்கிறேன். பின்,

29th August 1961] [Sri S. Ramaswamy Thevar]

பாக்கு தோப்பு, நம் நாட்டில் பாக்கு அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. வெளி நாட்டிலிருந்து அதிகமான இறக்குமதி கிடையாது. பாக்குத் தோப்பிலிருந்து வருடத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது. அவர்கள் வாழட்டும், ஏழை மக்கள் வாழக்கூடாது என்றுதான் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. தயவுசெய்து இந்த சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கினால் நல்லது. தென்னை போன்ற தோப்புகளை இவர்களிடம் கொடுத்தால் இவர்களால் உற்பத்தி செய்யமுடியாதா அல்லது இவர்கள் அதை அழித்து விடுவார்களா? இப்பொழுது அதை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் அழிக்கமாட்டார்களா? பின், மேய்ச்சல் நிலம். ஒவ்வொரு நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் ஏராளமான ஆடு மாடு வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளுக்காக மேய்ச்சல் நிலம் வேண்டியிருக்கிறது என்று எல்லாவற்றையும் மேய்ச்சல் நிலமாக வைத்துக் கொண்டால், இது வெறும் கண் துடைப்புத்தான். உண்மையில் இது மாயம்தான். மக்களிடம் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டோமே, சொன்ன வாக்கை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர மக்களுக்கு நீதி அல்லது நியாயம் வழங்குவதற்காக அல்ல. நீதி, நியாயம் என்றால் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்காது. இந்த மசோதாவினால் ஒரு ஏக்கர் நிலம் கூட ஒரு மிராகதாரையும் விட்டுப் போகாது. நல்ல வருமானம் வரக்கூடிய தேயிலை, தென்னை, பாக்கு, மிளகு, ஏலம் போன்றவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பாமர மக்களிடம், உங்களுக்கு கொடுத்த வாக்கை காப்பாற்றி விட்டோம், உங்களை தாங்குகிறோம் என்று சொல்வதற்காகத்தான், ஏமாற்றுவதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படப்போகிறது, புரட்சி வரப்போகிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இதோடு விட்டுவிட்டால் நல்லது. மேலும் நமது பொன்னான நேரத்தை வீணாக்கி, பொது மக்கள் பணத்தை செலவு செய்வதை விட்டு இதோடு இந்த மசோதாவை நிறுத்தி விடுவது நல்லது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவது என்ற இந்தத் திட்டம் பல ஆண்டுகளாக நமது நாட்டு மக்களுக்கு தரப்பட்டு வந்த தேர்தல் வாக்குறுதியென்று அதனை எடுத்துக்கொள்ளலாம். நாட்டிற்குத் தேவையான அந்த நல்ல திட்டத்தை முற்போக்கு கருத்து படைத்த எல்லாக் கட்சிகளுமே வரவேற்று அதன் மூலமாக சமுதாயத்திலுள்ள பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஓரளவிற்கு குறைத்தும், அதே நேரத்தில் விவசாயத்தை வளரச் செய்யத் தக்கவிதத்தில் நிலைமையை மாற்றியமைக்காலம் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தோன்றியிருக்கிற இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படுவதற்கான நிலை உருவாகியிருக்கிற நேரத்தில் நான் அமைச்சரவைக்கு தங்கள் மூலம் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாட்டு மக்கள்

[Sri C. N. Annadurai] [29th August 1961]

இந்த விஷயத்தில் எவ்வளவு அக்கறையுற்றிருக்கிறார்கள் என்பதையும், ஒரு புரட்சிகரமான சட்டம் வரப்போகிறது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தவர்கள் வரப்போகிற சட்டம் உண்மையிலே நாட்டு நிலைமையை திருத்தியமைக்கத் தக்க வகையில் அமையவில்லையென்று ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உள்ளபடி நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவது எந்த நோக்கத்திற்காக என்பதிலே அடிப்படையிலே கட்சிகளுக்குள் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும் ஆளும் கட்சியினர் இந்த அடிப்படை விஷயத்தில்கூடத் தங்கள் கருத்துக்களை அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சில வேளைகளில், நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவது உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற எண்ணத்தோடு என்று வாதாடியிருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில், உச்சவரம்பு கட்டுவது பொருளாதார எற்றத்தாழ்வுகளை குறைப்பதற்காக என்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பொறுக்குக் கமிட்டிக்குச் சென்று ஈளை கட்டி இளைத்துத் திரும்பி வந்திருக்கிறபோது அவர்கள்

“The Committee decided that it should be amplified bringing out clearly that the legislation was no pursuance of the Detective Principles of State Policy enumerated in clause 3 (c) of Article 39 of the Constitution.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற 39-வது பிரிவின் அடிப்படையில்தான் நாங்கள் இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் அவர்கள் அளித்திருக்கிற பல விதிவிலக்குகளும், இந்தச் சபையில் அவர்கள் தங்களது கருத்தைப் பல முறை மாற்றினாலும், சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிற 39-வது பிரிவை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அது அமையவில்லையென்று நான் பணிவன்புடன் அமைச்சரவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உள்ளபடி ஒரு புரட்சிகரமான முறையில் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் அது எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு விரைவாக நிறைவேற்றப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவுதான் அதில் பலன் கிடைக்க முடியும். ஆனால் இந்தச் சட்டம் கடந்த 15 ஆண்டுகாலமாக வரப்போகிறது, வரப்போகிறது என்று சொல்லப்பட்டு வந்து, இன்றையதினம் அந்நுறைக்கு அமைச்சராக அமைந்திருக்கிற கனம் மாணிக்கவேலர் அவர்கள், எதிர்த்தரப்பிலிருந்து இப்படி ஒரு சட்டம் வரப்போகிறதா என்று அவர்களே கேலி செய்து பேசிய அந்தக் காலத்திலிருந்து அதே சட்டத்தை இதோ கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிற அளவு பலர் தங்கள் அரசியல் அவதாரங்களை மாற்றிக் கொள்ளும் அளவு அவ்வளவு காலம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அவதாரங்கள் என்று சொல்வதால் அவரைக் கடவுளின் நிலைக்கு உயர்த்தி விட்டதாகக் கருத வேண்டாம். கேலிப் பொருள் என்றும் நினைக்க வேண்டாம். அவ்வளவு காலம் பிடித்திருக்கிறது என்றுதான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்வளவு காலம் பிடித்திருப்பதால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இந்தச்

29th August 1961] [Sri C. N. Annadurai]

சட்டம் வந்தால் தங்களைப் பாதிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்ப தற்காக பல்வேறு வகையில் நிலத்தைப் பிரித்து எழுதிக் கொண்டார்கள் என்பதை ஒளிவு மறைவில்லாமல் அமைச்சர் அவர்களே இந்த மன்றத்தில் பலமுறை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற எல்லா அமைச்சர்களையும்விட கனம் மாணிக்கவேலு அவர்களிடத்தில் நமக்கு பெரிய மதிப்பு இருப்பதற்கு காரணம், அவர் உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று சொல்லக்கூடிய பெரிய அரசியல்வாதியாக தன்னை கருதிக்கொள்ளாமல், ஆமாம், நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள், எப்படியும் நிலத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதுதானே நமது நோக்கம், அதனால் நமக்கென்ன என்ற அளவில் வாதாடியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பிரித்துக்கொள்வதில் நம்முடைய நோக்கம் ஈடேறாது, அதே நேரத்தில் இதன் மூலம் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படப்போவதில்லை என்பதை யாரும் மறைக்க முடியாது. அவர்கள் தாங்களாகவே பிரித்துக்கொண்டார்கள் என்றால், சட்டம் வந்து, அதிகப்படியான நிலங்களை சர்க்கார் தங்களுடமிருந்து வாங்கிக்கொள்வார்கள், அதனால் பலவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படும், அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால்தான் பிரித்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டத்திலுள்ள ஒட்டையைப் பயன்படுத்தித் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மடாதிபதிகள் கையில் நிலங்கள் இருந்தாலும், தர்மஸ்தாபனங்களிடம் இருந்தாலும், அவர்களா நேரடியாக வந்து உழப்போகிறார்கள், உழவர்கள் இறங்கித்தானே வேலை செய்யப் போகிறார்கள், ஆதலால் இதில் தவறென்றுமில்லை, என்று. அவ்வாறு எடுத்துச்சொல்வது, அதை ஓரளவுக்கு விரிவாக பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், நாட்டில் திருடுகின்றவர்கள், திருடிய பொருளை இந்த நாட்டில்தானே செலவு செய்யப்போகிறான், அமெரிக்காவுக்கோ அல்லது ஆஸ்திரேலியாவுக்கோ கொண்டு போய்ச் செலவு செய்யப்போவதில்லை. முத்தன் வீட்டுப் பொருள், முனியன் வீட்டுக்குப் போகிறது, முனியன் வீட்டுப் பொருள் சின்னன் வீட்டுக்குப் போகிறது, ஆகவே இது களவல்ல, ஓர் இடத்திலிருந்து, மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றி வைப்பதுதான் என்று நல்லவேளையாக யாரும் வழக்கு மன்றத்தில் வாதாட முன்வர மாட்டார்கள். அந்த அளவில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறிய விசித்திரமான வாதத்தை கூர்மையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சனை, உச்சவரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதால் என்ன பலன் ஏற்படும் என்பதை நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது, அதன் மூலம் நாம் என்னவெல்லாம் பலன்களை எதிர்ப்பார்க்கின்றோம் என்பதை நாம் தெளிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் இச் சட்டத்தில் எதுவும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் விதிவிலக்குகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு, மீதி இருப்பது

[Sri C. N. Annadurai] [29th August 1961]

என்ன என்பதைப் பார்க்கும்போது, முன்பு நான் ஒருமுறை சட்ட மன்றத்தில் குறிப்பிட்டதை இப்போது நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இது உச்சவரம்பு மசோதா அல்ல, மிச்சமிருப்பதற்கு வரம்பு கட்டும் மசோதா என்பது மட்டுமல்ல, இதன் மூலம் பாதிக்கப்படுகின்ற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அடைக்கலம் அளிக்கும், அபயம் அளிக்கும் மசோதா என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். உலகத்தில் முற்போக்கான நாடுகளை எடுத்துக் கொண்டால், இம்மாதிரியான சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில், ஒரே இரவில் சிந்தித்து, திடீரென்று கொண்டு வந்து, நில உடமைகள் கைமாறிப்போகாமல், அவைகளைச் சமுதாயத் திற்குக் கொண்டு வருகின்ற நிலையில் அவசர அவசரமாகத் தீவிரமான அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக்கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுகிறார்கள். நாம் இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி, 15, 16 ஆண்டுகளாக பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். உழவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்படும் என்று உரத்த குரலில் பேசியிருக்கிறோம். இப்போது சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பின்னால் எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும், எந்த அளவுக்கு நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் தரப்படும். எந்த அளவுக்கு நிலங்கள் மீதமாக அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்து சேரும் என்பதை கணக்கெடுத்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், இது ஒரு கேலிக்கூத்தாகவும், ஒரு கண் துடைப்பாகவும், எரிச்சல் தரக்கூடியதாகவும், எமாற்றம் அளிப்பதாகவும் இருக்கிறதே தவிர, என்ன பலனை இதன் மூலம் இந்த நாட்டு மக்கள் பெறப்போகிறார்கள்? பெறுவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. ஆகையினால்தான் நாட்டு மக்களிடத்தில் இதைப்பற்றி ஒரு பரபரப்பு உணர்ச்சியில்லை. முற்போக்கான நாடுகளில், இம்மாதிரி நிலங்களுக்கு உடமையாக்கக்கூடிய சட்டங்கள் வரும் போது, அந்த நாட்டில் இருக்கின்ற, அந்த நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கின்ற பரபரப்பைப்போல் நாம் இந்த நாட்டு மக்களிடத்தில் பார்க்க முடியவில்லை. நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று எகிப்து நாட்டில் தலைவர் நாசர் அறிவித்த போது, எண்ணற்ற மக்களுக்கு நிலம் கிடைக்கப்போகிறது என்ற மகிழ்ச்சியில், அந்த நாட்டு மக்கள் தேர்திருவிழா போன்று அன்றைய தினத்தைக் கொண்டாடினார்கள் என்பதை நாம் பத்திரிகை வாயிலாக பார்க்கின்றோம். இம்மாதிரியான சட்டங்கள் உலகத் திலுள்ள முற்போக்கான நாடுகளில் எல்லாம் வரும்போது அங்குள்ள நாட்டு மக்கள் எல்லாம் வாழ்த்தி வரவேற்கும்போது, இம்மாதிரியான ஒரு சட்டம், ஒரு புரட்சிகரமான சட்டம் நமது நாட்டில் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் உப்பு சப்பற்ற நிலைமை, அன்பும் அக்கறையும் இல்லாத நிலைமை, இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? இதற்குக் காரணம் எல்லாம் இந்த விதிவிலக்குகள் தான். மடாலயங்களுக்கு கொடுத்தது கூட நியாயம்தான், ஆனால் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்ததைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும் என்று கனம் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் கேட்டுக்கொண்டார். எதிர்

29th August 1961] [Sri C. N. Annadurai]

தரப்பு அங்கத்தினர்களுக்கு வேண்டுமானால் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கலாம். ஆனால் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குள்ளேயே வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இருப்பதற்கு காரணமென்ன? தங்கள் கட்சிக் கூட்டங்களில் இதைப்பற்றி விரிவாக விவாதிக்காமல் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதா? ஏன் இந்த வேறுபாட்டுக்குக் காரணம் உண்மையிலேயே இது ஒரு விசித்திரமான நிலைமையாக நான் கருதுகிறேன். இதில் இருக்கின்ற ஒட்டைகளை எடுத்துக் காண்பிக்கும்போது, அதை வெறும் கட்சி கண்ணோட்டத்தோடு மட்டும் பார்க்கவேண்டாம் என்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுப்பது சரியல்ல என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் கந்தசாமி முதலியார் அவர்களும், மடாலயங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்தது மன்னிக்க முடியாதது என்று தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஒருவரும் குறிப்பிட்டார்கள். இதிலிருக்கின்ற ஒட்டை உடைசல்களை சுட்டிக்காட்டும்போது கலையுலகத்தைப்பற்றி சற்றுப் பேசிவிட்டால் எங்களை ஏதோ குட்டுவது போல் இருக்கும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்—உண்மையிலேயே துணிவு இருந்தால், தைரியம் இருந்தால், கலையைப் பொதுவுடமையாக்குவதற்குத் தக்கதொரு திட்டம் தரப்பட்டால் அதை முதலில் வர வேற்கக்கூடியவர்கள், ஆதரிக்கக்கூடியவர்கள் எங்கள் தரப்பில் தான் இருப்பார்கள் என்பதையும், வேறு பிரச்சனைகளில் எல்லாம் எங்களுக்கு அக்கறையில்லை என்றும், ஏதோ கலையைப்பற்றி பேசி எங்களை ஆத்திரமூட்டிவிடலாம் என்று நினைத்துப் பேசுகின்றவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இலாபத்தைக் கலையுலகில் கட்டுப்படுத்தவேண்டும், அவ்விதம் கட்டுப்படுத்தாத இந்தச் சர்க்கார் மடாலயங்களில் போய் அவர்களது சொத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது எவ்வளவுக்கு பொருந்தும் என்று கேட்பவர்கள்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : On point of order, Sir, நான் சொன்னது, கலையுலகை கட்டுப்படுத்தாமல், மடாலயத்தை மட்டும் கட்டுப்படுத்துவது சரியல்ல என்றும், கலையுலகிற்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்றும் தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

DEPUTY SPEAKER : This is not a point of Order.

SRI C. N. ANNADURAI : இம்மாதிரியான விதிவிலக்குகள் பல் கொடுத்திருப்பதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆகவே இந்தச் சட்டம் நல்லவிதத்தில் திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டுமானால் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதை நிறுத்தி—அவ்விதம் யாராவது விதிவிலக்கு வேண்டும் என்று கேட்டாலும்கூட, அதை இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்து விவாதிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, அதன் பின் யார் யாருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதை

[Sri C. N. Annadurai] [29th August 1961]

ஆராய்ந்து பார்த்து அதன்படி விதிவிலக்கு கொடுத்திருந்தால்கூட ஓரளவு முறையாக இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் முதலில் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய்வந்த பிறகு எப்படியிருக்கிறது என்றால்—மாமனார் விட்டுக்குப்போய் இருந்து உடல் தேறி வரலாம் என்று போன மருமகன், அங்கு போயும் வறுமையாக இருந்து, இருந்த வலிமையையும் இழந்து விட்டுத் திரும்பி வந்தது போல்—பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய் விட்டுத் திரும்பியும் பல ஓட்டை ஓடிசல்களோடு திரும்பிவந்திருக்கின்ற மசோதா யாருக்குமே திருப்தி அளிக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் திருப்தியையோ, அல்லது அதிருப்தியையோ முகபாவத்தில் காண்பிக்கக்கூடிய அளவுக்குப் பயிற்சி இல்லாதவர் என்றாலும், இதில் அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பது அவர்களுடைய புன்னகையிலிருந்து ஓரளவுக்குத் தெரியவருகிறது. மேய்ச்சல் காடுகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து, தோப்பு தோட்டங்கள் முதலியவற்றுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து, சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து, மடாலயங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து, நல்லவிதத்தில் வருமானம் கிடைக்கக்கூடியவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளித்து, இத்தனைக்கும் பிறகு மிச்சம் என்ன இருக்கும் என்று பார்த்தால், இவைகளில் எல்லாம் தங்கள் உடமைகளை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளாத வர்கள், அப்பாவி மனிதர்கள் சிக்கிக்கொண்டு இருக்கின்றார்களே அவர்களது நிலம் தவிர வேறு எதையும் எதிர்ப்பார்க்க முடிய வில்லை. இதைப்பார்த்துத்தான் எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்டார்கள், எதற்காக இம்மாதிரி ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று. இதன் மூலம் யாரை திருப்திப்படுத்தப் போகிறார்கள்? எந்த நியாய அடிப்படையில் இதை அமுலாக்குகிறார்கள்? இதன் மூலம் என்ன பலனை நாட்டுக்குத் தர இருக்கிறார்கள்? என்று நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். உற்பத்தி பெருகுவதற்கு அவர்களுக்குச் சொந்தத்தில் நிலம் இருந்தால்தான் நல்ல விளைச்சல் இருக்கும். அப்போதுதான் விவசாயி அதிக அக்கறை காட்டி பாடுபடுவான் என்று விவசாய அமைச்சர்கள் கூடிய மகாநாட்டில் பேசியிருக்கிறார்கள். உழப்பவர்கள், நாம் உழுகிறவர்கள், கடைசியில் அறுத்து எடுத்துக்கொண்டு போகின்றவர்கள் வேறு யாரோ, நாம் பாடுபடுகிறோம், ஆனால் பாடுபட்டுக் கிடைக்கின்ற பலன் வேறு யாருக்கோ போய்ச் சேருகிறது என்ற காரணத்தினால் அக்கறையற்ற இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அக்கறை ஏற்பட வேண்டுமானால் தங்களுக்குத்தான் அந்த நிலம் சொந்தம் என்ற உணர்ச்சியும், அவர்கள் பாடுபடுவதன் பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற உறுதிப்படும் அவர்களுக்கே இருந்தால்தான் ஏற்படும் என்று உணவுப் பிரச்சனை பற்றி ஆராய்ந்த விவசாய அமைச்சர்கள் பலமுறை எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே இந்தச் சட்டம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா, இந்தச் சட்டம் அதைப் பூர்த்தி செய்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

1 p.m.

29th August 1961] [Sri C. N. Annadurai]

இந்த மடாலயங்களுக்கு, அற நிலையங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதற்கு ஒரு சட்டப் பிரச்சனையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சட்டப் பிரச்சனையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களென்றால் உண்மையிலேயே இந்த மசோதா இத்தனை ஆண்டுகளாக உருவாக்கிக்கொண்டிருந்த நிலையில், கருவில் உருவாக்கிக் கொண்டு வருவதைப் போல உருவாக்கிக்கொண்டிருந்த நிலையில்—சட்ட நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசிக்கவில்லையா, கலந்தாலோசிக்கத் தவறி விட்டார்களா, அல்லது சட்ட ஆலோசனை கேட்காமல் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டு விட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது அரசியல் சட்டத்தின் 26-வது விதியின்படி மடாலயங்களுக்கும், அற நிலையங்களுக்கும் “26 (c) to own and acquire movable and immovable property”, என்று இருப்பதால் நாம் உச்சவரம்பு கட்டினாலும்கூட அவர்கள் புதிதாக நிலங்களை வாங்கிக்கொள்ள முடியும் அல்லது இருக்கிற நிலங்களைப் பறித்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்ல முடியும், ஆக இதற்குத் தனியாக ஒரு ஏற்பாடு இஷ்டப்பட்டால், தேவைப்பட்டால் செய்யலாம்—செய்யப் போகிறோம் என்ற உறுதியில்லை—இந்த மசோதாவைத் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உத்தரவாதம் இல்லை—இந்த முறையில் தப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிற நேரத்தில் இந்த பாஷைதான் வருகிறது. ஆக, தேவைப்பட்டால் இந்த மசோதா கொண்டுவரலாம் என்று குறிப்பிடுவதால் இப்போது இல்லை என்று ஏற்படுகிறது. நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது “To own and acquire movable and immovable property” இப்படி அவர்கள் அசையும், அசையா சொத்துக்களை வாங்கவும், உரிமையாக்கிக்கொள்ளவும் அவர்களுக்கு சட்டத்தில் இடம் கொடுத்திருப்பது இப்போது இருக்கின்ற உடமைகளுக்கும், இனி வாங்குவதாக இருந்தாலும் நாம் குறிப்பிடுகிற சட்டத்திற்கு உட்பட்ட அளவை குறிப்பிடுமே தவிர, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வாங்கும் அளவுக்கு ஒரு பெரிய உரிமை கிடைத்துவிடும் என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை. ஆக, இந்த 26-வது பிரிவைப் பற்றியே உத்தரப் பிரதேசத்தில் நடைபெற்ற இதே வகையான வழக்கில் ஏற்பட்ட தீர்ப்பைப் படித்துக் காட்டுவது பயனளிக்கும் என்று கருதுகிறேன்.”

‘Property dedicated to a religious, charitable or any other public purpose is not immune from acquisition by the State for public purposes.’ என்று “Suryapal Singh v. State of U.P.” என்ற வழக்கில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, பொதுக் காரியத்திற்காக, பொது நன்மையை உத்தேசித்து நிலத்தை சர்க்கார் தங்களுக்கு உடமையாக்கிக் கொள்வதென்றால், மதஸ்தாபனமாக இருந்தாலும், அற நிலைய ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும்—மத ஸ்தாபனங்களால்தான் மதம் இருக்கிறதா என்பது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனை—அற நிலையங்களால்தான் அறம் தழைக்கிறதா என்பதும் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனை—இந்த அறமும் மதமும் இந்த நிலங்

[Sri C. N. Annadurai] [29th August 1961]

கனால்தான் இருக்கிறதா என்பது அடிப்படையான பிரச்சனை—அவர்கள் தடுக்க விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் இருந்தாலும் பொது நன்மைக்கு அது தேவை என்று சர்க்கார் கருதினால் அதைப் பெறலாம் என்று இந்த வழக்கில் ஏற்பட்ட தீர்ப்பில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நானே இதைப் பார்த்திருக்கும்போது, எனக்கே இது கிடைக்கும்போது, சட்டப் புத்தகத்திலேயே ஈடுபடுத்திக்கொண்டிருக்கும் அமைச்சர்கள் பார்க்காமல் இருந்திருப்பார்களா? நிச்சயம் பார்த்திருப்பார்கள். நிச்சயம் தெளிவாக இருந்திருக்கும். ஏதாவது ஒரு தடை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, இது ஒரு சமயம் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கக்கூடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, 26-வது பிரிவும் இப்போது நிறைவேற்றப்படுகின்ற சட்டமும் ஒன்றுக் கொன்று முரண் பட்டதல்ல என்று மிகச் சாதாரண—சட்ட அறிவு வேண்டியதில்லை—பொது அறிவு படைத்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மத ஸ்தாபனங்களுக்கு விதிவிலக்கு, அற நிலையங்களுக்கு விதிவிலக்கு, சர்க்கரை ஆலை நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு என்று விதிவிலக்குகள் கொடுப்பது நல்லதல்ல என்று கருதுகிறேன். கூடுமான வரையில் இந்த விதிவிலக்குகளை நீக்கினால் உண்மையில் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம் என்று பெருமைபட்டுக்கொள்ள முடியும். பிறகாலத்தில் இந்தச் சட்டத்தை யார் கொண்டு வந்தார்கள் என்று அறிந்துகொள்ளும்போது, நம்முடைய அமைச்சரைப் பற்றி நம்முடைய பேரப்பிள்ளைகள் இப்படி ஒரு நிலச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாரே என்று நெடுங்காலத்திற்குப் பிறகு அவருடைய பேரப்பிள்ளைகளின் வாழ்த்துக்கு உரியவராகப் போகிறாரே என்று, எனது உற்ற நண்பர் என்ற முறையில், பரிதாபப்படுகிறேன்—எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உள்ளபடி மராட்டியத்தில் சர்க்கரை ஆலைகளின் சொந்தக்காரர்களெல்லாம் மிக அழகான வெளியீடுகளெல்லாம் போட்டு விண்ணப்பம் கொடுத்தார்கள், அமைச்சரவையிடத்தில் படைபெடுப்பு மாதிரி நடத்தினார்கள். ஆனால் அந்த நாட்டிலே சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு தரப்படும் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த நாட்டிலே இனிக்காத சர்க்கரை நம் அமைச்சர்களுக்கு இனிப்பானேன்? வயதான காலத்தில் சர்க்கரை இனித்தால் ஏதோ ஒரு வியாதி என்று சொல்லுவார்கள். இந்த வியாதி தனி ஆட்களுக்கும் கூடாது, கட்சிகளுக்கும் கூடாது. கட்சிகள் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் எங்களுடைய கட்சியைக் குறித்து எவ்வளவோ பேர்கள் வெகுக் கேலியோடு பேசினார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அப்படிப்பட்ட கேலிகளை, தாக்குதல்களை எதிர்பார்த்துத்தான் பொது வாழ்க்கையில் இருக்கிறேனே தவிர கேலிகளைக் கண்டு நான் அஞ்சவில்லை. ஆளும் கட்சிக்கு வியாதி வருவதும், எதிர்க் கட்சிக்கு வியாதி வருவதும், இந்த இரண்டில்

29th August 1961] [Sri C. N. Annadurai]

எது ஆபத்தைத் தரும் என்று அரசியல் உணர்வோடு பார்ப்பவர்கள் கேலியாகக் கருதமாட்டார்கள். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கொண்டு வருவதன் அடிப்படையான காரணம் ஒரே இடத்தில் உடமை குவிந்துவிடக் கூடாது, ஒரே இடத்தில் வருவாய் குவிந்து விடக் கூடாது—பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்பது. அந்த ஒரு அடிப்படை தத்துவப்படி நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால், குறிப்பிட்டிருக்கிற இத்தனை விதிவிலக்குகளும் தேவையற்றவை, திதானவை, கெட்ட நோக்கத்தோடு புகுத்தப்பட்டவை, யாரையோ திருப்திப்படுத்த ஏற்பட்டவை. இவைகள் பொது மக்களுக்கு எப்படி திருப்தியளிக்க முடியும்? ஆக, துவக்கத்தில் சொன்ன மாதிரி இதைப்பற்றி அக்கறையற்ற தன்மையில் இருக்கிறார்கள். அமைச்சருக்குக்கூட, ஆளும் கட்சிக்குக்கூட என்னுடைய கட்சியிலிருந்து யார் யார் மாயையிலிருந்து விலகுவார்கள், யார் யார் தங்களிடம் சேர்வார்கள் என்பதில் உள்ள அக்கறை, விவசாயிகள் விஷயத்தில் ஏற்படாதது உள்ளபடி அவர்களுக்கு இருக்கிற அற்ப ஆசையையும், சட்ட விஷயத்திலே அக்கறையற்ற தன்மை இருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆகையால் இந்த மசோதா சட்டமாகும் நேரத்தில் பொதுமக்கள் வாழ்த்தி வரவேற்கும் முறையில் நல்லபடி திருத்தி அமைக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு இடத்திலும் சிறுசிறு வார்த்தை மாற்றத்தினால் இந்தச் சட்டத்தின் உயிரைப் பறித்திருக்கிறார்கள். ஒரு சில கணம் அங்கத்தினர்கள் எங்களைச் சார்ந்தவர்கள் அடுக்குமொழியாக ஜால வார்த்தைகள் பேசி மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் அடுக்கு மொழியும் ஜால வார்த்தைகளும் அமைச்சர் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கும் வார்த்தைக்கு எடைபோடக் காணாது. சிறு சிறு வார்த்தைகளை வைத்துச் சட்டத்தின் உயிரைப் பாழாக்கியிருக்கிறார்கள்.

இதே மன்றத்தில் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதற்கு என்ன இலக்கணம் என்பதைப்பற்றி ஒரு ஏக்கர் நிலம் என்றால் கோயம்புத்தூரில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கும், வட ஆற்காட்டில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கும் ஒரே மாதிரி பலன் கிடைக்காதே, எப்படி நிர்ணயிக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்ட நேரத்தில், ரெவின்யூ அமைச்சர் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதற்கு இலக்கணம் கூறுகிறேன் என்று இலக்கணம் கொடுத்தார்கள். நிலத்திற்கு வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லி அதற்குக் கொடுத்த இலக்கணம்.

'Standard acre' In the definition as it stood the classification of the lands for the purpose of fixing the "standard acre" land revenue to which the land was assessed was taken as the basis. As 'land revenue' would include water cess, etc., the Committee decided that it should be taken to mean the basic 'land assessment'.

[Sri C. N. Annadurai] [29th August 1961]

அந்த நிலத்திற்குத் தருகின்ற தீர்வையை கணக்கெடுத்து, ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிர்ணயம் செய்யலாம் என்று முடிவெடுத்த இலக்கணத்தை இப்போது மாற்றுவானேன்? யாருக்காக மாற்றுகிறீர்கள்? எந்த வற்புறுத்தலின் பேரில் இப்படி மாற்றுகிறீர்கள்? அப்படி மாற்றுவதிலே எவ்வளவு பெரிய தீமை ஏற்படப் போகிறது என்பதைப் புள்ளிவிவரம் அறிந்தவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஒரு நிலத்திற்கு தரப்படுகின்ற தீர்வையிலே, தண்ணீர் தீர்வையை கணக்குப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி கணக்குப் பார்த்து, அதை நீக்கிவிட்டு பார்க்க வேண்டுமென்ற காரணம் என்ன? அப்படி அதை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் இது ரேவின்யூ நிலத்தின் விஷயத்தில் 100 ஏக்கர் இருக்கலாம் என்று சொல்கிற இடத்திலே, தண்ணீர் தீர்வையை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் 200 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலைமையைத்தான் உண்டுபண்ணுகிறது. இன்னமும் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், அப்படி நிலத்தை வைத்துக்கொண்டுள்ளவர்கள் ஆளும் கட்சியிலே எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒரு திங்களில் பார்த்து விட முடியும். ஆனால் நான் அந்த அளவுக்குப் போக விரும்பவில்லை. நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், நாமே இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு வகுத்த இலக்கணத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் போது, இப்போது எதற்காக மாற்றுகிறீர்கள்? என்பதுதான். அப்படி மாற்றத் தூண்டியது எது? யார் மாற்றச் சொன்னார்கள்? அப்படி மாற்றும்படி உங்களை ஊக்குவித்தது யார்? அப்படி மாற்று வதினால் என்ன பலன் கிடைக்கிறது? என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய பேச்சிலே நமக்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்.

மற்றொன்று, வார்த்தைகளை மாற்றுவதிலே அவர்கள் உண்டாக்குகின்ற பல தீமைகளில் ஒன்றை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதுபற்றி ஒவ்வொரு விதியாகப் பேசப்படுகின்ற நேரத்திலே கவனிக்கப்பட்டாலும், இப்போது பொதுப்படையாக சிலவற்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 40-வது கிளாசிலே அதைப்பற்றி போட்டிருப்பதில்,

‘ Clause 40 : Clause 37 of the original Bill provided for the decision of the Sugar Factory Board granting or refusing permission to any sugar factory which desired to hold land.’
சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு நிலங்கள் தேவை என்றால், அப்படி சர்க்கரை ஆலைகள் நிறுவப்படும்போது, அந்த நிறுவனத்தினர் போர்டை அணுகி அந்த நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருந்தது. அப்படிக் கேட்கும்போது போர்டார் கொடுக்கலாம் அல்லது கொடுக்காமல் மறுக்கவும் செய்யலாம் என்றிருந்தது. ஆனால் இது

29th August 1961] [Sri C. N. Annadurai]

பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு போய்விட்டு வந்த பிறகு நான் முன்பு சொன்னதுபோல், மாமியார் வீட்டுக்குப் போய்விட்டு வந்த மாப் பிள்ளை இளைத்திருப்பது போல்தான் இருக்கிறது.

‘The Committee decided that it should be made obligatory on the Sugar Factory Board to permit a sugar factory to hold the land held by it even as a possessory mortgagee’.

அந்த நிலங்களை அடமானத்திற்கு வைத்துக்கொண்டால்கூட, அப்படி அடமானம் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு தர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இது எந்த நிலைக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், ஒருவன் 100 ஏக்கர் நிலத்தை சர்க்கரை ஆலைக்கு அடமானம் செய்துவிட்டு பத்திரம் எழுதிக் கொண்டு தன்னுடைய நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று போர்டாரைக் கேட்டுக்கொண்டால்,

‘The Government shall, in the disposal of such land, take into consideration the recommendation of the Sugar Factory Board in that behalf’.

அவர்கள் கொடுத்தே தீரவேண்டும் என்ற நிலைமையைத்தான் உண்டாக்கி இருக்கிறது. அந்த ஏற்பாடுதான் இப்போது ஏற்படுத்தித் தரப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி ஒருசில வார்த்தைகளை மாற்றியமைப்பதன் மூலம், இந்தச் சட்டத்தின் உயிரையே பிரித்து எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உள்ளபடி நிலத்தின் தரம் இன்றையதினம் உயர வேண்டுமென்று கருதினாலும், விவசாயத்தினுடைய தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கருதினாலும், உழவர்களுடைய தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கருதினாலும், இந்தச் சட்டம் அதற்குப் பயன்படாது. பயன்படாது என்பது மட்டுமல்ல. போருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சம்பபடுத்துவதற்கு எந்த விதத்திலும் இது உபயோகப்படாது. இந்தச் சட்டத்திலே அதற்கான எந்த விதமான உப்புசப்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்போது இதைப்பற்றி இந்தச் சட்டமன்றத்திலே விவாதிக்கின்ற நேரத்திலே, அதைப்பற்றி என்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்கின்ற நேரத்திலே, இது எல்லா வகைகளிலும் ஏமாற்றக்கூடிய வகையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்வதை நான் ஜனநாயகக் கடமையாகக் கருதுகிறேன். அப்படிப் பேசக்கூடிய நேரத்தில் ஜனநாயகத்திற்குப் பக்கத்தில் எங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைந்த வலிமையையும் நாங்கள் மறந்துவிடவில்லை. அப்படி வலிவற்று இருந்தாலும்கூட, என்னுடைய மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல் உழவர்களுக்காகவும், குடிசையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எண்ணற்ற பெரும்குடி மக்களுக்காகவும், விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய 10 பேர்களாக நாங்கள் இருந்தாலும், இந்தச் சட்டம்பற்றிப் பிறிதொரு காலத்திலே எடுத்துக்காட்ட வாய்ப்பு ஏற்படும்போது, நமக்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி இத்தகைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்து

[Sri C. N. Annadurai] [29th August 1961]

கொள்வதற்காக, இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள குறைகளை நாங்கள் எடுத்துக்காட்டக் கட்டமைப்பட்டவர்கள். அந்த வகையிலேதான் என்னுடைய கருத்தையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு அரசியல் வாதி என்ற கருத்திலே சொல்ல வேண்டுமானாலும், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இந்த அரசாங்கம் இந்த மசோதாவில் ஓட்டை ஓடைசல்கள் உள்ளதாகச் செய்கிறதோ, அவ்வளவுக்கெவ்வளவு எங்களுக்கு நல்லதுதான் என்பதையும் ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே அரசியல் எண்ணத்தோடு பார்க்காமல், மக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, அந்த வகையிலே திருத்தி அமைத்து, உழகின்றவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கத்தக்க வகையில் இந்த மசோதாவை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவிலே என்னுடைய உரையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது இருக்கும்படியான இந்த நிலச் சீர்திருத்த உச்சவரம்பு மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதிலே பொறுக்குக் கமிட்டியிலே ஏற்கனவே நான் அங்கத்தினராக இருந்தாலும்கூட, இப்போது விவசாயி என்ற முறையிலே இந்தச் சட்டம் எவ்வளவுதூரம் வரவேற்கப்படுகின்றது, இது எந்த அளவில் அரசியல் நோக்கத்தோடுகூட செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சில கருத்துக்கள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலாவதாக, இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் காங்கிரஸ் மகாசபை கொண்டுவந்த காலத்திலும்கூட, ஆளும் கட்சியினரும்கூட இருக்கும்படியான நிலங்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்து, நில மந்த ஏழை விவசாயிகள் பூராவுக்கும் விநியோகம் செய்வது என்கின்ற அடிப்படையிலே தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதை மிகவும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதன் அடிப்படைக் கருத்து என்னவென்றால், உற்பத்தி அதிகமாக பெருக வேண்டுமென்பதுதான். அதே சமயத்தில் உழகின்றவர்களுக்கும் ஓரளவுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் இதன் அடிப்படையான கருத்து. முதலாவது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே அந்தத் திட்டங்கள் எந்த அடிப்படையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்தினைப் பார்ப்பார்களே யானால் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், உழவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக ஏற்பட வேண்டும், அவர்கள் நிச்சயமாக நிலத்தை உழுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான்.

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மசோதாவின் அடிப்படை நோக்கத்தையே மாற்றி, இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பேசுகின்ற காரணத்தினால், இந்த கருத்து, இந்தப் பிரச்சனை பிரி-ஆம்பிளூக்குப் புறம்பானது என்பதை

29th August 1961] [C. N. Annadurai]

குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பிரியாம்பாளிலே குறிப்பிட்டுள்ள கான்ஸ்டிடியூஷனில் 39-வது பிரிவைப் பார்த்தால், இது உணவுப் பெருக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துச் சொல்லவில்லை. வருவாயைப் பரவலாக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறது.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : உற்பத்திப் பெருக்கும் இதிலே ஒரு நிலைதான். கான்ஸ்டிடியூஷனில் இருக்கும் ஆர்டிகிளில் எல்லா நிலங்களையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு, ஓட்டையாண்டியாகக் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கான்ஸ்டிடியூஷனிலே எல்லாவற்றிற்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. உழுபவனுக்கே எல்லா நிலங்களையும் கொடுத்துவிட்டு, நீங்கள் எல்லோரும் ஓட்டையாண்டி ஆகிவிடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : இதிலே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பேசவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சட்டத்தின் நோக்கத்தை மாற்றிப் பேச வேண்டாமென்றுதான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இச்சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் என்ன வேண்டுமென்று . . .

(b) that the ownership and control of the material resources of the community are so distributed as best to subserve the common good;

(c) that the operation of the economic system does not result in the concentration of wealth and means of production to the common detriment;

DEPUTY SPEAKER : That is the opinion of the Hon. Member.

SRI C. N. ANNADURAI : The hon. Member must give the correct interpretation of the Preamble.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : இதனுடைய அடிப்படைக் கருத்துக்களை ஒவ்வொரு கட்சியும் ஒவ்வொரு விதத்திலே புரிந்து கொண்டிருக்கலாம். இப்படி தங்களுடைய கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளை இழுத்துக்கொண்டார்கள். பூமியை உழுகின்ற உழவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தைச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சகோதரராக பாவிக்கும் சுதந்திரா கட்சியின் கோஷத்தையும் சேர்த்து சொல்லி இருப்பார்கள் எனானால், நான் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன். ஆனால் அதை மட்டும் அவர்கள் சொல்லவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இப்போது நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமானது ஏதோ தங்கள் சுயநலத்திற்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தவிர, அப்படிக்கொண்டு

[Sri P. G. Karuthiruman]

[29th August 1961]

வந்ததையும் இப்போது மாற்றி இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அதையும் மக்களிடத்திலே தாராளமாக எடுத்துச் சொல்லட்டுமே? மக்களுடைய நம்பிக்கையை யார் பெறுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அப்போது இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் எந்த அடிப்படையிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லலாம். ஆனால், அதை விட்டு விட்டு, இன்னும் நிலத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று எதிர்ப் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படி கட்டுப்படுத்தி நிலங்கள் ஆங்காங்கே பலரிடம் பரவலாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஒரே இடத்திலே இருக்கக்கூடாது என்பது அவர்களுடைய கருத்து. அப்படி பல இடங்களிலே உள்ள நிலங்களில் அபிவிருத்தியை உண்டாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது எவ்வாறு சாத்தியப்படும் என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது நடைமுறையிலே நடக்கக்கூடியதா என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் பார்த்துக் காணல், இப்போது சட்டத்திலே 30 ஏக்கர் என்று போட்டிருப்பதே அதிகம் என்று சுமமா கூப்பாடு போட்டுவிட்டால் போதுமா என்பதை மிகவும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைத் தவிர நிலங்களைப் பிரித்துக்கொண்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். 20 வருஷத்திற்கு முன் குடும்பச் சொத்தை அப்பன், மகன் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அதேபோல் 10 வருஷத்திற்கு முன்னால் அப்பன், மகன் தங்கள் சொத்தைப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கலாம். 5 வருஷத்திற்கு முன்னாலும் இப்படி அப்பன், மகன் பிரித்துக்கொண்டிருக்கலாம். இந்து மத சட்டத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்று பார்த்தால், கர்ப்பம் ஏற்பட்டு விட்டாலே அப்பொழுதே அதற்கும் சொத்துரிமை உண்டு என்கிற அடிப்படையைப் பார்க்கின்றோம். இது யாரையும் எமாற்றுவதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா அல்ல. ஒரு குழந்தை பிறந்த உடனேயே, அதற்கு சொத்து உரிமை இருக்கிறது, வாரிசு உரிமை இருக்கிறது என்பதுகூட நமது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் இருக்கும்படியான ஒரு பகுதி. பிரித்து வைத்ததை ஏதோ தவறு செய்துவிட்டதாக எண்ணுகிறார்கள். பாக்கி இருக்கக்கூடிய தொழில்களுக்கு உச்சவரம்பு இல்லை என்பதை ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. விவசாயத்தைப்பற்றி தத்துவம் தெரியாதவர்கள் அம்மாநிலி பேசுகிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் இன்னும் 10 வருஷங்களுக்கு முன்னால் கொண்டுவந்திருந்தால் நான் ஆதரித்திருப்பேன் விவசாயி என்ற முறையில். 10, 12 வருஷங்களுக்கு முன்னால் விவசாயத்தின் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல், வேறு தொழில்களில் முதலீடு போட்டவர்கள் எல்லாம் இன்று நல்ல நிலையில் இருக்கிறார்கள். அன்று விவசாயத்தை நம்பி இருந்தவர்கள் இன்று நல்ல நிலையில் இல்லை. ஒரு குடும்பத்திற்கு 100 ஏக்கராக இருந்து, 5 குழந்தைகள் இருந்தால் தலைக்கு 20 ஏக்கராதான் வரும். அவர்களுக்கு 1½ டஜன் குழந்தைகள் இருந்துவிட்டால், தலைக்கு 3½ ஏக்கராக வருவது கிடையாது. இதையெல்லாம் சற்று கவனிக்க வேண்டும். ஏதோ

29th August 1961] [Sri P. G. Karuthiruman]

பெரியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். (குறுக்கீடு) ஒரு பிரசங்கி பிரசங்கம் செய்யும்பொழுது என்னிடம் 1,000 ஏக்கர் இருந்தால், ஒவ்வொருவருக்கும் 100 ஏக்கர் பிரித்துக்கொடுத்து விடுவேன். என்னிடம் 100 வீடுகள் இருந்தால், தலைக்கு ஒரு வீடு பிரித்துக் கொடுத்துவிடுவேன் என்று பிரசங்கம் செய்தாலும், கூடியிருந்த ஜனங்களில் ஒருவன் எழுந்து 'தங்களுடைய நிலைமை என்ன?' என்று கேட்டான். அதற்கு பிரசங்கி பதில் சொன்னார் 'நான் ஒரு ஆடு மேய்க்கிறவன். அந்த ஆட்டிற்கு இரண்டு குட்டிகள் இருக்கின்றன' என்று. அதில் ஒரு குட்டியை கொடுத்துவிடுங்கள் என்று சொன்னபோது, அதுதான் முடியாது என்று பிரசங்கி சொன்னாலும். அதுபோல பேசும்பொழுது எதைவேண்டுமானாலும் பேசலாம். தாராளமாகப் பேசலாம். 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் என்று கூட சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். நீங்கள் ஏதாவது பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறீர்களா என்றால் . . .

DEPUTY SPEAKER: Since the hon. Member is addressing the Chair, it is not in order for him to use the pronoun 'you' (நீங்கள்).

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: I am only referring to the hon. Members opposite.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may refer to the party to which those Members belong. Anyway, he should not use the expression 'you' as that will refer only to the Chair.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: கனம் அங்கத்தினர் என்ற அர்த்தத்தில்தான் சொன்னேன். சபாநாயகர் அவர்களைச் சொல்லவில்லை. அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அப்படி அவர்களுடைய நிலங்களை கொடுக்க முன்வருவார்களேயானால் அதை நான் வரவேற்பேன். அதற்கு இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாக இருக்கிறது. 'காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்யாத காரியத்தை, கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்காரர்கள் செய்துவிட்டோம், எங்கள் நிலங்களை விவசாயிகளிடையே விநியோகித்துவிட்டோம்' என்று மக்களிடையே கூறிக்கொள்ளுவதற்கு, இந்த சட்டம் வருவதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுவதற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாக இருக்கிறது என்று சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் என்றால் என்ன? நிலம் உழுபவனுக்கே சொந்தம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு சில குத்தகைக் காரர்கள் வெளியேற்றப்பட்டதை வைத்துக்கொண்டு இப்படியெல்லாம் பேசுவதில் பிரயோசனமில்லை. இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் விவசாயம் அதிகமாகச் செய்ய இயலாது. கூலி அதிகமாகப் போய்விட்டது. மற்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு

[Sri P. G. Karuthiruman] [29th August 1961]

மக்கள் அதிகமாக போய்விட்டதினால், கூலி அதிகமாகிவிட்டது. 'நீங்கள் வேலை அதிகமாகச் செய்யவேண்டாம். கூலி அதிகமாகக் கேளுங்கள்' என்று ஓரளவுக்கு பிரசாரம் பல இடங்களில் செய்யப் படுகிறது. இதனால் கிராமங்களில்கூட அந்த விஷம் பரவிவிட்டது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் விவசாயத்தை நல்ல முறையில், நாணயமாகச் செய்ய இயலாது. ஆகவே, மக்களுடைய பிரதிநிதியாகிய சர்க்கார், மக்களுக்காக உழைக்கின்ற சர்க்கார், உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்க வேண்டுமானால், ஒருவரிடத்தில் அதிகமாக உடைமை இருக்கக்கூடாது என்று கருதி, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

'எனது எனது என்றிருக்கும் ஏழைப் பொருளை
எனது எனது என்று இருப்பேன் யானும் மகனே'

என்று ஒரு பெரியவர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது, உற்பத்தி இல்லாமல், தனக்கும் உபயோகம் இல்லாமல், பிறருக்கும் உபயோகமில்லாமல் இருந்தால், வழியிலே போகிறவன் அதை தன்னுடைய பொருள் என்று சொல்லுவதற்கு சாத்தியம் இருக்கும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எதற்கெல்லாமோ விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். 'கான்ஸ்டி-டியூஷனை'-ப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அடிப்படை நோக்கம் என்ன? உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்பதுதான் அடிப் படை நோக்கம். 'சிறந்த பண்ணையாக இருந்தால், அதற்கு விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதை ஆதரிக்கிறேன்' என்று ஏன் அவர்கள் சொல்ல முன்வரவில்லை. உற்பத்தியை பெருக்குவது தான் அடிப்படை தத்துவம். உழைப்பவர்களுக்கே நிலம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள், நல்ல பண்ணையாக இருந் தால், சாதாரணமாக 2,000 எல். பி. நெல் சராசரி உற்பத்தியாக இருந்தால், 5,000 எல்.பி. நெல் விளைவிக்கக்கூடிய நல்ல பண்ணைக்கு ஏன் விதிவிலக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு வார்த்தை சொன் னார்களா? ஏதோ ஒரு குழப்பத்தை உண்டுபண்ண வேண்டும் மக்களிடையே, காங்கிரஸ்காரர்கள் மிராச்தாரர்களுக்கு ஆதரவாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்ற தவறான கருத்தை பரப்ப வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய எண்ணமே தவிர, அவர்களுடைய உண்மையான கருத்து அது அல்ல. உழைப் பதில் யாராக இருந்தாலும் சரி, உற்பத்தியை பெருக்குவதில் யாராக இருந்தாலும் சரி, கட்சி நோக்கு இல்லாமல் பெரிய பண்ணைகளுக்கு விலக்கு அளிப்பது இந்தத் திட்டத்தில் இருக் கிறது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்களில் யாராவது ஒருவர் சொன்னாரா? அவர்களுடைய உண்மை நோக்கம் என்ன? அவர் களுடைய கதையைத்தான் நான் திருப்பிச் சொல்லவேண்டும். 'மாமியார் உடைத்தால் மண் குடம், மறுமகள் உடைத்தால் பொன் குடம்' (பலத்த சிரிப்பு.)

DEPUTY SPEAKER : Order, Order.

29th August 1961]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : நான் சொன்னது 'பெண்' குடும் என்றுதான். 'பெண்' குடும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய கருத்தைச் சொன்னார்கள், 15 ஏக்கர் ஏன் நில உச்ச வரம்பாக வைக்கக்கூடாது என்று. வோட் பிடிப்பதற்காக வைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். 15 ஏக்கரவுக்கு மேல் உடைமை உள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 10,000 பேர்கள் கூட இல்லை. அந்த 10,000 வோட்டுக்களை பிடித்துத்தான் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற முடியுமா? அதேமாதிரி மடாலயங்கள் நிலங்களுக்கு, கோவில் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய வோட்டுகளைப் பிடித்துத்தான் காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற முடியுமா? தேர்தலுக்காகத்தான் அவர்கள் அப்படி வாதம் செய்கிறார்கள். 15 ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்று வைத்தால், 10 ஏக்கர் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். 10 ஏக்கர் வைத்தால், 1½ ஏக்கர் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும் பொழுது, நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது, மக்களுடைய மனச் சீர்திருத்தத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் செய்ய வேண்டுமே தவிர, வேறு சட்டத்தினால் ஆகக்கூடிய காரியம் அல்ல இது. உற்பத்தியை பெருக்கக்கூடியவர்களிடத்தில்தான் நிலங்கள் இருக்கவேண்டும். கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய பெரிய விவசாயிகள் குடியானவர்களை வெளியேற்றிவிட்டு நன்றாக வாழ முடியாது. கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் குடியானவர்களை சீரும் சிறப்புமாக நடத்தித்தான் ஆகவேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு உரிமை கொடுத்த சினால்தான், நிலைமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்குக்கூட பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். ஒருவன் பூமியில் உழைத்தால் உழைத்ததற்குத் தகுந்த லாபம் கிடைக்கவேண்டும், பூமியில் முதலீடு போடுவதற்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும். உடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுவது என்ற நிலையிலே, சொந்த சாகுபடிக்கு பூரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு சலுகை இருக்க வேண்டும் ஒரு விவசாயிக்கு. அவர்கள் இஷ்டப்பட்டு குத்தகைக்கு விட்டாலும் விடலாம், விடாமலும் இருக்கலாம். அதனால் குத்தகைக்காரர்கள் இல்லாமல் கிராமத்தில் வாழ முடியாது. குத்தகைக்காரர்கள் ஒத்துழைப்போடு மட்டுமல்ல, மற்றபடி கிராம மக்களுடைய ஆதரவையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். உழைப்பவர்களுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயத் தொழிலில் பார்ப்போமானால், முக்கால்வாசி பெண்கள்தான் அதில் அதிகமாக ஈடுபட்டு அக்கறையுடன் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு அடிப்படையான காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பெண்களுக்கு சம உரிமை இருக்கவேண்டும். ஆண்களுக்கு எவ்வளவு உரிமை இருக்கிறதோ அவ்வளவு உரிமை பெண்களுக்கும் இருக்கவேண்டும். அவர்கள்தான் விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே பெரும் பகுதி மக்களாக இருக்கிறார்கள், பெரும் பகுதி

[Sri P. G. Karuthiruman] [29th August 1961]

பாடுபடுகிறார்கள். உச்சவரம்பு கட்டுவதிலே அவர்களுக்கு உரிமையும், சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய ஒரு வசதியும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த உச்சவரம்பு மசோதாவை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து வரவேற்று, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

III. ANNOUNCEMENTS—cont.

(3) AMENDMENTS TO OFFICIAL BILLS.

DEPUTY SPEAKER: I have to inform the House that I fix 11 a.m. on the 30th August 1961 as the last hour and date for the receipt of amendments, if any, to the Official Bills to be taken up on the 31st August 1961.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and orders.

340. Notification issued with G.O. No. 2761, Revenue, dated 5th July 1961 containing Rules framed under Sections 41, 50, 54-A and 54-B of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under Section 67 (4) of the Madras Estates Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

341. Notification issued with G.O. Ms. No. 2319, Home, dated 11th July 1961 amending Rule 2 (1) (c) (vii) of the Madras Denatured Spirit Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-1580 of 1959 dated 4th March 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

342. Notification issued with G.O. Ms. No. 2141, Home, dated 26th June 1961 amending Rule 10 (B) 1 (3) (b) of the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, published with Home Department Notification S.R.O. No. A. 291 of 1960, dated 18th August 1960. [(Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B. Reports, Notifications and other papers.

188. Short Review of activities of the Madras State Transport Department and of the Department of Industries and Commerce for the half year ended 30th September 1960.

29th August 1961]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 1473, asked by Sri T. S. Ramaswami on behalf of Sri T. T. Daniel at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th August 1961, page 222 supra.]

A.—(a) 34,402 acres.

(b) Intensive propaganda was done by organizing meetings in all the villages. The chemical and mechanical methods for adopting control measures were explained to ryots. Printed pamphlets were also supplied. Early control measures like setting up of light traps and bonfire to catch the moths, collecting egg masses and destroying them and dusting and spraying with chemicals were advocated. In all the village leaders' camps, the control measures were discussed in detail and explained to the ryots. Adequate quantities of pesticides were stocked in all the depots. All the hand operated and power sprayers and dusters available in the department and the appliances owned by the ryots were put in to operation and all possible efforts were undertaken to combat the red hairy caterpillar pest in Madurai district.

(c) The Agricultural department supplied the pesticides at subsidized rate to the ryots. The Government are also examining the question of granting dry remission in respect of groundnut crops affected by pest where the yield is three annas and below and half dry remission where the yield comes up to eight annas.

APPENDIX II.

[Vide answer to Starred Question No. 1480, asked by Sri K. R. Viswanathan and Sri S. M. Annamalai at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th August 1961, page 228 supra.]

Statement showing the year in which the ryotwari lands were surveyed last in the State.

I. Coimbatore district—

1	Avanashi	..	..	..	..	1910
2	Bhavani	..	..	..	..	1906-10
3	Coimbatore	..	..	..	..	1906-10
4	Dharapuram	..	..	..	..	1906-10
5	Erode..	..	..	..	..	1906-10
6	Gobichettipalayam	..	..	..	..	1906-10
7	Palladam	..	..	..	..	1908
8	Pollachi	..	..	..	..	1910
9	Udamalpet	..	..	..	..	1877

II. Chingleput district—

1	Chingleput..	..	..	..	..	1905-08
2	Kancheepuram	..	..	..	..	1907-10
3	Madurantakam	..	..	..	..	1906-09
4	Ponneri	..	..	..	..	1909-10

[29th August 1961]

II. Chingleput district—*cont.*

5	Saidapet	..	..	..	..	1905-10
6	Sriperumbudur	..	..	..	..	1905-10
7	Tiruvallur	..	..	..	..	1909-10

III. Madurai district—

1	Dindigul	..	..	..	..	1914-16
2	Madurai	..	..	..	..	1915-16
3	Ni'akottai	..	..	..	..	1915-16
4	Melur	..	..	..	..	1915-17
5	Palni	..	..	..	..	1913-15
6	Tirumangalam	..	..	..	..	1916
7	Periyakulam	..	..	..	..	1914-15
8	Kodaikanal	..	..	..	..	1921-22

IV. North Arcot district—

1	Arkonam	..	..	..	..	1910-12
2	Cheyyar	..	..	..	..	1911-13
3	Chengam	..	..	..	..	Formed from Tiruvanna- malai taluk in the year 1929.
4	Gudiyattam	..	..	..	..	1911-13
5	Polur	..	..	..	..	1912-14
6	Vellore	..	..	..	..	1912-14
7	Wallajapet	..	..	..	..	1910-13
8	Arni Jagir	..	..	..	..	1914
9	Wandiwash	..	..	..	..	1912-14
10	Tiruppattur	..	..	..	..	1905-07

V. Ramanathapuram district—

1	Aruppukottai	..	..	..	..	1917
2	Mudukulathur	..	..	..	..	1914
3	Paramakudi	..	..	..	..	1917
4	Ramanathapuram	..	..	..	..	1914
5	Sattur	..	..	..	..	1910-11
6	Sivaganga	..	..	..	..	1920
7	Srivilliputhur	..	..	..	..	1911-12
8	Tiruppattur	..	..	..	..	No ryotwari lands in this taluk.
9	Tiruvadanai	..	..	..	..	1914

VI. Salem district—

1	Artur	..	..	..	..	1893-95
2	Dharmapuri	..	..	..	..	1903-06
3	Harur (Uttangarai)	..	..	..	..	1893-96
4	Hosur	..	..	..	..	1905-07
5	Krishnagiri	..	..	..	..	1904-06
6	Namakkal	..	..	..	..	1893-96
7	Omalar	..	..	..	..	1893-96
8	Rasipur	..	..	..	..	1893-96

29th August 1961]

VI. Salem district—*cont.*

9 Salem	1893-96
10 Tiruchengode	1893-96
11 Yercaud	1901

VII. South Arcot district—

1 Chidambaram	1920-21
2 Cuddalore	1914-16
3 Gingee	1917-19
4 Kallakurichi	1918-20
5 Tindivanam	1916-17
6 Tirukkoyilur	1917-20
7 Vilupuram	1915-16
8 Vriddhachalam	1919-21

VIII. Thanjavur district—

1 Arantangi	1919-20
2 Kumbakonam	1921-22
3 Mannargudi	1915-17
4 Pattukkottai	1921-22
5 Papanasam	1920-22
6 Thanjavur	1916-20
7 Tiruturaipundi	1919-22
8 Mayuram	1914-16
9 Nagapattinam	1919-20
10 Nannilam	1917-20
11 Sirkali	1920-22
12 Orathanad	Formed from Pattukkottai and Thanja- vur taluks in the year 1954.

IX. Tirunelveli district—

1 Ambasamudram	1905-08
2 Koilpatti	1909-10
3 Nanguneri	1907-09
4 Sankaranayanarkoil	1910-11
5 Srivaikuntam	1906-11
6 Tenkasi	1904-07
7 Tiruchendur	1908
8 Tirunelveli	1904-07

X. Tiruchirappalli district—

1 Karur	1875
2 Kulittalai	1891-95
3 Lalgudi	1891-95
4 Musiri	1891-95
5 Perambalur	1921-24
6 Pudukkottai (Alangudi, Tirumayam and Kulatur).	1901
7 Tiruchirappalli	1912-14
8 Udayarpalayam	1921-23

[29th August 1961]

XI. Nilgiris district—

1 Coonoor	1883
2 Gudalur	1920-22
3 Ootacamund	1883

XII. Kanyakumari district—

1 Kalkulam	} Resurvey is being done at present.
2 Agastiswaram	
3 Thovala	
4 Vilavancode	

APPENDIX III.

[Vide answer to Starred Question No. 1490-F, asked by Sri T. S. Ramaswami on behalf of Sri T. T. Daniel at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th August 1961, page 237 supra.]

	CWTS.
A.—(a) *1954-55	6,775
*1955-56	7,361
1956-57	203
1957-58	600
1958-59	Nil.

* The figures are for composite Madras State.

(b) 516 acres.

(c) Intensive propaganda for increasing pepper cultivation is carried on in the pepper-growing districts.

(d) No.

(e) The price of pepper has been fluctuating and it declined in Madras City during the period from June 1960 to May 1961 from Rs. 321.77 per cwt. to Rs. 205.76 per cwt. in the case of the Office Tellicherry variety and from Rs. 335.19 per cwt. to Rs. 236.68 per cwt. in the case of the Bydgi variety.

